

॥ दशोपनिषद्भाष्यप्रारंभः ॥

ऐतरे

॥ १ ॥

हरिःॐ। एषपंथा एतत्कर्मैतद्ब्रह्मैतत्सत्यंतस्मान्नप्रमाद्येत्तन्नातीयान्नहत्यायन्पूर्वेयेत्यायंस्तेपराबभूवुः। तदुक्तमृ
षिणा प्रजाहतिस्त्रो अत्यायमीयुर्न्यः। न्या अर्कमभितो विविश्रे । बृहद्धतस्थौ भुवनेष्वंतः पवमानो हरित आविवे
शेति । प्रजाहतिस्त्रो अत्यायशीयुरितियावैता इमाः प्रजास्तिस्रो अत्यायमायंस्तानीमानिवयांसिवंगावगधाश्चे
रपादान्यन्या अर्कमभितो विविश्रइति । ता इमाः प्रजा अर्कमभितो निविष्टा इममेवाग्निं बृहद्धतस्थौ भुवनेष्वंतरि
त्यदउ एव बृहद्भुवनेष्वंतरसावादित्यः पवमानो हरित आविवेशेति वायुरेव पवमानो दिशो हरित आविष्टः ॥१॥
उक्थमुक्थमिति वै प्रजावदंतितदिदमेवोक्थमियमेव पृथिवी इतो हीदंसर्वमुत्तिष्ठति यदिदं किंच तस्याग्निरर्को
न्नमशीतयोन्नेन हीदंसर्वमश्रुते तं तरिक्षमेवोक्थमंतरिक्षं वा अनुपतंत्यंतरिक्षमनुधावयंतितस्य वायुरर्कोन्नमशीत
योन्नेन हीदंसर्वमश्रुते असावेव द्यौरुक्थममुतः प्रदानाद्धीदंसर्वमुत्तिष्ठति यदिदं किंच तस्यासावादित्योर्कोन्नम
शीतयोन्नेन हीदंसर्वमश्रुत इत्यधिदैवतमथाध्यात्मं पुरुष एवोक्थमयमेव महान् प्रजापतिरहमुक्थमस्मीति विद्या
तस्य मुखमेवोक्थं यथा पृथिवी तथा तस्य वागर्कोन्नमशीतयोन्नेन हीदंसर्वमश्रुते नासिके एवोक्थं यथांतरिक्षं तथा
तस्य प्राणोर्कोन्नमशीतयोन्नेन हीदंसर्वमश्रुते तदेतद्ब्रह्मस्य विष्टपंयदेतन्नासिकायै विनतमिव ललाटमेवोक्थं य

योपनि.

२।१

॥३५३॥

थाद्यौस्तथातस्यचक्षुरकोन्नमशीतयोन्नेनहीदंसर्वमश्रुते समानमशीतयोध्यात्मंचाधिदैवतंचान्नमेवान्नेनही
मानिसर्वाणिभूतानिसमनंतीं३ अन्नेनेमंलोकंजयत्यन्नेनामुंतस्मात्समानमशीतयोध्यात्मंचाधिदैवतंचान्नमे
वतदिदमन्नमन्नादमियमेवपृथिवीतोहीदंसर्वमुत्तिष्ठतियदिदंकिंच यद्धकिंचेदंप्रेता३ इतदसौसर्वमत्तियदुकिं
चातःप्रेतीं३ तदियंसर्वमत्तिसेयमित्याद्यात्र्यत्ताहवाआद्योभवति नतस्येशेयंनाद्याद्यद्वैनंनाद्युः॥२॥अथातो
रेतसःसृष्टिः प्रजापतेरेतोदेवादेवानारेतोवर्षवर्षस्यरेतओषधयओषधीनारेतोन्नमन्नस्यरेतोरेतोरेतसोरेतःप्र
जाःप्रजानारेतोहृदयंहृदयस्यरेतोमनोमनसोरेतोवाग्वाचोरेतःकर्मतदिदंकर्मकृतमयंपुरुषोब्रह्मणोलोकःसइ
रामयोयद्धीरामयास्तस्माद्धिरण्मयोहिरण्मयोहवाअमुष्मिंल्लोकेसंभवतिहिरण्मयःसर्वेभ्योभूतेभ्योददृशेय
एवंवेद॥३॥तंप्रपदाभ्यांप्रापद्यतब्रह्मेमंपुरुषयत्प्रपदाभ्यांप्रापद्यतब्रह्मेमंपुरुषंतस्मात्प्रपदेतस्मात्प्रपदेइत्याचक्ष
तेशफाःखुराइत्यन्येषांपशूनां ।तदूर्ध्वमुदसर्पत्ताऊरूअभवतामुरुगृणीहीत्यब्रवीत्तदुदरमभवदुर्वेवमेकुर्वित्यब्रा
वीत्तदुदरोभवदुदरंब्रह्मेतिशार्कराक्ष्याउपासतेहृदयंब्रह्मेत्यारुणयोब्रह्माहैवता ३ ईऊर्ध्वत्वेवोदसर्पत्तच्छिरोश्र
यतयच्छिरोश्रयततच्छिरोभवत्तच्छिरसःशिरस्वंताएताःशीर्षच्छ्रूयःश्रिताश्चक्षुःश्रोत्रंमनोवाक्प्राणःश्रयं

एतरे

॥ २ ॥

तेस्मिंश्छ्रियोयएवमेतच्छिरसःशिरस्त्वंवेदताअहिंसंताहमुक्थमस्म्यहमुक्थमस्मीतिताअब्रुवन्हंतास्माच्छरी
रादुत्क्रामाम।तद्यस्मिन्नउत्क्रांतइदंशरीरंपत्स्यतितदुक्थंभविष्यतीति।वागुदक्रामदवदन्नश्नन्पिबन्नास्तैव च
क्षुरुदक्रामदपश्यन्नश्नन्पिबन्नास्तैव श्रोत्रमुदक्रामदशृण्वन्नश्नन्पिबन्नास्तैवमनउदक्रामन्मीलितइवाश्नन्पिब
न्नास्तैव प्राणउदक्रामत्तत्प्राणउत्क्रांतेऽपद्यततदशीर्यताशारीतीं ३ तच्छरीरमभवत्तच्छरीरस्यशरीरत्वं शी
र्यतेहवाअस्यद्विषन्पाप्माभ्रातृव्यःपरास्यद्विषन्पाप्माभ्रातृव्योभवतियएवंवेद ताअहिंसंतैवाहमुक्थमस्म्यह
मुक्थमस्मीति ताअब्रुवन्हंतेदंपुनःशरीरंप्रविशामतद्यस्मिन्नःप्रपन्नइदंशरीरमुत्थास्यतितदुक्थंभविष्यतीति
वाक्प्राविशदशयदेव चक्षुःप्राविशदशयदेव श्रोत्रंप्राविशदशयदेव मनःप्राविशदशयदेव प्राणःप्राविशत्तत्प्रा
णेप्रपन्नउदतिष्ठत्तदुक्थमभवत्तदेतदुक्थंप्राणएवप्राणउक्थमित्येवविद्यात्तदेवाअब्रुवंस्वमुक्थमसित्वमिदंसर्व
मसितववयंस्मस्वमस्माकमसीति तदप्येतद्विष्णोक्तंत्वमस्माकंतवस्मसीति ॥ ४ ॥ तंदेवाःप्राणयंतसप्रणीतः
प्रातायतप्रातायतीं ३ तत्प्रातरभवत्समागादितीं ३ तत्सायमभवदहरेवप्राणोरात्रिरपानोवागग्निश्चक्षुरसा
वादित्यश्चंद्रमामनोदिशःश्रोत्रंसण्प्रहितांसंयोगोऽध्यात्ममिमादेवताअदउआविरधिदैवतमित्येतत्तदुक्तंभ

योपनि.

२।१

॥३५४॥

वत्येतद्धस्मवैतद्विद्वानाहहिरण्यदन्वैदोनतस्येशेयंमह्यंनदद्युरिति प्रहितांवाअहमध्यात्मसंयोगंनिविष्ट्वेदैत
द्धतदनीशानानिहवाअस्मैभूतानिबलिंहरंतियएवंवेद तत्सत्यंसदितिप्राणस्तीत्यन्नयमित्यसावादित्यस्तदे
तत्रिवृत्रिवृदिववैचक्षुःशुक्लंकृष्णंकनीनिकेतिसयदिहवाअपिमृषावदतिसत्यंहैवास्योदितंभवतियएवमेतत्स
त्यस्यसत्यत्वंवेद ॥५॥ तस्यवाक्तंतिर्नामानिदामानितदस्येदंवाचातंत्यानामभिर्दामभिःसर्वसितंसर्वहीदंना
मनींश्सर्ववाचाभिवदतिवहंतिहवाएनंतंतिसंबद्धायएवंवेद। तस्योष्णिग्लोमानित्वगायत्रीत्रिष्टुम्मांसमनुष्टु
प्त्वावान्यस्थिजगतीपंक्तिर्मजाप्राणोबृहतीसच्छंदोभिश्छन्नोयच्छंदोभिश्छन्नस्तस्माच्छंदांसीत्याचक्षतेछाद
यंतिहवाएनच्छंदांसिपापात्कर्मणोयस्यांकस्यांचिद्दिशिकामयतेयएवमेतच्छंदसांछंदस्त्वंवेदतदुक्तमृषिणाऽप
श्यंगोपामित्येषवैगोपाएषहीदंसर्वगोपायत्यनिपद्यमानमिति नह्येषकदाचनसंविशत्याचपराचपथिभिश्चरंत
मित्याचह्येषपराचपथिभिश्चरतिससध्रीचीःसविषूचीर्वसानइतिसध्रीचीश्चह्येषविषूचीश्चवस्तइमाएवदिशआ
वरीवर्तिभुवनेष्वंतरित्येषह्यंतर्भुवनेष्वावरीवर्त्यथोआवृतासोवतासोनकर्तृभिरितिसर्वहीदंप्राणेनावृतंसोय
माकाशःप्राणेनबृहत्याविष्टब्धस्तद्यथायमाकाशःप्राणेनबृहत्याविष्टब्धएवंसर्वाणिभूतान्यापिपीलिकाभ्यःप्रा

ऐतरे
॥ ३ ॥

णेन बृहत्या विष्टब्धानीत्येव विद्यात् ॥६॥ अथातो विभूतयोऽस्य पुरुषस्य तस्य वाचा सृष्टौ पृथिवी चाग्निश्चास्यामो
पथ योजायंतेऽग्निरेनाः स्वदयतीदमा हरते दमा हरतेत्येवमेतौ वाचं पितरं परिचरतः पृथिवी चाग्निश्च यावदनु पृथि
वी यावदन्वग्निस्तावानस्य लोको भवति नास्य ताव लोको जीर्यते यावदेतयोर्न जीर्यते पृथिव्याश्चाग्नेश्च य एवमेतां
वाचो विभूतिं वेद प्राणेन सृष्टावन्तरिक्षं च वायुश्चांतरिक्षं वा अनुचरन्त्यन्तरिक्षमनुशृण्वन्ति वायुरस्मै पुण्यं गंधमाव
हत्येवमेतौ प्राणं पितरं परिचरतोन्तरिक्षं च वायुश्च यावदन्वन्तरिक्षं यावदनु वायुस्तावानस्य लोको भवति नास्य ता
व लोको जीर्यते यावदेतयोर्न जीर्यतेन्तरिक्षस्य च वायोश्च य एवमेतां प्राणस्य विभूतिं वेद चक्षुषा सृष्टौ द्यौश्चादित्य
श्च द्यौर्हास्मै वृष्टि मन्नाद्यं संप्रयच्छत्यादित्योऽस्य ज्योतिः प्रकाशं करोत्येवमेतौ चक्षुः पितरं परिचरतो द्यौश्चादित्यश्च
यावदनु द्यौर्यावदन्वादित्यस्तावानस्य लोको भवति नास्य ताव लोको जीर्यते यावदेतयोर्न जीर्यते दिवश्चादित्य
स्य च य एवमेतां चक्षुषो विभूतिं वेद श्रोत्रेण सृष्टादिशश्च चंद्रमाश्च दिग्भ्यो हैनमायंतीं ३ दिग्भ्यो विशृणोति चंद्रमा
अस्मै पूर्वपक्षापरपक्षान्विचिनोति पुण्याय कर्मणे एवमेते श्रोत्रं पितरं परिचरन्ति दिशश्च चंद्रमाश्च यावदनु दिशो
यावदनु चंद्रमास्तावानस्य लोको भवति नास्य ताव लोको जीर्यते यावदेतेषां न जीर्यते दिशां च चंद्रमसश्च य एवमे

योपनि-
२।१

॥ ३५५ ॥

तांश्रोत्रस्यविभूतिर्वेद मनसासृष्टाआपश्चवरुणश्चापोहास्मैश्रद्धांसन्नमंतेपुण्यायकर्मणेवरुणोस्यप्रजांधर्मेण
दाधारैवमेतेमनःपितरंपरिचरंत्यापश्चवरुणश्चावावदन्वापोयावदनुवरुणस्तावानस्यलोकोभवतिनास्यताव
लोकोजीर्यतेयावदेतेषांनजीर्यतेऽपांचवरुणस्यचयएवमेतांमनसोविभूतिर्वेद॥७॥आपाः३ इत्यापइति तदि
दमापएवेदंवैमूलमदस्तूलमयंपितैतेपुत्रायत्रहक्चपुत्रस्यतत्पितुर्यत्रवापितुस्तद्वापुत्रस्येत्येतत्तदुक्तंभवत्येत
द्धस्मैतद्विद्वानाहमहिदासएतरेयआहंमांदेवेभ्योवेदओमदेवान्वेदेतःप्रदानाच्चेतइतःसंभृताइति सएषगि
रिश्चक्षुःश्रोत्रंमनोवाक्प्राणस्तंब्रह्मगिरिरित्याचक्षतेगिरितिहवैद्विषंतंपापमानंभ्रातृव्यंपरास्यद्विषन्पाप्माभ्रातृ
व्योभवतियएवंवेद सएषोसुःसएषप्राणःसएषभूतिश्चाभूतिश्चतंभूतिरितिदेवाउपासांचक्रिरेतेवभूवुस्तस्मा
द्धाप्येतर्हिसुप्तोभूर्भूरित्येवप्रश्नसित्यभूतिरित्यसुरास्तेहपरावभूवुर्भवत्यात्मनापरास्यद्विषन्पाप्माभ्रातृव्योभ
वतियएवंवेद सएषमृत्युश्चैवामृतंच तदुक्तमृषिणाऽपाङ्गप्राङ्ङेतिस्वधयागृभीतइत्यपानेनह्ययंतःप्राणोनपरा
ङ्भवत्यमर्त्योमर्त्येनासयोनिरित्येतेनहीदंसर्वसयोनिमर्त्यानिहीमानिशरीराणीं ३ अमृतैषादेवता ताशश्चं
ताविषूचीनावियंतान्यन्यंचिक्युर्ननिचिक्युरन्यमितिनिचिन्वंतिहैवेमानिशरीराणीं ३ अमृतैवैषादेवतामृ

ऐतरे
॥ ४ ॥

तोहवाअमुष्मिंल्लोकेसंभवत्यमृतःसर्वेभ्योभूतेभ्योददृशेयएवंवेद॥८॥इत्यैतरेयोपनिषत्सुद्वितीयार०प्र०२॥१
हरिःॐएषइमंलोकमभ्यार्चत्पुरुषरूपेण यएषतपतिप्राणोवावतदभ्यार्चत्प्राणोह्येषयएषतपति तंशतंवर्षाण्य
भ्यार्चत्तस्माच्छतंवर्षाणिपुरुषायुषोभवंतितंयच्छतंवर्षाण्यभ्यार्चत्तस्माच्छतर्चिनस्तस्माच्छतर्चिनइत्याचक्ष
तएतमेवसंतं सइदंसर्वमध्यतोदधेयदिदंकिंच सयदिदंसर्वमध्यतोदधेयदिदंकिंचतस्मान्माध्यमास्तस्मान्मा
ध्यमाइत्याचक्षतएतमेवसंतंप्राणोवैगृत्सोपानोमदःसयत्प्राणोगृत्सोपानमदस्तस्माद्गृत्समदस्तस्माद्गृत्समदइ
त्याचक्षतएतमेवसंतं तस्येदंविश्वमित्रमासीद्यदिदंकिंचतद्यदस्येदंविश्वमित्रमासीद्यदिदंकिंचतस्माद्विश्वा
मित्रस्तस्माद्विश्वामित्रइत्याचक्षतएतमेवसंतं तंदेवाअब्रुवन्नयंवैनःसर्वेषांवामइतितंयद्देवाअब्रुवन्नयंवैनःसर्वे
षांवामइतितस्माद्दामदेवस्तस्माद्दामदेवइत्याचक्षतएतमेवसंतंसइदंसर्वपाप्मनोत्रायतयदिदंकिंचसयदिदंस
र्वपाप्मनोत्रायतयदिदंकिंचतस्मादत्रयस्तस्मादत्रयइत्याचक्षतएतमेवसंतं ॥१॥ एषउएवविभ्रद्वाजः प्रजावै
वाजस्ताएषविभर्तियद्विभर्तितस्माद्भरद्वाजस्तस्माद्भरद्वाजइत्याचक्षतएतमेवसंतं तंदेवाअब्रुवन्नयंवैनःसर्वे
षांवसिष्ठइतितंयद्देवाअब्रुवन्नयंवैनःसर्वेषांवसिष्ठइतितस्माद्वसिष्ठस्तस्माद्वसिष्ठइत्याचक्षतएतमेवसंतंसइदंसर्व

योपनि-
२ । २

॥३५६॥

मभिप्रागाद्यदिदं किंच सयदिदं सर्वमभिप्रागाद्यदिदं किंच तस्मात्प्रागाद्यास्तस्मात्प्रागाद्या इत्याचक्षत एतमेव संतं
सइदं सर्वमभ्यपवयतयदिदं किंच सयदिदं सर्वमभ्यपवयतयदिदं किंच तस्मात्पावमान्यस्तस्मात्पावमान्य इत्या
चक्षत एतमेव संतं सोब्रवीदहमिदं सर्वमसानियच्चक्षुद्रं यच्च महदिति तेक्षुद्रसूक्ताश्चाभवन्महासूक्ताश्च तस्मात्क्षु
द्रसूक्तास्तस्मात्क्षुद्रसूक्ता इत्याचक्षत एतमेव संतं सूक्तं वतावोचते तितत्सूक्तमभवत्तस्मात्सूक्तं तस्मात्सूक्तमि
त्याचक्षत एतमेव संतं एषवाऋगेषह्येभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्योर्चत सयदेभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्योर्चत तस्मादृक्तस्मादृगि
त्याचक्षत एतमेव संतं एषवा अर्धर्च एषह्येभ्यः सर्वेभ्योर्द्धेभ्योर्चत सयदेभ्यः सर्वेभ्योर्द्धेभ्योर्चत तस्मादधर्चस्तस्मा
दधर्च इत्याचक्षत एतमेव संतं एषवैपदमेषहीमानि सर्वाणि भूतानि पादिसयदिमानि सर्वाणि भूतानि पादितस्मा
त्पदं तस्मात्पदमित्याचक्षत एतमेव संतं एषवा अक्षरमेषह्येभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यः क्षरति न चैनमतिक्षरं तिसयदे
भ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यः क्षरति न चैनमतिक्षरं तितस्मादक्षरं तस्मादक्षरमित्याचक्षत एतमेव संतं तावा एताः सर्वा
ऋचः सर्वे वेदाः सर्वे घोषा एकैव व्याहृतिः प्राण एव प्राण ऋच इत्येव विद्यात् ॥ २ ॥ विश्वामित्रं ह्येतदहः शंसिष्यं तमिं
द्र उपनिषससादसहान्नमित्यभिव्याहृत्य बृहती सहस्रं शशंसते नेंद्रस्य प्रियं धामो पेयाय तमिंद्र उवाच ऋषे प्रियं वै मे

ऐतरे

॥ ५ ॥

धामोपागाःसवाक्त्रुषेद्वितीयंशंसेति सहान्नमित्येवाभिव्याहृत्यबृहतीसहस्रंशशंसतेनेन्द्रस्यप्रियंधामोपेयाय त
मिंद्रउवाचक्त्रुषेप्रियंवैमेधामोपागाःसवाक्त्रुषेतृतीयंशंसेति सहान्नमित्येवाभिव्याहृत्यबृहतीसहस्रंशशंस तेनेन्द्र
स्यप्रियंधामोपेयाय तमिंद्रउवाचक्त्रुषेप्रियंवैमेधामोपागावरंतेददामीति सहोवाचत्वामेवजानीयामिति तमिं
द्रउवाचप्राणोवाअहमस्म्यृषेप्राणस्त्वंप्राणःसर्वाणिभूतानिप्राणोह्येषयएषतपतिसएतेनरूपेणसर्वादिशोविष्टो
स्मितस्यमेन्नमित्रंदक्षिणंतद्वैश्वामित्रमेषतपन्नेवास्मीतिहोवाच ॥३॥ तद्वाइदंबृहतीसहस्रंसंपन्नं तस्ययानिव्यं
जनानितच्छरीरंयोधोषःसआत्मा यऊष्माणःसप्राण एतद्धस्मवैतद्विद्वान्वसिष्ठोवसिष्ठोवभूव ततएतन्नामधे
यंलेभएतदुहैवेंद्रोविश्वामित्रायप्रोवाचैतदुहैवेंद्रोभरद्वाजायप्रोवाचतस्मात्सतेनबंधुनायज्ञेषुहूयतेतद्वाइदंबृह
तीसहस्रंसंपन्नंतस्यवाएतस्यबृहतीसहस्रस्यसंपन्नस्यषट्त्रिंशतमक्षराणांसहस्राणिभवंतितावंतिशतसंवत्सर
स्याह्नांसहस्राणिभवंतिव्यंजनैरेवरात्रीराप्नुवंतिस्वरैराहानितद्वाइदंबृहतीसहस्रंसंपन्नंतस्यवाएतस्यबृहतीसह
स्रस्यसंपन्नस्यपरस्तात्प्रज्ञामयोदेवतामयोब्रह्ममयोमृतमयःसंभूयदेवताअप्येतियएवंवेद तद्योहंसोसौयोसौ
सोहंतदुक्तमृषिणासूर्यआत्माजगतस्तस्थुषश्चेत्येतदुहैवोपेक्षेतोपेक्षेत ॥४॥ इत्यैतरे०द्वि०द्वितीयो०॥२॥३॥

योपनि-

२।२

॥ ३५७ ॥

हरिःॐ । यो ह वा आत्मानं पंचविधमुक्थं वेद यस्मादिदं सर्वमुत्तिष्ठति स संप्रति वितृपृथिवी वायुराकाश आपोज्यो
ती पीत्येष वा आत्मोक्थं पंचविधमेतस्माद्धीदं सर्वमुत्तिष्ठत्येतमेवाप्येत्ययनं ह वै समानानां भवति य एवं वेद तस्मि
न्योन्नं चान्नादं च वेदा हास्मिन्नन्नादो जायते भवत्यस्यान्नं आपश्च पृथिवी चान्नमेतन्मयानि ह्यन्नानि भवंति ज्योति
श्च वायुश्चान्नादमेताभ्यां हीदं सर्वमन्नमत्यावपनमाकाश आकाशे हीदं सर्वं समोप्यत आवपनं ह वै समानानां भ
वति य एवं वेद तस्मिन्न्योन्नं चान्नादं च वेदा हास्मिन्नन्नादो जायते भवत्यस्यान्नमोषधिवनस्पतयोन्नं प्राणभृतो न्नाद
मोषधिवनस्पतीन् हि प्राणभृतो दंतितेषां य उभयतो दंताः पुरुषस्यानुविधां विहितास्ते न्नादा अन्नमितरे पशवस्त
स्मात्तद्वतरान्पशून्धीवचरंत्यधीवह्यन्नेन्नादो भवत्यधीवहसमानानां जायते य एवं वेद ॥१॥ तस्य य आत्मानमावि
स्तरां वेदा श्रुते हा विभूय ओषधिवनस्पतयो यच्च किंच प्राणभृत्स आत्मानमाविस्तरां वेदौषधिवनस्पतिषु हिरसो
दृश्यते चित्तं प्राणभृत्सु प्राणभृत्सु त्वेवा विस्तरा मात्मा तेषु हिरसो दृश्यते न चित्तमितरेषु पुरुषे त्वेवा विस्तरा मात्मा
स हि प्रज्ञानेन संपन्नतमो विज्ञातं वदति विज्ञातं पश्यति वेदश्च स्तनं वेद लोका लोको मर्त्येनामृतमीप्सत्येवं संपन्नो थे
तरेषां पशूनामशनापि पासे एवाभि विज्ञानं न विज्ञातं वदंति न विज्ञातं पश्यंति न विदुः श्वस्तनं न लोका लोको त एता

ऐतरे
॥ ६ ॥

वंतो भवन्ति यथा प्रज्ञां हि संभवाः ॥ २ ॥ स एष पुरुषः समुद्रः सर्वलोकमति यद्ध किंचा श्रुतेऽत्येनं मन्यते यद्यंतरिक्षलोक
मश्रुतेऽत्येनं मन्यते यद्यमुं लोकमश्रुवीतात्येनं मन्येत स एष पुरुषः पंचविधस्तस्य यदुष्णं तज्ज्योतिर्यानि खानि स
आकाशो थयलोहितं श्लेष्मारेतस्ता आपो यच्छरीरं सा पृथिवी यः प्राणः स वायुः स एष वायुः पंचविधः प्राणो पानो
व्यान उदानः समानस्ता एता देवताः प्राणा पानयोरेव निविष्टाश्चक्षुः श्रोत्रं मनो वा गिति प्राणस्य ह्यन्वपायमेता अपि
यन्ति स एष वाचश्चित्तस्योत्तरोत्तरि क्रमो यद्यज्ञः स एष यज्ञः पंचविधो मिहोत्रं दर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्यानि पशुः
सोमः स एष यज्ञानां संपन्नतमो यत्सोम एतस्मिन् ह्येताः पंचविधा अधिगम्यन्ते यत्प्राक्सवनेभ्यः सैकाविधा त्रीणि
सवनानि यदूर्ध्वं सा पंचमी ॥ ३ ॥ यो ह वै यज्ञे यज्ञं वेदाहन्यहर्देवेषु देवमध्यूळहंसं प्रतिविदेष वै यज्ञे यज्ञोहन्यहर्देवे
षु देवोध्यूळहो यदेतन्महदुक्थं तदेतत्पंचविधं त्रिवृत्पंचदशं सप्तदशमेकविंशं पंचविंशमिति स्तोमतो गायत्रं रथं
तरं बृहद्भद्रं राजनमिति सामतो गायत्र्युष्णिग्बृहती त्रिष्टुब्धिपदेति च्छंदस्तः शिरो दक्षिणः पक्ष उत्तरः पक्षः पुच्छ
मात्मेत्याख्यानं पंचकृत्वः प्रस्तौति पंचकृत्व उद्गायति पंचकृत्वः प्रतिहरति पंचकृत्व उपद्रवति पंचकृत्वो निधनमुप
यन्ति तत्स्तोभसहस्रं भवत्येवं ह्येताः पंचविधा अनुशस्यन्ते यत्प्राक्चाशीतिभ्यः सैकाविधा तिस्रस्तृचाशीतयो यदू

योपनि-
२।३

॥ ३५८ ॥

ध्वंसापंचमीतदेतत्सहस्रंतत्सर्वतानिदशदशेतिवैसर्वमेतावहतीहिसंख्यादशदशतस्तच्छतंदशशतानितत्स
 हस्रंतत्सर्वतानित्रीणिच्छंदांसिभवंतित्रेधाविहितंवाइदमन्नमशनंपानंखादस्तदेतैराप्नोति ॥ ४ ॥ तद्वाइदंबृ
 हतीसहस्रंसंपन्नं तद्धेतदेकेनानाच्छंदसांसहस्रंप्रतिजानतेकिमन्यत्सदन्यद्रूपामेतित्रिष्टुप्सहस्रमेकेजगतीसह
 स्रमेकेनुष्टुप्सहस्रमेके तदुक्तमृषिणानुष्टुभमनुचर्चूर्यमाणमिंद्रंनिचिक्युःकवयोमनीषेतिवाचिवैतदैंद्रं प्राणंन्य
 चायन्नित्येतत्तदुक्तंभवतिसहेश्वरोयशस्वीकल्याणकीर्तिर्भवितोरीश्वरोहतुपुरायुषःप्रैतोरितिहस्माकृत्स्रोह्ये
 षआत्मायद्वागभिहिप्राणेनमनसेस्यमानोवाचानानुभवतिबृहतीमभिसंपादयेत् । एषवैकृत्स्नआत्मायद्बृहती
 सोयमात्मासर्वतःशरीरैःपरिवृतस्तद्यथायमात्मासर्वतःशरीरैःपरिवृतएवमेवबृहतीसर्वतश्छंदोभिःपरिवृताम
 ध्यं ह्येषामंगानामात्मा मध्यंछंदसांबृहती सहेश्वरोयशस्वीकल्याणकीर्तिर्भवितोरीश्वरोहतुपुरायुषःप्रैतोरिति
 हस्माकृत्स्रोह्येषआत्मायद्बृहतीतस्माद्बृहतीमेवाभिसंपादयेत् ॥ ५ ॥ तद्वाइदंबृहतीसहस्रंसंपन्नंतस्यवाएत
 स्यबृहतीसहस्रस्यसंपन्नस्यैकादशानुष्टुभांशतानिभवंतिपंचविंशतिश्चानुष्टुभआत्तंवैभूयसाकनीयः । तदुक्तमृ
 षिणावाचमष्टापदीमहमित्यष्टौहिचतुरक्षराणिभवंति नवसक्तिमितिबृहतीसंपद्यमानानवसक्ति । ऋतस्पृश

ऐतरे

॥ ७ ॥

मितिसत्यं वैवागृचास्पृष्टा इन्द्रात्परितन्वंमम इति तद्यदेवैतद्बृहतीसहस्रमनुष्टुप्संपन्नं भवति तस्मात्तदेन्द्रात्प्राणाद्बृ-
हत्यैवाचमनुष्टुभंतन्वंसंनिर्मिमीते सवा एष वाचः परमो विकारो यदेतन्महदुक्थं तदेतत्पंचविधं मितममितं स्व-
रः सत्यानृते इति । ऋगाथाकुंब्यातन्मितं यजुर्निगदो वृथावाक्तदमितं सामाथोयः कश्च गेष्णः सस्वर ओमिति स-
त्यं नेत्यनृतं तदेतत्पुष्पं फलं वाचो यत्सत्यं सहेश्वरो यशस्वी कल्याणकीर्तिर्भवितोः पुष्पं हि फलं वाचः सत्यं वदति ।
अथैतन्मूलं वाचो यदनृतं तद्यथा वृक्ष आ विर्मूलः शुष्यति स उद्धर्तत एवमेवानृतं वदन्ना विर्मूलमात्मानं करोति स
शुष्यति स उद्धर्तते तस्मादनृतं न वदेद्वेत्तत्वेनेन पराग्वा एतद्रिक्तमक्षरं यदेतदोमिति तद्यत्किंचोमित्याहात्रै-
वास्मै तद्रिच्यते स यत्सर्वमो कुर्याद्रिच्यादात्मानं सकामेभ्यो नालं स्यादथैतत्पूर्णमभ्यात्मयन्नेति स यत्सर्वन्नेति ब्रू-
यात्पापिकास्य कीर्तिर्जायेत सैनंतत्रैव हन्यात्तस्मात्काल एव दद्यात्कालेन दद्यात्तत्सत्यानृते मिथुनी करोति त-
योर्मिथुनात्प्रजायते भूयान् भवतियो वैतां वाचं वेदयस्या एष विकारः स संप्रति विदकारो वै सर्वा वाक् सैषा स्पर्शो
ष्मभिर्व्यज्यमाना बहीनाना रूपा भवति तस्यैयदुपांशु स प्राणो थयदुच्चैस्तच्छरीरं तस्मात्तत्तिर इवतिर इव ह्यश-
रीरमशरीरो हि प्राणो थयदुच्चैस्तच्छरीरं तस्मात्तदा विराविर्हि शरीरं ॥ ६ ॥ तद्वा इदं बृहतीसहस्रं संपन्नं तद्यशः स इ-

योपनि.

२ । ३

॥ ३५९ ॥

द्रःसभूतानामधिपतिःसयएवमेतमिंद्रंभूतानामधिपतिंवेदविस्त्रसाहैवास्मालोकात्प्रैतीतिहस्माहमहिदासए
तरेयःप्रेत्येंद्रोभूत्वैषुलोकेषुराजति तदाहुर्यदनेनरूपेणामुंलोकमभिसंभवतीं ३ अथकेनरूपेणेमंलोकमाभव
तीं ३ तद्यदेतत्स्त्रियांलोहितंभवत्यग्नेस्तद्रूपंतस्मात्तस्मान्नवीभत्सेताथयदेतत्पुरुषेरेतोभवत्यादित्यस्यतद्रूपंत
स्मात्तस्मान्नवीभत्सेतसोयमात्मेममात्मानममुष्माआत्मनेसंप्रयच्छत्यसावात्मासुमात्मानमिममस्माआत्मने
संप्रयच्छतितावन्योन्यमभिसंभवतोने(नाह)नहरूपेणामुंलोकमभिसंभवत्यमुनारूपेणेमंलोकमाभवति॥७॥
तत्रैतेश्लोकाःयदक्षरंपंचविधंसमेतियुजोयुक्ताअभियत्संवहंति। सत्यस्यसत्यमनुयत्रयुज्यतेतत्रदेवाःसर्वएकं
भवन्ति ॥ यदक्षरादक्षरमेतियुक्तंयुजोयुक्ताअभियत्संवहंति । सत्यस्यसत्यमनुयत्रयुज्यतेतत्रदेवाःसर्वएकंभ
वन्ति ॥ यद्वाचओमितियच्चेनेतियच्चास्याःकूरंयदुचोल्बणिष्णु । तद्विगू(याक)यकवयोऽन्वविदन्नामायत्ता
समतृप्यंच्छृतेधि ॥ यस्मिन्नामासमतृप्यंच्छृतेधितत्रदेवाःसर्वयुजोभवन्ति। तेनपाप्मानमपहत्यब्रह्मणास्वर्गलो
कमप्येतिविद्वान् । नैनंवाचास्त्रियंब्रुवन्नेनमस्त्रीपुमान्ब्रुवन् । पुमांसंनब्रुवन्नेनंवदन्वदतिकश्चन ॥ अःइतिब्रह्म
तत्रागतमहमितितद्वाइदंबृहतीसहस्रंसंपन्नं तस्यवाएतस्यबृहतीसहस्रस्यसंपन्नस्यषट्त्रिंशतमक्षराणांसहस्रा

ऐतरे

॥ ८ ॥

णिभवंति तावन्ति पुरुषायुषो ह्यसहस्राणि भवंति जीवाक्षरेणैव जीवाहराप्नोति जीवाह्वा जीवाक्षरमित्यनकाम
मारोथ देवरथस्तस्य वागुद्धिः श्रोत्रे पक्षसी चक्षुषी युक्ते मनः संग्रहीता तदयं प्राणो धितिष्ठति तदुक्तमृषिणा ऽऽतेन
यातं मनसो जवीयसानि मिषश्चिज्जीयसेति जवीयसेति ॥ ८ ॥ इत्यैतरेयोपनिषत्सु द्वितीयारण्यके तृती० । २। ३।
हरिः ॐ ॥ आत्मा वा इदमेक एवाग्र आसीन्नान्यत्किंच न मिषत्स ईक्षत लोकांस्तु सृजा इति स इमां लोकान् सृजतां
भोमरीचीर्मरमापोदोभः परेण दिवं द्यौः प्रतिष्ठांतरिक्षं मरीचयः पृथिवीमरोया अधस्तात्ता आपः स ईक्षते मेनुलो
कालोकपालास्तु सृजा इति सोद्भूय एव पुरुषं समुद्धृत्या मूर्च्छयत्तमभ्यतपत्तस्याभितप्तस्य मुखं निरभिद्यत्त यथा ण्डं
मुखाद्वाग्वाचोभिर्नासिकेनिरभिद्येतां नासिकाभ्यां प्राणः प्राणाद्वायुरक्षिणी निरभिद्येतां मक्षीभ्यां चक्षुश्चक्षुष
आदित्यः कर्णौ निरभिद्येतां कर्णाभ्यां श्रोत्रं श्रोत्राद्दिशस्वद्विरभिद्यत्त त्वचो लोमानिलोमभ्य ओषधिवनस्पत
यो हृदयं निरभिद्यत्त हृदयान् मनो मनसश्चंद्रमानाभिर्निरभिद्यत्त नाभ्या अपानो पानान् मृत्युः शिश्रुं निरभिद्यत्त
शिश्राद्रेतोरेतस आपः ॥ १ ॥ ता एता देवताः सृष्टा अस्मिन्महत्यर्णवे प्रापतंस्तमशनापिपासाभ्यामन्ववार्जत्ता
एनमब्रुवन्नायतनं नः प्रजानीहियस्मिन्प्रतिष्ठिता अन्नमदामेति ताभ्यो गामानयत्ता अब्रुवन् नवैनो यमलमिति

योपनि.

२। ४

॥ ३६० ॥

ताभ्योश्चमानयत्ताअब्रुवन्नवैनोयमलमिति ताभ्यःपुरुषमानयत्ताअब्रुवन्त्सुकृतंबतेति पुरुषोवावसुकृतंता
अब्रवीद्यथायतनंप्रविशतेत्यग्निर्वाग्भूत्वामुखंप्राविशद्वायुःप्राणोभूत्वानासिकेप्राविशदादित्यश्चक्षुर्भूत्वाक्षि
णीप्राविशद्दिशःश्रोत्रंभूत्वाकर्णौप्राविशन्नोषधिवनस्पतयोलोमानिभूत्वात्वचंप्राविशंश्रंद्रमामनोभूत्वाहृद
यंप्राविशन्मृत्युरपानोभूत्वानाभिंप्राविशदापोरेतोभूत्वाशिश्रंप्राविशन्तमशनापिपासेअब्रूतामावाभ्याम
भिप्रजानीहीतितेअब्रवीदेतास्वेववांदेवतास्वामजाम्येतासुभागिन्यौकरोमीतितस्माद्यस्यैकस्यैचदेवतायैह
विर्गृह्यतेभागिन्यावेवास्यामशनापिपासेभवतः ॥२॥ सईक्षतेमेनुलोकाश्चलोकपालाश्चान्नमेभ्यःसृजाइतिसो
पोभ्यतपत्ताभ्योभितप्ताभ्योमूर्तिरजायतयावैसामूर्तिरजायतान्नंवैतत्तदेनत्सृष्टंपरांङ्गत्यजिघांसत्तद्वाचाजि
घृक्षत्तन्नाशकोद्वाचाग्रहीतुंसयद्धैनद्वाचाग्रहैष्यदभिव्याहृत्यहैवान्नमत्रप्स्यत् । तत्प्राणेनाजिघृक्षत्तन्नाशकोत्प्रा
णेनग्रहीतुंसयद्धैनत्प्राणेनाग्रहैष्यदभिप्राण्यहैवान्नमत्रप्स्यत् । तच्चक्षुषाजिघृक्षत्तन्नाशकोच्चक्षुषाग्रहीतुंसयद्धैन
च्चक्षुषाग्रहैष्यद्दृष्ट्वाहैवान्नमत्रप्स्यत् । तच्छ्रोत्रेणाजिघृक्षत्तन्नाशकोच्छ्रोत्रेणग्रहीतुंसयद्धैनच्छ्रोत्रेणाग्रहैष्यच्छ्रुत्वा
हैवान्नमत्रप्स्यत् । तत्त्वचाजिघृक्षत्तन्नाशकोत्त्वचाग्रहीतुंसयद्धैनत्त्वचाग्रहैष्यत्स्पृष्ट्वाहैवान्नमत्रप्स्यत् । तन्मन

ऐतरे

॥ ९ ॥

साजिघृक्षत्तन्नाशकोन्मनसाग्रहीतुंसयद्धैतन्मनसाग्रहैष्यद्ध्यात्वाहैवान्नमत्रप्स्यत् । तच्छिश्नेनाजिघृक्षत्तन्नाश
कोच्छिश्नेनग्रहीतुंसयद्धैनच्छिश्नेनाग्रहैष्यद्विसृज्यहैवान्नमत्रप्स्यत् । तदपानेनाजिघृक्षत्तदावयत्सैषोन्नस्यग्र
होयद्वायुरन्नायुर्वाएषयद्वायुःसईक्षतकथञ्चिदमंहतेस्यादितिसईक्षतकतरेणप्रपद्याइतिसईक्षतयदिवाचाभि
व्याहृतंयदिप्राणेनाभिप्राणितंयदिचक्षुषादृष्टंयदिश्रोत्रेणश्रुतंयदित्वचास्पृष्टंयदिमनसाध्यातंयद्यपानेनाभ्य
पानितंयदिशिश्नेनविसृष्टमथकोहमिति सएतमेवसीमानंविदार्येतयाद्वाराप्रापद्यत्सैषाविदतिर्नामिद्वस्तदे
तन्नांदनं तस्यत्रयआवसथास्त्रयःस्वप्नाअयमावसथोयमावसथोयमावसथइतिसजातोभूतान्यभिव्यैख्यत्कि
मिहान्यंवावदिषदितिसएतमेवपुरुषंब्रह्मततममपश्यदिदमदर्शमितीं ३ तस्मादिदंद्रोनामेदंद्रोहवैनामतमि
दंद्रंसंतमिंद्रइत्याचक्षतेपरोक्षेणपरोक्षप्रियाइवहिदेवाःपरोक्षप्रियाइवहिदेवाः ॥ ३ ॥ इत्यैतरेयोपनिषत्सुद्वि
तीयारण्यकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ २ ॥ ४ ॥

हरिःॐ(अपक्रामंतुगर्भिण्यः)॥पुरुषेहवाअयमादितोगर्भोभवतियदेतद्रेतस्तदेतत्सर्वेभ्योंगेभ्यस्तेजस्संभूत
मात्मन्येवात्मानंविभर्तितद्यदास्त्रियांसिचत्यथैनज्जनयतितदस्यप्रथमंजन्म तत्स्त्रियाआत्मभूयंगच्छति यथा

योपनि-

२।५

॥३६१॥

स्वमंगंतथातस्मादेनानहिनस्तिसास्यैतमात्मानमत्रगतंभावयतिसाभावयित्रीभावयितव्याभवतितंस्त्रीगर्भं
विभर्तिसोऽग्रएवकुमारंजन्मनोग्रेधिभावयति सयत्कुमारंजन्मनोग्रेधिभावयत्यात्मानमेवतद्भावयत्येतेषांलो
कानांसंतत्याएवंसंतताहीमेलोकास्तदस्यद्वितीयंजन्म सोस्यायमात्मापुण्येभ्यःकर्मभ्यःप्रतिधीयतेथास्याय
मितरआत्माकृतकृत्योवयोगतःप्रैतिसइतःप्रयत्नेवपुनर्जायतेतदस्यतृतीयंजन्म तदुक्तमृषिणागर्भेतुसन्नन्वे
षामवेदमहंदेवानांजनिमानिविश्वा ॥ शतंमापुरआयसीररक्षन्नधःश्येनोजवसानिरदीयमितिगर्भएवैतच्छ
यानोवामदेवएवमुवाचसएवंविद्वानस्माच्छरीरभेदादूर्ध्वउक्कम्यामुष्मिन्स्वर्गेलोकेसर्वान्कामाप्त्वाऽमृतःसम
भवत्समभवत् ॥१॥ (यथास्थानंगर्भिण्यः) ॥ इत्यैतरेयोपनिषत्सुद्वितीयारण्यकेपंचमोऽध्यायः ॥ २ ॥ ५ ॥
हरिःॐ । कोयमात्मेतिवयमुपास्महेकतरःसआत्मायेनवापश्यतियेनवाशृणोतियेनवागंधानाजिघ्रतियेनवा
वाचंव्याकरोतियेनवास्वादुचास्वादुचविजानातियदेतद्धृदयंमनश्चैतत्संज्ञानमाज्ञानंविज्ञानंप्रज्ञानंमेधादृष्टि
र्धृतिर्मतिर्मनीषाजूतिःस्मृतिःसंकल्पःक्रतुरसुःकामोवशइतिसर्वाण्येवैतानिप्रज्ञानस्यनामधेयानिभवन्ति।एष
ब्रह्मैषइंद्रएषप्रजापतिरेतेसर्वेदेवाइमानिचपंचमहाभूतानिपृथिवीवायुराकाशआपोज्योतींषीत्येतानीमानि

ऐतरे

॥ १० ॥

चक्षुद्रमिश्राणीवबीजानीतराणीचेतराणिचांडजानिचजारुजानिचस्वेदजानिचोद्भिजानिचाश्वागावःपुरु
षाहस्तिनोयत्किंचेदंप्राणिजंगमंचपतत्रिचयच्चस्थावरंसर्वतत्प्रज्ञानेत्रंप्रज्ञानेप्रतिष्ठितंप्रज्ञानेत्रोलोकःप्रज्ञाप्रति
ष्ठाप्रज्ञानंब्रह्मस एतेनप्रज्ञेनात्मनास्माल्लोकादुत्क्रम्यामुष्मिन्स्वर्गेलोकेसर्वान्कामाप्स्वामृतःसमभवत्समभवत्
॥ १ ॥ इत्यैतरेयोपनिषत्सुद्वितीयारण्यकेषष्ठोऽध्यायः ॥ २ ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥
हरिःॐ । वाङ्मेमनसिप्रतिष्ठितामनोमेवाचिप्रतिष्ठितमाविरावीर्मणधिवेदस्यमआणीस्थश्रुतंमेमाप्रहासीरने
नाधीतेनाहोरात्रांतसंदधामृतंवदिष्यामिसत्यंवदिष्यामितन्मामवतुतद्वक्तारमवत्ववतुमामवतुवक्तारमव
तुवक्तारं ॥ १ ॥ २६ ॥ इत्यैतरेयोपनिषत्सुद्वितीयारण्यकेसप्तमोऽध्यायः ॥ २ ॥ ७ ॥ अथतृतीयारण्यकं
हरिःॐ । अथातःसंहितायाउपनिषत्पृथिवीपूर्वरूपंद्यौरुत्तररूपंवायुरसंहितेतिमांडूकेयःआकाशःसंहितेत्य
स्यमाक्षव्योवेदयांचक्रे सहाविपरिहृतोमेनेनमेस्यपुत्रेणसमगादिति समानेवैतत्परिहृतोमेनइत्यागस्त्यःसमा
नंह्येतद्भवतिवायुश्चाकाशश्चेत्यधिदैवतं । अथाध्यात्मंवाक्पूर्वरूपंमनउत्तररूपंप्राणस्संहितेतिशूरवीरोमांडूके
यः । अथहास्यपुत्रआहज्येष्ठोमनःपूर्वरूपंवागुत्तररूपंमनसावाअग्रेसंकल्पयत्यथवाचाव्याहरतितस्मान्मनए

योपनि-

३ । १

॥३६२॥

वपूर्वरूपं वा गुत्तररूपं प्राणस्त्वेव संहितेति समानमेनयोरत्र पितुश्च पुत्रस्य च स एषोऽथ रथः प्रष्टिवाहनो मनोवाक् प्रा
णसंहतः स य एव मेतां संहितां वेद संधीयते प्रजया पशुभिर्यशसा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण लोकेन सर्वमायुरेतीति नुमां
ह्वकेयानां ॥ १ ॥ अथ शाकल्यस्य पृथिवी पूर्वरूपं द्यौरुत्तररूपं वृष्टिः संधिः पर्जन्यः संधाता तदुतापियत्रैतद्वलव
दनूद्बृहन्संदधदहोरात्रे वर्षति द्यावापृथिव्यौ समधातामित्युताप्याहुरितीन्वधिदैवतं अथाध्यात्मं पुरुषो ह वा
अयं सर्व आदं द्वे विदले भवत इत्याहुस्तस्येदमेव पृथिव्यारूपमिदं दिवस्तत्रायमंतरेणाकाशो यथा सौ द्यावापृथि
व्यावन्तरेणाकाशस्तस्मिन्हस्मिन्नाकाशे प्राण आयत्तो यथा मुष्मिन्नाकाशे वायुरायत्तो यथा मूनित्रीणि ज्योतीं
ष्येव मिमानि पुरुषेत्रीणि ज्योतींषि । यथा सौ दिव्यादित्य एव मिदं शिरसि चक्षुर्यथा सावन्तरिक्षे विद्युदेव मिदमा
त्मनि हृदयं यथा यमग्निः पृथिव्यामेव मिदमुपस्थेरेत एव मुहस्म सर्वलोकमात्मानमनुविधाया हेदमेव पृथिव्यारूप
मिदं दिवः स य एव मेतां संहितां वेद संधीयते प्रजया पशुभिर्यशसा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण लोकेन सर्वमायुरेति ॥ २ ॥
अथातो निर्भुजप्रवादाः पृथिव्याय तनं निर्भुजं दिव्याय तनं प्रतृण्णमंतरिक्षाय तनमुभयमन्तरेण । अथ यद्येनं
निर्भुजं ब्रुवन्तमुपवदेद च्योष्ठावराभ्यां स्थानाभ्यामित्येनं ब्रूयादथ यद्येनं प्रतृण्णं ब्रुवन्तमुपवदेद च्योष्ठा उत्तराभ्यां

एतरे

॥ ११ ॥

स्थानाभ्यामित्येनंब्रूयाद्यस्वेवोभयमंतरेणाहतस्यनास्त्युपवादः । यद्धिसंधिविवर्तयतितन्निर्भुजस्यरूपमथय
च्छुद्धेअक्षरेअभिव्याहरतितत्प्रतृणस्याग्रउएवोभयमन्तरेणोभयंव्याप्तंभवत्यन्नाद्यकामोनिर्भुजंब्रूयात्स्वर्ग
कामःप्रतृणमुभयकामउभयमन्तरेण अथयद्येनंनिर्भुजंब्रुवन्तंपरउपवदेत्पृथिवींदेवतामारःपृथिवीत्वादेवतारि
ष्यतीत्येनंब्रूयादथयद्येनंप्रतृणंब्रुवन्तंपरउपवदेद्विंदेवतामारोद्यौस्वादेवतारिष्यतीत्येनंब्रूयादथयद्येनमुभ
यमन्तरेणब्रुवन्तंपरउपवदेदंतरिक्षंदेवतामारोंतरिक्षंत्वादेवतारिष्यतीत्येनंब्रूयात् । यथातुकथाचब्रुवन्वब्रुव
न्तंवाब्रूयादभ्याशमेवयत्तथास्यान्नत्वेवान्यत्कुशलाद्राह्मणंब्रूयादतिद्युम्नएवब्राह्मणंब्रूयान्नातिद्युमेचनब्राह्मणं
ब्रूयान्नमोअस्तुब्राह्मणेभ्यइतिहस्माहशूरवीरोमांडूकेयः ॥३॥ अथातोनुव्याहाराः प्राणोवंशइतिविद्यात्सयए
नंप्राणंवंशमुपवदेच्छक्रुवंचेन्मन्येतप्राणवंशंसमधां ३ प्राणंमावंशंसंदधतंनशकोपीत्याहप्राणस्वावंशोहास्य
तीत्येनंब्रूयात् । अथचेदशक्रुवन्तंमन्येतप्राणंवंशंसमधित्सिषंतंनशकःसंधातुंप्राणस्वावंशोहास्यतीत्येनंब्रू
यात् । यथातुकथाचब्रुवन्वाब्रुवंतंवाब्रूयादभ्याशमेवयत्तथास्यान्नत्वेवान्यत्कुशलाद्राह्मणंब्रूयादातिद्युम्नएव
ब्राह्मणंब्रूयान्नातिद्युमेचनब्राह्मणंब्रूयान्नमोअस्तुब्राह्मणेभ्यइतिहस्माहशूरवीरोमांडूकेयः ॥ ४ ॥ अथखल्वाहु

योपनि-

३ । १

॥ ३६३ ॥

निर्भुजवक्राः पूर्वमक्षरंपूर्वरूपमुत्तरमुत्तररूपंयोवकाशःपूर्वरूपोत्तररूपेअंतरेणसासंहितेति सयएवमेतांसं
हितांवेदसंधीयतेप्रजयापशुभिर्यशसाब्रह्मवर्चसेनस्वर्गेणलोकेनसर्वमायुरेति । अथवयंब्रूमोनिर्भुजवक्राइति
हस्माहहस्योमांडूकेयःपूर्वमेवाक्षरंपूर्वरूपमुत्तरमुत्तररूपंयोवकाशःपूर्वरूपोत्तररूपेअंतरेणयेनसंधिविवर्तय
तियेनस्वराःस्वरंविजानातियेनमात्रामात्रांविभजतेसासंहितेति सयएवमेतांसंहितांवेदसंधीयतेप्रजयापशु
भिर्यशसाब्रह्मवर्चसेनस्वर्गेणलोकेनसर्वमायुरेति । अथहास्यपुत्रआहमध्यमःप्रातीबोधीपुत्रोक्षरेखल्विमेअ
विकर्षन्ननेकीकुर्वन्यथावर्णमाहतद्यासौमात्रापूर्वरूपोत्तररूपेअंतरेणसंधिविज्ञपनीसामतद्भवतिसामैवाहंसं
हितांमन्यइति तदप्येतद्विणोक्तंबृहस्पतेनपरःसाम्नोविदुरिति सयएवमेतांसंहितांवेदसंधीयतेप्रजयापशु
भिर्यशसाब्रह्मवर्चसेनस्वर्गेणलोकेनसर्वमायुरेति ॥ ५ ॥ बृहद्रथंतरयोरूपेणसंहितासंधीयतइतितार्क्ष्ये (रु
क्ष्यो) वाग्वैरथंतरस्यरूपंप्राणोबृहतउभाभ्यामुखलुसंहितासंधीयतेवाचाचप्राणेनचैतस्यांहस्मोपनिषदिसंव
त्सरंगारक्षयतेतार्क्ष्यएतस्यांहस्ममात्रायांसंवत्सरंगारक्षयतेतार्क्ष्यस्तदप्येतद्विणोक्तंरथंतरमाजभारावसि
ष्ठोभरद्वाजोबृहदाचक्रेअग्नेरिति सयएवमेतांसंहितांवेदसंधीयतेप्रजयापशुभिर्यशसाब्रह्मवर्चसेनस्वर्गेणलोके

एतरे

॥ १२ ॥

नसर्वमायुरेति वाक्प्राणेनसंहितेतिकौठरव्यःप्राणःपवमानेनपवमानोविश्वेदेवैर्विश्वेदेवाःस्वर्गेणलोकेनस्वर्गो
लोकोब्रह्मणासैषावरपरासंहितासयोहेतामवरपरांसंहितांवेदैवंहैवसप्रजयापशुभिर्यशसाब्रह्मवर्चसेनस्वर्गेण
लोकेनसंधीयतेयथैषासंहिता सयदिपरेणवोपसृतःस्वेनवार्थेनाभिव्याहरेदभिव्याहार्षन्नेवविद्यादिवंसंहिता
गमद्विदुषांदेवानामेवंभविष्यतीतिशश्वत्तथास्यात् । सयएवमेतांसंहितांवेदसंधीयतेप्रजयापशुभिर्यशसाब्रह्म
वर्चसेनस्वर्गेणलोकेनसर्वमायुरेति वाक्संहितेतिपंचालचंडोवाचावैवेदास्संधीयंतेवाचाच्छंदांसिवाचामित्रा
णिसंदधतिवाचासर्वाणिभूतान्यथोवागेवेदंसर्वमिति तद्यत्रैतदधीतेवाभाषतेवावाचितदाप्राणोभवतिवाक्त्त
दाप्राणरेळ्ह्यथयत्रतूष्णींवाभवतिस्वपितिवाप्राणेतदावाग्भवतिप्राणस्तदावाचंरेळ्हितावन्योन्यंरीळ्होवा
ग्वैमाताप्राणःपुत्रः । तदप्येतदृषिणोक्तमेकःसुपर्णःससमुद्रमाविवेशसइदंविश्वंभुवनंविचष्टे ॥ तंपाकेनमन
सापश्यमंतितस्तमातरेळ्हिसउरेळ्हिमातरमिति सयएवमेतांसंहितांवेदसंधीयतेप्रजयापशुभिर्यशसाब्रह्मव
र्चसेनस्वर्गेणलोकेनसर्वमायुरेति । अथातःप्रजापतिसंहिताजायापूर्वरूपंपतिरुत्तररूपंपुत्रःसंधिःप्रजननंसं
धानंसैषादितिःसंहितादितिहीदंसर्वयदिदंकिंचपिताचमाताचपुत्रश्चप्रजननंच तदप्येतदृषिणोक्तमदिति

योपनि-

३ । १

॥ ३६४ ॥

मातासपितासपुत्रइति सयएवमेतांसंहितांवेदसंधीयतेप्रजयापशुभिर्यशसाब्रह्मवर्चसेनस्वर्गेणलोकेनसर्व
 मायुरेतिसर्वमायुरेति ॥ ६ ॥ इत्यैतरेयोपनिषत्सुतृतीयारण्यकेप्रथमोऽध्यामः ॥ ३ ॥ १ ॥ ॥
 हरिःॐ॥ प्राणोवंशइतिस्थविरःशाकल्यस्तद्यथाशालावंशेसर्वेन्येवंशाःसमाहिताःस्युरेवमस्मिन्प्राणेचक्षुःश्रो
 त्रमनोवागिन्द्रियाणिशरीरंसर्वआत्मासमाहितःतस्यैतस्यात्मनःप्राणऊष्मरूपमस्थीनिस्पर्शरूपमज्ज्ञानःस्वर
 रूपमांसंलोहितमित्येतदन्यच्चतुर्थमंतस्थ(स्थारू)रूपमितिहस्माहह्रस्वोमांडूकेयस्त्रयंत्वेवनएतत्प्रोक्तंतस्यै
 तस्यत्रयस्याश्नांमज्ञांपर्वणामितित्रीणीतःषष्टिशतानित्रीणीतस्तानिसप्तविंशतिशतानिभवंतिसप्तचवैशता
 निविंशतिश्चसंवत्सरस्याहोरात्राःसएषोहःसंमानश्चक्षुर्मयःश्रोत्रमयश्छंदोमयोमनोमयोवाङ्मयआत्मासय
 एवमेतमहःसंमानंचक्षुर्मयंश्रोत्रमयंछंदोमयंमनोमयंवाङ्मयमात्मानंवेदाह्मांसायुज्यंसरूपतांसलोकतामश्रु
 तेपुत्रीपशुमान्भवतिसर्वमायुरेति ॥ १ ॥ अथकौरेठव्यस्त्रीणिषष्टिशतान्यक्षराणांत्रीणिषष्टिशतान्यूष्मणांत्री
 णिषष्टिशतानिसंधीनां यान्यक्षराण्यवोचामाहानितानियानूष्मणोवोचामरात्रयस्तायान्संधीनवोचामाहो
 रात्राणांतेसंधयइत्यधिदैवतं अथाध्यात्मं । यान्यक्षराण्यधिदैवतमवोचामास्थीनितान्यध्यात्मंयानूष्मणोधि

ऐतरे

॥ १३ ॥

दैवतमवोचाममज्जानस्तेध्यात्मं एषहवैसंप्रतिप्राणोयन्मज्जैतद्रेतः । नहवाकृतेप्राणाद्रेतःसिच्यते यद्वाकृतेप्रा
णाद्रेतःसिच्येतपूयेन्नसंभवेत् । यान्संधीनधिदैवतमवोचामपर्वाणितान्यध्यात्मंतस्यैतस्यत्रयस्याश्नांमज्ञांपर्व
णामितिपंचेतश्चत्वारिंशच्छतानिपंचेतस्तदशीतिसहस्रंभवत्यशीतिसहस्रंवाअर्कलिनोबृहतीरहरभिसंपाद
यंति सएषोक्षरसंमानश्चक्षुर्मयःश्रोत्रमयश्छंदोमयोमनोमयोवाङ्मयआत्मा सयएवमेतमक्षरसंमानंचक्षुर्मयं
श्रोत्रमयंछंदोमयंमनोमयंवाङ्मयमात्मानंवेदाक्षराणांसायुज्यंससरूपतांसलोकतामश्रुतेपुत्रीपशुमान्भवति
सर्वमायुरेति॥२॥चत्वारःपुरुषादितिबाध्वःशरीरपुरुषश्छंदःपुरुषोवेदपुरुषोमहापुरुषइति शरीरपुरुषइतियम
वोचामसयएवायंदैहिकआत्मातस्ययोयमशरीरःप्रज्ञात्मासरसः।छंदःपुरुषइतियमवोचामाक्षरसमाम्नायएव
तस्यैतस्याकारोरसः । वेदपुरुषइतियमवोचामयेनवेदान्वेदःऋग्वेदंयजुर्वेदंसामवेदंतस्यैतस्यब्रह्मारसस्तस्माद्ब्र
ह्माणंब्रह्मिष्ठंकुर्वीतयोयज्ञस्योल्बणंपश्येत् । महापुरुषइतियमवोचामसंवत्सरएवप्रध्वंसयन्नन्यानिभूतान्यैक्या
(निभा) भावयन्नन्यानि तस्यैतस्यासावादित्योरसः सयश्चायमशरीरःप्रज्ञात्मायश्चासावादित्यएकमेतदि
तिविद्यात्तस्मात्पुरुषंपुरुषंप्रत्यादित्योभवति तदप्येतद्विष्णोक्तंचित्रंदेवानामुदगादनीकंचक्षुर्मित्रस्यवरुण

योपनि.

३।३

॥३६५॥

स्याग्नेः ॥ आप्राद्यावापृथिवीअंतरिक्षंसूर्यआत्माजगतस्तस्थुषश्चेति। एतामनुविधंसंहितांसंधीयमानांमन्यइ
तिहस्माहवाध्वः एतंह्येवबह्वृचामहत्युक्थेमीमांसंतएतमभावध्वर्यवएतंमहाव्रतेछंदोगाएतमस्यामेतंदिव्येतं
वायावेतमाकाशएतमप्स्वेतमोषधीष्वेतंवनस्पतिष्वेतंचंद्रमस्येतंनक्षत्रेष्वेतंसर्वेषुभूतेष्वेतमेवब्रह्मेत्याचक्षते
सएषसंवत्सरसंमानश्चक्षुर्मयःश्रोत्रमयश्छंदोमयोमनोमयोवाङ्मयआत्मा सयएवमेतंसंवत्सरसंमानंचक्षुर्मयं
श्रोत्रमयंछंदोमयंमनोमयंवाङ्मयमात्मानंपरस्मैशंसति॥३॥दुग्धदोहाअस्यवेदाभवंतिनतस्यानूक्तेभागोस्ति
नवेदसुकृतस्यपंथानमिति तदप्येतद्विणोक्तंयस्तित्याजसचिविदंसखायंनतस्यवाच्यपिभागोअस्ति ॥ यदीं
शृणोत्यलकंशृणोतिनहिप्रवेदसुकृतस्यपंथामिति नतस्यानूक्तेभागोस्तिनवेदसुकृतस्यपंथानमित्येतत्तदुक्तंभ
वति तस्मादेवंविद्वान्नपरस्माअभिंचिनुयान्नपरस्मैमहाव्रतेनस्तुवीतनपरस्माएतदहःशंसेत्कामंपित्रेवाचार्याय
वाशंसेदात्मनएवास्यतत्कृतंभवति सयश्चायमशरीरःप्रज्ञात्मायश्चासावादित्यएकमेतदित्यवोचाम तौयत्रवि
हीयेतेचंद्रमाइवादित्योदृश्यतेनरश्मयःप्रादुर्भवंतिलोहिनीद्यौर्भवतियथामंजिष्ठाव्यस्तःपायुःकाककुलायगं
धिकमस्यशिरोवायतिसंपरेतोस्यात्मानंचिरमिवजीविष्यतीतिविद्यात्सयत्करणीयंमन्येततत्कुर्वीत यदंति

ऐतरे

॥ १४ ॥

यच्चदूरकइतिसप्तजपेदादित्प्रलस्यरेतसइत्येकायत्रब्रह्मापवमानेतिषलुद्वयंतमसस्परीत्येका अथापियत्रच्छि
द्रइवादित्योदृश्यतेरथनाभिरिवाभिरुयायेतच्छिद्रांवाच्छायांपश्येत्तदप्येवमेवविद्यात् । अथाप्यादर्शोवोदके
वाजिह्नशिरसंवाऽशिरसंवात्मानंपश्येद्विपर्यस्तेवाकन्याकेजिह्वेनवादृश्येयातांतदप्येवमेवविद्यात् । अथाप्य
पिधायाक्षिणीउपेक्षेततद्यथावटरकाणिसंपतंतीवदृश्यंतेतानियदानपश्येत्तदप्येवमेवविद्यात् । अथाप्यपि
धायकर्णाउपशृणुयात्सएषोभेरिवप्रज्वलतोरथस्येवोपब्दिस्तंयदानशृणुयात्तदप्येवमेवविद्यात् । अथापियत्र
नीलइवाग्निर्दृश्यतेयथामयूरग्रीवामेघेवाविद्युतंपश्येन्मेघेवाविद्युतंनपश्येन्महामेघेवामरीचीरिवपश्येततद
प्येवमेवविद्यात् । अथापियत्रभूमिंज्वलंतीमिवपश्येततदप्येवमेवविद्यादितिप्रत्यक्षदर्शनानि । अथस्वप्नाःपु
रुषंकृष्णंकृष्णदंतंपश्यतिसएनंहंतिवराहएनंहंतिमर्कटएनमास्कंदयत्याशुवायुरेनंप्रवहतिमुवर्णंखादित्वाप
गिरतिमध्वश्चातिविसानिभक्षयत्येकपुंडरीकंधारयतिस्वरैर्वराहैर्युक्तैर्यातिकृष्णांधेनुंकृष्णवत्सांनलदमाली
दक्षिणामुखोब्राजयतिसयद्येतेषांकिंचित्पश्येदुपोष्यपायसंस्थालीपाकंश्रपयित्वारात्रीसूक्तेनप्रत्यूचंहुत्वान्ये
नान्नेनब्राह्मणान्भोजयित्वाचरुंस्वयंप्राश्नीयात् । सयोतोश्रुतोगतोमतोनतोदृष्टोविज्ञातोनादिष्टःश्रोतामं

योपनि.

३।२

॥३६६॥

ब्दिस्तंयदानशृणुयात्तदप्येवमेवविद्यादथापियत्रनीलइवामिर्दृश्यतेयथामयूरग्रीवामेघेवाविद्युतंपश्येन्मेघेवावि
द्युतंनपश्येन्महामेघेवामरीचीरिवपश्येततदप्येवमेवविद्यादथापियत्रभूमिंज्वलंतीमिवपश्येततदप्येवमेववि
द्यादितिप्रत्यक्षदर्शनान्यथस्वप्नाःपुरुषंकृष्णंकृष्णदंतंपश्यतिसएनंहंतिवराहएनंहंतिमर्कटएनमास्कंदयत्याशु
वायुरेनंप्रवहतिसुवर्णखादित्वापगिरतिमध्वश्चातिविसानिभक्षयत्येकपुंडरीकंधारयतिखरैर्वराहैर्युक्तैर्यातिकृ
ष्णांधेनुंकृष्णवत्सांनलदमालीदक्षिणामुखोब्राजयतिसयद्येतेषांकिंचित्पश्येदुपोष्यपायसंस्थालीपाकंश्रपयि
त्वारानीसूक्तेनप्रत्यूचंहुत्वान्येनान्नेनब्राह्मणान्भोजयित्वाचरुंस्वयंप्राश्रीयत्सयोतोश्रुतोगतोमतोनतोदृष्टो
विज्ञातोनादिष्टःश्रोतामंताद्रष्टादेष्टाघोष्टाविज्ञाताप्रज्ञातासर्वेषांभूतानामंतरपुरुषःसमआत्मेतिविद्यात् ॥ ४ ॥
अथखल्वियंसर्वस्यैवाचउपनिषत्सर्वाह्येवेमाःसर्वस्यैवाचउपनिषदइमांत्वेवाचक्षतेपृथिव्यारूपंस्पर्शांतरिक्षस्यो
ष्माणोदिवःस्वराअग्निरूपंस्पर्शावायोरूपमाणआदित्यस्यस्वराऋग्वेदस्यरूपंस्पर्शायजुर्वेदस्योष्माणःसामवेद
स्यस्वराश्चक्षुषोरूपंस्पर्शाःश्रोत्रस्योष्माणोमनसःस्वराःप्राणस्यरूपंस्पर्शाअपानस्योष्माणोव्यानस्यस्वराअथख
ल्वियंदैवीवीणाभवतितदनुकृतिरसौमानुषीवीणाभवतियथास्याःशिरएवममुष्याःशिरोयथास्याउदरमेवममु

ऐतरे

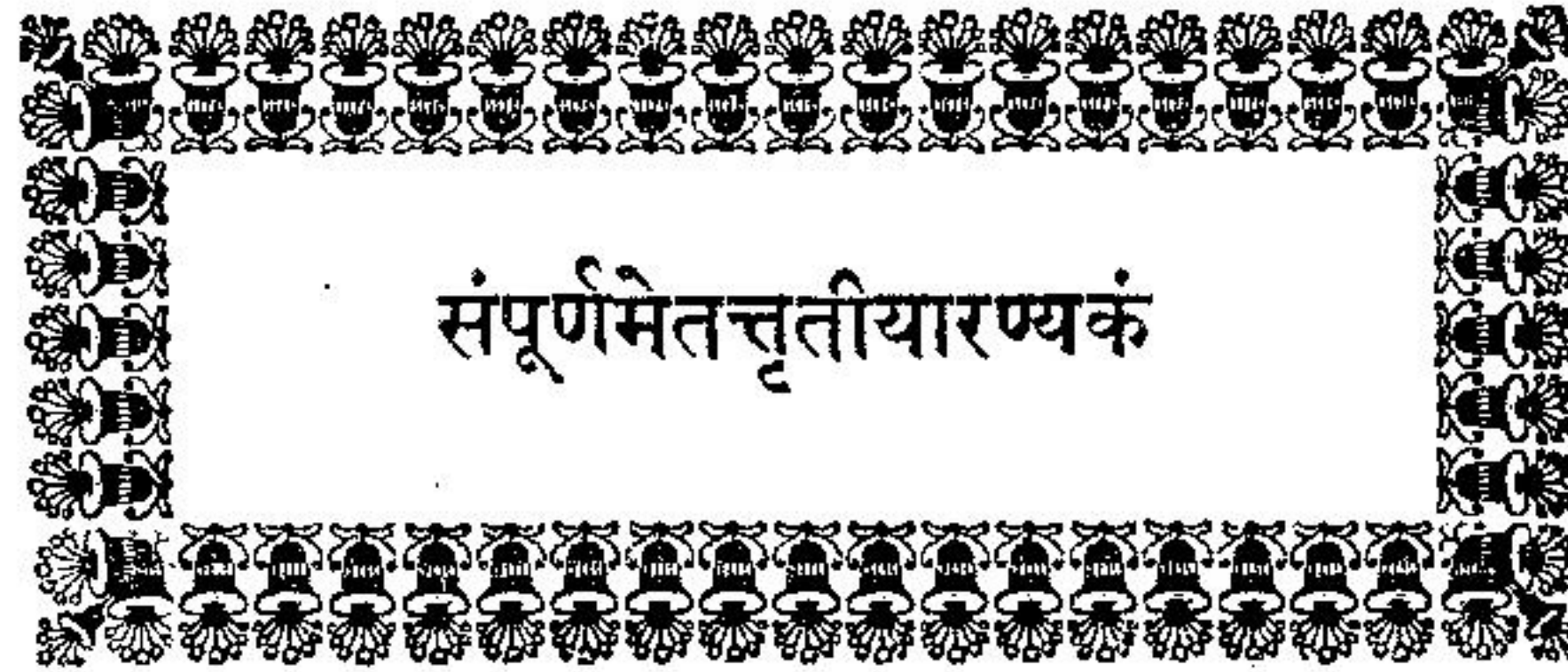
॥१४॥

प्याअंभणंयथास्यैजिह्वैवममुष्यैवादनंयथास्यास्तंत्रयएवममुष्याअंगुलयोयथास्याःस्वराएवममुष्याःस्वरायथा
स्याःस्पर्शाएवममुष्याःस्पर्शायथाह्येवेयंशब्दवतीतर्ज्जवत्येवमसौशब्दवतीतर्ज्जवतीयथाह्येवेयंलोमशेनचर्मणा
पिहिताभवत्येवमसौलोमशेनचर्मणापिहितालोमशेनहस्मवैचर्मणापुरावीणाअपिदधतिसयोहैतांदैवींवीणां
वेदश्रुतवदनोभवतिभूमिप्रास्यकीर्तिर्भवतियत्रक्चार्यावाचोभाषंतेविदुरेनंतत्राथातोवाग्रसोयस्यांसंसद्यधी
यानोवाभाषमाणोवानविरुरुचुषेततत्रैतामृचंजपेदोष्ठापिधानानकुलीदंतैःपरिवृतापविःसर्वस्यैवाचईशानाचा
रुमामिहवादयेदितिवाग्रसः ॥ ५ ॥ अथहास्माएतत्कृष्णहारीतोवागब्राह्मणमिवोपोदाहरतिप्रजापतिःप्रजाः
सृष्ट्वाव्यसंसतसंवत्सरःसच्छंदोभिरात्मानंसमदधाद्यच्छंदोभिरात्मानंसमदधात्तस्मात्संहितातस्यैवाएतस्यैसं
हितायैणकारोबलंषकारःप्राणआत्मासयोहैतौणकारषकारावनुसंहितमृचोवेदसबलांसप्राणांसंहितांवेदायुष्य
मिति विद्यात्सयदिविचिकित्सेत्सणकारंब्रवाणीँ ३ अणकाराँ ३ इति ॥ सणकारमेवब्रूयात्सषकारंब्रवाणीँ
३ अषकाराँ ३ इति ॥ सषकारमेवब्रूयात्तेयद्वयमनुसंहितमृचोधीमहेयच्चमांडूकेयीयमध्यायंप्रब्रूमस्तेननोण
कारषकारावुपाप्तावितिहस्माहह्रस्वोमांडूकेयोथयद्वयमनुसंहितमृचोधीमहेयच्चमांडूकेयीयमध्यायंप्रब्रूमस्तेन

योपनि.
३।२

॥३६२॥

नोणकारषकाराबुपाप्तावितिहस्माहस्थविरःशाकल्यएतद्धस्मवैतविद्वांसआहुर्ऋषयःकावषेयाःकिमर्थावयमध्ये
प्यामहेकिमर्थावयंयक्ष्यामहेवाचिहिप्राणंजुहुमःप्राणेवावाचंयोह्येवप्रभवःसएवाप्ययस्ताएताःसंहितानानंते
वासिनेप्रब्रूयान्नासंवत्सरवासिनेनाप्रवक्कइत्याचार्याआचार्याः ॥ ६ ॥ इत्यैतरेयोपनिषत्सुतृतीयारण्यकेद्विती
योध्यायः ॥ ३ ॥ २ ॥ इतितृतीयारण्यकं संपूर्ण ॥ ३ ॥

संपूर्णमेतत्तृतीयारण्यकं

ऐतरेय

॥ १ ॥

श्रीमच्छुभमद्गीममध्वांतर्गतारामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ॥ ॥ ॐ ॥ नारायणं निखिलपूर्ण
गुणैकदेहं सर्वज्ञमच्युतमपेतसमस्तदोषं । प्राणस्य सर्वचिदचित्परमेश्वरस्य साक्षादधीश्वरमियांशरणं रमेशं ॥ प्रा
दुर्बभूव भगवांस्तपसे तरायानारायणो जजसुतस्य विशालनाम्नः । तस्मिन् गते ध्वरमभूत्सुरविप्रसंघो निश्चेतन
स्तदनुपद्मभवो मुमस्तौत् ॥ तेन स्तुतः स भगवान्गिरिशेंद्रमुख्यान् सर्वानबोधयदजेन सहैव तेथ । दासत्वमापुर
त एव महत्सुराणां दासत्वतः समहिदास इति प्रसिद्धः ॥ शृण्वत्सुतेषु भगवानवदद्रमायै दिव्यां श्रुतिं स परमोति सु
दैतरेयी । सा बह्वचैः प्रपठिता चतुरानना स्याद्यस्यां रहस्यमुदितं परमं हि विष्णोः ॥ महाभूतिः श्रुतिः सैषा महाभू
तिर्यतो हरिः । विशेषेणात्र कथितः सर्वज्ञः शाश्वतः प्रभुरित्यूक्संहितायां । एष एव सदापंथा भगवान्पुरुषोत्तमः । नि
त्यं स्वप्राप्तिहेतुत्वात्कर्तृत्वात्कर्ममातृतः । ब्रह्मैष गुणपूर्णत्वात्सत्यं साधुस्वरूपतः । कापितं विस्मरेन्नैव त्यक्त्वा तं ने
तरं व्रजेत् । पूर्वैनैनंतत्यज्जुर्हि ब्रह्माद्यास्तेन संसृतेः । मुक्ता श्रीश्च तदत्यागान्नित्यमुक्ता गुणाधिका । विहाय स्य य
नात्प्रोक्ता वयांसीति पिशाचकाः । वर्तितज्ञानतो वंगानरास्तैरवनंसदा । अन्नरूपैर्गृध्रवो हिवंगावगधनाम
काः । राक्षसा असुरा ईरपादा इति समीरिताः । धर्मो ज्ञानं च वैराग्यमैश्वर्यं च तुरात्मकः । वायुर्देवो त्रासुराणामैश्व

भाष्यं
२।१

र्यैगुणएवहि । ईरपादास्ततःप्रोक्तास्तेत्रयोविष्णुमत्यजन् । पराभूतास्ततस्तेतुतमस्यंधेनिपातिताः । देवाश्च
ऋषयोमर्त्यसत्तमाइतिचत्रयः । आश्रिताविष्णुमेवैकं त्रिस्थानस्थितमच्युतं । अग्निस्थमाश्रितामर्त्याविष्णुम
र्काभिधंपरं । आजनैरर्चितत्वात्सह्यर्कइत्युच्यतेहरिः । अग्नौकर्माणिकृत्वैवमानुषामुक्तिभागिनः । कर्मभिःशु
द्धसत्त्वानांकर्मत्यागोपिनान्यथा । आश्रिताःसूर्यगंविष्णुमृषयोबृहदित्यसौ । तेजसाबृंहणादुक्तोविष्णुरादित्य
इत्यपि । आदानात्सर्ववस्तूनांस्वाध्यायेनामुमाश्रिताः । मुच्यंतेऋषयोनित्यंनान्यथातुकथंचन । वायुस्थमाश्रि
तादेवाःपवमानाभिधंहरिं । संसारात्पावयित्वायन्महानंदेमिनोत्ययं । पवमानस्ततोविष्णुर्व्याप्तःसर्वासुदिक्षु
च । आश्रितोभगवान्सर्वैःसर्वत्रापिविशेषतः । आश्रयात्पृथगुक्तोयंनित्यानंदोरमापतिः ॥ १ ॥ ॥ उत्थापनादु
क्थनामासएवपृथिवीस्थितः । प्रथितःपृथिवीनामासोंतरिक्षाभिधोत्रगः । अंतरीक्ष्योयतोद्युस्थोद्युनामातिप्रका
शनात् । अध्यात्मेचनिविष्टोसौपुरुषाख्योजनार्दनः । पूर्णस्थितत्वात्समहान्प्रजानांपतिरेवच । अहमुक्थमिति
ह्येतांविद्यामनुभवत्यसौ । पृथक्पृथक्कृतस्यांगान्युक्तानिजगदीशितुः । अग्निवातदिनेशानामुत्थानानिपृथक्पृ
थक् । वदनंनासिकानेत्रमित्येतानिपरात्मनः । तृचाशीतिविभिन्नस्यशस्त्रस्यान्नत्वहेतुतः । विष्णोस्तृचाशीति

वत्स्यात्प्रसिद्धान्नमितिस्फुटं । अन्नाभिमानिदेवश्चतृचाशीत्याश्चदेवता । सोमएवततश्चान्नमशीतयइतीरितं ।
अदनाघ्राणदृष्ट्याख्यभोगत्रयविभागतः । मुखनासाचक्षुषांतद्भोग्यमन्नं हरेः श्रुतं । अरणंगमनंयस्मादर्कः शीघ्र
गतित्वतः । श्येनएवतदाकाराचितिरर्कपदोदिता । सुपर्णप्रतिमासायत्तदारूढोजनार्दनः । तस्मात्तस्यार्कइति
साप्रोच्यतेवैदिकैः पदैः । योसौचितिगतोर्वीन्द्रः सोमिवातरविष्वपि । तथावाक्प्राणचक्षुष्पुतस्मात्तेर्काः प्रकीर्ति
ताः । तेषुस्थितेसुपर्णेचरूपभेदैः पृथक्पृथक् । स्थितोविष्णुस्तदर्कास्तेतस्मादेवप्रकीर्तिताः । व्याप्तत्वाजीवदेहेषुमु
खेविष्णोर्मुखंस्मृतं । नासयोर्नासिकेविष्णोरक्षणोरेवतदक्षिणी । जीववाक्प्राणचक्षुष्पुतद्वागाद्यास्ततःस्थि
ताः । विष्णोर्वाग्भार्गवोरामः प्राणोस्यनरकेसरी । चक्षुस्तुकपिलोविष्णुरग्न्यादीनांचकारणं । जीववागादिसंस्थं
चसुपर्णमधिसंस्थिताः । अविशेषोपिभगवान्पूर्णे श्रयस्वरूपतः । अंगांगित्वेनैकएवस्वानंदानुभवेस्थितः । सए
वव्यूह्यचात्मानंपृथग्रूपइवस्थितः । सुपर्णनामाभगवान्सुपर्णेचव्यवस्थितः । अग्न्यादिषुचतन्नामावासुदेवःस
संस्थितः । अन्ननामासएवान्नेचेष्टयन्सर्वमास्थितः । अन्नेस्थितः सएवेशोह्यन्नदातृगतिप्रदः । तस्यांतरिक्ष
गस्यैवनियमादनुपक्षिणः । पतंतिधावयंत्यश्चान्नरादींश्चनरादयः । परस्यविष्णोर्धामत्वात्सूर्योब्रह्मइतीरितः ।

ऐतरेय
॥ २ ॥

निहितश्चैव तल्लोको नासिकायां न तस्थले । पृथिव्या संस्थितो विष्णुः स्त्रीरूपेण द्युलोकतः । पतितं सर्वमेवात्तित
थादिविचसंस्थितः । इतो गतं सर्वमत्तिद्युना मा भगवान्परः । भोग्यत्वादाद्य इत्युक्त एवामाद्या चतुरूपवान् । एक
एव परो विष्णुरत्तान्यैरुपजीव्यतः । आद्यो भवति चान्येषां नोपजीव्यो भवेद्यथा । हरिः स सर्वजीवानां न भुज्यंते
यथामुना । सर्वे लोकास्तथा कर्तुं नैवेष्टे कश्चन क्वचित् ॥ २ ॥ स एव भगवान्विष्णुः प्रजापतिरितीरितः । तस्मा
ज्जाताः सर्वदेवा ब्रह्माद्यास्तेभ्य एव च । वृष्टिः संजायते तस्याः सर्वा ओषधयो भवन् । ओषधीभ्यो न्नमन्नाच्चरेतोरेत
स एव च । सर्वाः प्रजाः प्रजायंते संकल्पो हृदयाभिधः । प्रजाभ्यो जायते तस्माद्विकल्पाख्यं मनस्तथा । विकल्पा
द्वाक्प्रचारश्च वाचानामादिवेदनात् । कर्म संजायते तस्मात्कर्मणश्च जगत्पुनः । कर्माभिमान्ययं जीवः परस्य ब्र
ह्मणो हरेः । आवासस्थानमुद्दिष्टो विशेषात्स इरामयः । इच्छानुरूपं तु सुखमिरेत्येव प्रकीर्तितं । इच्छानंदप्रभूत
त्वात्स एव च हिरण्मयः । हिरुक् सुखं हिरण्यं स्याद्ब्रह्मानंदात्पृथग्यतः । आधिक्यार्थे मय इत्यस्मादधिकानंदरूप
कः । उत्सृज्य कर्मजं रूपं निजानंदैकरूपकः । एवं नारायणं जानन् सर्वलोकैककारणं । तल्लोके दृश्यते भूतैर्मुक्तै
रानंदरूपकः ॥ ३ ॥ तमिमं प्रथमज्ञानिपुरुषं चतुराननं । वासुदेवाभिधं ब्रह्म प्राप प्रपदयोः पुरा । यस्मात्प्रपेदे

भाष्यं

२ । ३

॥ ३६९ ॥

भगवान्प्रपदाच्चतुराननं । तस्मात्प्रपदनादेवप्रपदं नाम कीर्तितं । चतुर्मुखाकारवतानृणां पादतलोपरि । प्रप-
दाख्यावर्तते तो न तु पश्चादिनां कचित् । अयादूर्ध्वं ततो विष्णुः प्रपदादूरुमत्र च । स्थित ऊरुचतावास्तामूर्ध्वग-
मनाद्धरेः । किंचिदूर्ध्वं ततो गत्वा वायुना सह केशवः । वायुमाहोरुगरणं कुर्वन्नस्थित इत्यपि । उर्व्वे व गरणं च क्रेवा-
युर्यत्र स्थितः सदा । तत्स्थानमुदरं नाम पुनराह जनार्दनः । ऊरुस्थानं निवासं मे कुरु विस्तारसंयुतं । तथा करो-
त्स वायुश्च तदुरो भूदुरुत्वतः । उरोमध्ये च हृदयं तत्रावासो हरेः सदा । सूक्ष्मदृष्टियुता ये तु मुनयः शार्कराक्षयकाः ।
उदरे ते परं ब्रह्म वासुदेवमुपासते । हृत्स्थमेव परं विष्णुं ध्यायं त्यारुणयः सदा । उदरस्थं च हृदं च ते उभे ब्रह्मतत्परं ।
एकमेव यतस्तस्मादुभये ह्यपि तद्विदः । तत ऊर्ध्वगतो विष्णुर्वायुना सह दैवतैः । स्थितो मूर्धनि देवेशः श्रितो सा-
वितितच्छिरः । तत्र प्राणात्मना वायुर्मनोरूपेण शंकरः । शेषः सुपर्ण इन्द्रश्च मनांस्येव पृथक् पृथक् । अहंभावम-
नोरुद्रः शेषो सौ पांचरात्रकं । वैदिकं गरुडश्चेंद्रो यज्ञादिविषयं मनः । श्रोत्रं चंद्रोरविश्चक्षुर्वागग्निः परिकीर्तितः ।
एते देवास्तदन्ये च सर्वप्राणिषु संस्थिताः । उपासते महाविष्णुं परमात्मानमच्युतं । वाचा हिंसामकुर्वंस्ते विनिंद-
तः परस्परं । ते विष्णोराज्ञया वोचन्नुत्क्रमामपृथक् पृथक् । देहादब्जभवस्यास्माद्यस्मिन्नुत्क्रांत एव हि । शरी-

ऐतरेय
॥ ३ ॥

रंपद्यते श्रेयान्सन इत्यवधार्यतां । ततः क्रमेण चाभ्याद्या निष्क्रान्तास्तेषु सर्वशः । निष्क्रान्तेषु न वै पातः शरीर
स्याभवत्कचित् । वायावुत्क्रान्त एवैतच्छरीरमपतत्क्षितौ । उदासीनवदास्तांतौ केशवश्चाब्जसंभवः । तेषां बल
परीक्षार्थं वाय्वादीनां च सर्वशः । पुनस्ते प्राविशन्सर्वे वह्नि सूर्योऽशीशिवः । नोत्थानमभवत्तेषु प्रविष्टेष्वपि सर्व
शः । वायौ प्रविष्टे तूत्थानं कायस्यासीत्तदैव च । उच्चैः स्थितत्वादुक्थो भूद्वायुरेव ततः प्रभुः । उच्चत्वं च गुणाधिक्यं
त्वमुच्चोसीति ते ब्रुवन् । भृत्या वयंत वै वस्मत्वमस्माकं पतिः सदा । स्पर्धामहेत्वद्वलेन त्वयानान्येन केनचित् । इ
त्युचुर्वीन्द्रशेषेशशक्रचंद्रादिकाः पृथक् । वायुः स संस्तुतस्तैश्च प्रसन्नो भूद्विबौकसां ॥४॥ तस्माच्छ्रुत्वा परं ब्रह्म देवा
नारायणाभिधं । शिष्यप्रशिष्यादिषु च तेन यन्वायुनोदितं । वायुमप्यनयन्सर्वे यशसा तद्गुणोक्तितः । ये ये गुणा
न्विजानन्ति वायोस्तानां विशन्मरुतः । तत्र तत्र प्रविष्टत्वात्प्रततो सौ बभूव ह । प्रततत्वात्प्रातरितितस्य नामाभव
द्विभोः । संगतश्चाभवज्जीवचितारूपांतरेण सः । संगतत्वात्सायमितितद्रूपं नामतो भवत् । वायोस्तत्पुरनध्या
त्संप्राणापानाभिधं द्वयं । अध्यात्ममग्निर्वागाख्यश्चक्षुः सूर्यः प्रकीर्तितः । यज्ञादिसाधने यत्तु मनश्चंद्रः प्रकीर्तितः ।
मित्रो यमश्च वरुणः कुबेरश्च दिगीश्वराः । श्रोत्राभिमानिनः सर्वे वैदिकश्रवणोचितं । श्रोत्रं चंद्रस्तथा स्मार्ततां त्रि

भाष्यं
२ । १

॥३७०॥

कश्रवणोचितं ॥ यमएवषडंगानांविषयश्रवणोचितं । श्रोत्रंतुवरुणःकाम्यशास्त्रार्थमित्रएवच । श्रोत्रंयन्नी
तिशास्त्रार्थकुबेरश्चप्रकीर्तितः । विष्णुनाप्रहितानांहिसंयोगोध्यात्ममेषहि । शिवादीनांचसर्वेषांमनस्त्वंकथि
तंपुरा । एतास्सर्वादेवताहिब्रह्मवायुसुपर्णकाः । शेषशंकरशक्राश्चचंद्रसूर्ययमाअपि । अग्निश्चमित्रावरुणौ
कुबेराद्याश्चसर्वशः । अधिदैवंसएवैकआधिक्यात्पुरुषोत्तमः । देवमात्रास्तदन्येतुसआविःपुरुषोत्तमः ।
पूर्णज्ञानस्वरूपत्वादेतावत्कथितंभवेत् । तात्पर्यात्सर्ववेदैश्चतज्ज्ञानन्नवदन्मुनिः । हिरण्यदन्नामवैदोभूतेषु
हिसुरानृते । मदभीष्टंममादातुंनैवेष्टेकश्चनांजसा । विष्णुनाप्रहितानांहिदेवानामहमुत्तमं । वेदसंयोगम
ध्यात्मंततोमुक्तौयथेष्टभुक् । स्यान्नैवात्रास्तिसंदेहःस्वेच्छाविहतिरेवच । मन्निषेधेनशक्तोस्तिप्रीतादेवाहि
मेसदा । अधिदैवेनसहिताविष्णुनाप्रभविष्णुना । एतद्धितेनकथितंमुनिनातत्त्ववेदिना । विष्णुप्रहित
देवानांयोगमध्यात्ममंजसा । वेदतंचनियोक्तारमुपास्तेविष्णुमव्ययं । एतादृशोपासनायायोग्यःसन्सततं
सुधीः । स्वस्वाम्यन्यानिभूतानिहरेयुर्बलिमस्यहि । मुक्तस्यवैष्णवेलोकेमुक्तानिचनसंशयः । इत्येतच्चान
योगाश्चमुनयोदेवतास्तथा । मानुषाज्ञानमात्रेणस्वावरैःपूज्यतामियुः । मुक्तामुक्तैर्मुक्तियोग्याइतिशास्त्रस्य

ऐतरेय
॥ ४ ॥

निर्णयः। स एष भगवान्विष्णुः सत्यमित्यभिधीयते। सर्वोत्तमत्वात्पूर्णत्वात्सर्वज्ञत्वात्तथैव च। देवतात्रयमन्यच्च पृथक्सत्यमितीर्यते। शेषवीन्द्रशिवादिभ्य उत्तमत्वात्सदैव हि। वायुः सदितिसंप्रोक्तो जीवेषु तु सुपूर्णतः। तीति ब्रह्मासमुद्दिष्टः स एवान्नाभिमानवान्। अन्नं प्रजापतिरिति श्रुतिरन्याह्यभाषत। अतिनादात्सदावेदैरप्यन्नं स च तु मुखः। यमित्यादित्युद्दिष्टो यमयेद्यत्प्रकाशनात्। देवतात्रयमेतत्तु सहितं सत्यमुच्यते। शुक्लकृष्णकनीनासु च क्षुषोप्येत आस्थिताः। एवं सत्यपदार्थं हि विज्ञायोपास्त आदरात्। योग्यस्तस्या उपासायानैवासत्येन दुष्यति। देवतामुनयश्चैव योग्या अस्या अपि स्फुटं। मनुष्याणां ज्ञानमात्राद्दोषो नातितरां भवेत् ॥ ५ ॥ तस्य नारायणस्यैव सर्ववेदात्मिका हि वाक्। तंति रूपा जगद्वन्धेनाम ब्रह्मादिकं च यत्। विप्रक्षत्रियवैश्यादिरूपं चाखिलमेव तु। दामतेनैव बध्नाति सकलं जगदच्युतः। सर्वे हि नामवंतोऽत्र सर्वे वेदोदिता अपि। वेदात्मिकया यतो वाचा विष्णुर्वदति सोऽखिलं। य एतद्विष्णुवाचैव बद्धं नामाख्य दामभिः। ज्ञात्वा जगदुपास्ते तु योग्यः संस्तु दुपासने। तं प्रत्येवाखिलान्येव भूतानि सह देवतैः। बलिं हरंति पंचाथ भूतान्येनं वहंति च। योग्यश्चास्या उपासाया योग्यो ब्रह्मपदस्य यः। भूतयुक्ते रथे तस्मात्सतिष्ठति सुरार्चितः। मुक्तः संश्रुतदन्येषां ज्ञानमात्राद्विमुक्तिगैः। स्वावरैः सेव्यतै

भाष्यं
२।१

॥३७१॥

वस्यात्कैश्चिदेवकचित्कचित् । तथैववायुनावच्छंजगदेतत्ततोवरं । सुपर्णशेषगिरिशशक्रसूर्याद्यमंजसा । वि
ष्णोर्वायोश्चलोमादौछंदांस्येवाश्रितानिच । विष्णोर्विमुक्तवायोश्चलोमाद्यंतुचिदात्मकं । लोमप्राणादिभेदश्च
नैवकश्चिचिदात्मनि । छन्नश्छंदोभिरेवंसकेशवस्तेनचाभिधा । छंदांसीत्येवतेषांहियएवंविदुपासकः । निवार
यंतिपापेभ्यश्छंदांसिकिमुकेशवः । योग्याअस्याश्चविद्यायाभृग्वाद्यादेवतास्तथा । छंदस्सुसंस्थितोविष्णुर्गो
पायत्येवतद्विदः । मंत्रोप्यर्थमिमंप्राहापश्यंगोपामितिस्मह । एषगोप्ताहिसर्वस्यवायुस्थःपुरुषोत्तमः । छंदस्सु
संस्थितोवायुर्वायौचसजनार्दनः । वायुश्चवायुसंस्थश्चकदाचिन्नैवतिष्ठतः । वायुर्हिनित्यसंचारीसदासर्वप्रवृत्ति
मान् । चोदितःकेशवेनैवतत्स्थेनामितशक्तिना । आसमंतात्पराक्रापिपंचभूतेभ्यर्ईश्वरः । वायुस्तत्स्थोहरिश्चै
वचरत्यमितपौरुषः । सध्रीचीनासुपूर्वादिदिक्ष्वेतौचतसृष्वपि । नित्यदावसतःकोणदिक्ष्वथासुविषूचिषु । अं
तश्चसर्वलोकेषुचरतोलोकसाक्षिणौ । हस्तयोरेतयोरेवनित्याक्षीणंवसुस्थितं । तच्चसह्यंबलंवायोरनंतंकिमुत
द्धरेः । वायोराधारभूतस्यताभ्यांहिक्रतुनामकाः । आवृताःसर्वजीवाहियथैवकनकावटाः । आच्छाद्यंतेवित्तव
द्भिस्ताभ्यामेवंचचेतनाः । आवृतामहदाद्यास्तुदेहेतिष्ठंतिचैतयोः । विष्टब्धाश्चैवसर्वेपिजीवाआकाशएवच ।

ऐतरेय

॥ ५ ॥

सवायुःप्रकृतिश्चैवविष्टब्धौकेशवेनहि । बृहत्त्वाद्बृहतीत्येतयोर्नामप्रकीर्तितं । वायुकेशवयोःप्राणनामसर्व
प्रणायनात् । विशेषतोबृहत्प्राणोभगवांस्तत्रकेशवः । इतिविद्यात् ॥ ६ ॥ तस्यविष्णोरंगानामथवैभवं ।
उच्यतेतस्यवाचाहिसृष्टावग्निःक्षितिस्तथा । शिश्रूषार्थतस्यपृथ्वीजनयत्योषधीःप्रभोः । ताःपचत्यग्निरुद्युक्तआह
ताआहताःपुनः । आहरेतिवचोस्यापिश्रृण्वंत्येवमहर्षयः । मुखजत्वात्तयोर्विष्णोर्मुखंजनकमिष्यते । आस्यभो
ग्यंततोविष्णोरन्नंतौकुरुतःसदा । सर्वैर्यद्भुज्यतेचान्नंतत्रतत्रस्थितोहरिः । तद्भुङ्क्तेतस्तदर्थंहितावन्नंकुरुतस्सदा
। विष्णोर्वाग्विभवंवेदयउपास्तेचसर्वदा । योग्यःसंस्तदुपासायाःसभूम्यग्निसमन्वितः । समंतयोर्व्याप्तिमांश्चतद्र
न्मुक्तश्चनित्यदा । अनष्टलोकोवसतिसमीपेकेशवस्यच । योग्याअस्याउपासायाःपृथिव्यग्निपदस्यये । योग्या
स्तेवैमुख्यतयातदन्येयत्रतौस्थितौ । तत्रचतुर्समर्थाःस्युर्मुक्तिंप्राप्ययदृच्छया । कादाचित्कोपासनेतुतावत्येषां
चयोग्यता । वेदनंह्यापरोक्ष्येणमुख्यंभवतिनान्यथा । एकदेशविदोयस्मात्परोक्षज्ञानिनोऽखिलाः । आपरोक्ष्यं
भवेद्यस्मान्नैवोपासामृतेकचित् । तस्मादुपासापूर्वतुयोपरोक्षंप्रपश्यति । सएववेदनान्यस्तुयोग्यस्यैवापरोक्षदृक्
। तस्माद्योग्यस्योक्तफलमन्येषांकिंचिदेवहि । प्राणादिभ्यश्चवाय्वाद्याएवंविष्णोःप्रजज्ञिरे । ब्रह्मशेषसुपर्णेद्रशिवा

भाष्यं

२ । १

॥३७२॥

द्या आपर्हरिताः । ते विष्णोर्मनसा जाताः सर्वे चावभिमानिनः । वैश्वदेव्यस्ततो ह्यापो वरुणश्च मनोभवः । प्राणिनां
पूर्तपुण्येषु श्रद्धारूपमनोधिपः । एवमिह सर्वदेवा हि विष्ण्वंगेभ्यः प्रजज्ञिरे । स्वोत्पत्त्यंगं च ते विष्णोः शिश्रूषंते पृथक् पृ
थक् । विष्णोर्विषयधर्मेषु ज्ञानादिषु चतुर्मुखः । श्रद्धां ददाति भूतानां वैदिकश्रवणे विपः । तांत्रिकेशेषरुद्रौ च श
क्रो यज्ञादिकर्मणि । वायुर्गन्धवहश्चास्य भक्तिज्ञानप्रदस्तथा । भूतानां तस्य विषये त्वं तरिक्षं च कर्मणः । तदीयस्यैव
भोगार्थं जीवानां श्रुतिचारदं । अंतरिक्षं च विघ्नेशः सूर्यस्तत्कर्मसिद्धये । भूतानां ज्योतिषो दाता द्यौरप्यन्नाद्यदायि
नी ॥ ७ ॥ आप इत्येव देवानां ब्रह्मादीनां कथं भवेत् । नामेत्यपृच्छ लक्ष्मीस्तं महिदा संजनार्दनं । आप इत्येव नामै
षां भवतीत्याह सप्रभुः । इदं मदारुणं यद्ब्रह्म ह्याप इत्यभिधीयते । आपूर्णत्वाद्गुणैः सर्वैस्तन्मूलमखिलस्य च । तूल
भूतं तदन्यत्तु पिता ह्येष जनार्दनः । पुत्रा ब्रह्मादयः सर्वे नैवायं वृक्षमूलवत् । स्वतंत्रत्वाज्जगन्नाथः पितृत्वात्परमेशि
तुः । तन्नामाप इति ह्येतद्ब्रह्म रुद्रादीनां भवेत् । यथा यदव इत्येव रघवः कुरवस्तथा । पुत्रनामपितुश्च स्यात्तत्तंत्रत्वात्सु
तस्य हि । यथा पिता महाद्याश्च पितरो नाम कीर्तिताः । तथापि मुख्ययावत्त्या व्यवहारव्यवस्थितिः । आप इत्येव दे
वानां सर्वेषां प्रददौ हरिः । स्वकीयमेव मन्यानि पृथक् पृथग्गदात्प्रभुः । नारायणादिनामानि ददौ नान्यस्य केशवः ।

ऐतरेय

॥ ६ ॥

एवंसभगवान्विष्णुर्महिदासाभिधःप्रभुः। जानन्नित्योदितज्ञानादाहदेवीमिदंवचः। देवपर्यंतमाव्याप्तिवेदाहंम
मसर्वदा। मत्पर्यंतंतथाव्याप्तिदेवानामपिसर्वशः। मयिदेवास्तेषुचाहमिति विद्विवरानने। मयैतानिप्रदत्तानि
पदानिब्रह्मपूर्वकाः। अधितिष्ठंतिसत्ताद्याअप्येतेषांमदाज्ञया। ज्ञानकर्मबलेहाद्यामहत्ताइतिकिवदे। संभृताम
त्तएवैतेसएषभगवान्गिरिः। गिरणात्सर्वभूतानांचक्षुर्नामास्यदर्शनात्। सर्वश्रोतृत्वतःश्रोत्रंमनोमंतृत्वहेतु
तः। प्राणनामाप्रणेतृत्वात्तमेनंगुणपूर्तितः। गिरणाच्चाखिलस्यास्यप्राहुर्ब्रह्मगिरिंप्रभुं। यएवंवेदतंविष्णुमाप
रोक्ष्येणशाश्वतं। गिरत्येवाखिलंपापंभ्रातृवत्सहसंस्थितं। पराभवतिपाप्मास्यद्वेष्टानिरयगःसदा॥ असनाद्भग
वान्सोसुःसर्वस्यापिजनार्दनः। प्रकृष्टानंदरूपत्वात्प्राणइत्यभिधीयते। सएषभूतिनामापिज्ञानैश्वर्यादिभूतिदः।
अज्ञानादिप्रदातृत्वात्सएवाभूतिनामकः। सुखज्ञानादिगुणदंपूर्णसर्वगुणैःप्रभुं। उपासतेतंवाय्वाद्यादेवास्तस्मा
च्चतेऽखिलाः। बभूवुःसुखसज्ज्ञानपूर्वैःसर्वगुणैर्युताः। देवानामपिसर्वेषांप्रधानोद्यापिमारुतः। स्थित्वासुप्तेषुवि
ष्णुंतंभूर्भूरित्येवशंसति। भूःशब्दार्थोभूतिरिति वैपरीत्येनचासुराः। अभूतिकारकोस्माकमैश्वर्यादिगुणोज्झि
तः। इत्येवोपासतेतस्मात्पराभूताश्चसर्वशः। ज्ञानैश्वर्यादिभिर्हीनाःपेतुरंधेतमस्यथ। यएवंवेदतंविष्णुंभूतिदंभू

भाष्यं

२।१

॥३७३॥

तिरूपिणं । भावाभावंचदेवानांदैत्यानांचैवमेवतु । ज्ञानैश्वर्यादिभिःसोपिभवेत्तस्यपरात्मनः । प्रसादात्तस्यपा
प्माचपराभवतिसर्वशः । सएषभगवान्विष्णुर्मृत्युदोमोक्षदस्तथा । सएवजीवनकरोयदापानेनसंयुतं । प्राणं
नियमयत्यस्मिच्छरीरेपुरुषोत्तमः । शरीराद्वहिरेतौतुयदानिःसारयत्यजः । तदामृत्युप्रदश्चायंमुक्तानामपिजी
वनं । प्राणादेवहितत्रापिप्राणाधारोजनार्दनः । अवाक्प्राक्कसदागच्छेद्वायुरानंदरूपिणा । अनेनैवगृहीतो
हिप्राणोपानेनसंयुतः । अनेनहरिणायस्मान्नियतो नपराग्भवेत् । अमर्त्यस्तत्प्रसादेनवायुर्देहैःसहस्थितः । अ
नित्याअपिदेहास्तेशश्वत्संत्याविमोक्षतः । स्थूलसूक्ष्मविभागेनकिमुवायुर्जगत्प्रभुः । नानागतीतुतावेतौवा
युःप्राप्नोतिकेशवं । शरीरंतुविनष्टंस्यात्पंचत्वमुपगच्छति । जडंतज्जडतामेतिचेतनावायुदेवता । चेतनेशंहरिं
यातिविरुद्धगमनौचतौ । ऊर्ध्वगच्छतिदेवःसदेहोऽधःपततिक्षितौ । दृश्यमेतच्छरीरंचाप्यदृश्यावायुदेवता ।
यएवंवेदतंवायुममृतंसर्वनायकं । पूर्णानंदेनहरिणागृहीतंतद्वशंसदा । समुक्तोलोकमाप्नोतिविष्णोर्मुक्तैश्चदृ
श्यतइतिच । ब्रह्मपंथाःसत्यंकर्मेतितस्यनारायणस्यवासुदेवाद्याःक्रमेणचतस्रोमूर्तयः । नासिकायांयन्नेत्रयो
र्मध्येविनतमिवकिंचिन्नतस्थानंतत्सूर्यलोकस्थानीयंविद्यात् । तथेतिनिर्णयः । ईरामयइतिदैर्घ्यमवधारणा

ऐतरेय

॥ ७ ॥

र्थ । दैर्घ्यं पुतंच हिंकारो बिंदुरप्यवधारण इति शब्दनिर्णये । ब्राह्मा हैवता इति । देशतः कालतोरथाच्च बलतो गुण
तस्तथा । स्वरूपतोपि नैव स्याद्भेदो त्यल्पोपि यत्र हि । केवलैश्वर्ययोगेन यत्र संख्यादिवद्भवेत् । स्वरस्पर्शविभा
गेन तत्रोक्तिः स्याद्विभक्तिषु । अचिंत्यात्तु तथैश्वर्यादेकोपि बहुरूपवान् । प्रकाशयेद्यतो विष्णुः सर्वत्राप्यविशेष
वान् । न विशेषो हिरूपाणां मत्स्यादीनां कथंचन । नैश्वर्येन बले चैव नानंदादिगुणेष्वपीत्यादि शब्दनिर्णयवच
नात् । द्विवचनमत्र व्यवहारमात्रमिति तादृशं । संहितायां यत्र दैर्घ्यं पदे यत्र न विद्यते । उक्तार्थस्य महाधिक्यं
श्रुतेस्तत्र विवक्षितमित्यतो ब्रह्मा हेति दैर्घ्यमपि परब्रह्मत्वविवक्षया । अदउ एव नारायणाख्यमधिदैवतं अन्या
निदैवतमात्राणि । स्थानांतरे न्येषामप्यधिदैवत्वकथनं कर्मजदेवाद्यपेक्षया । मुख्याधिदैवतं नारायण एव । त
स्योष्णिग्लोमानीत्यादिलोमसूष्णिगित्याद्यर्थे । सप्तसु प्रथमेति सूत्रात् । सच्छंदो भिच्छन्न इति वाक्यशेषात् । ब्रा
ह्मणोऽस्य मुखमासीदित्यादिवच्च । अंगेषु यस्य छंदांसि देवा लोका मखा अपि । तद्वशानियतानित्यं नमस्तस्मै परा
त्मन इति च स्कांदे । अस्मै पुण्याय कर्मण इत्येतमुद्दिश्य जीवानां पुण्यकर्मकर्तुं । तैर्हि स्तुत्यादिकर्माणि कृतानि श्रो
त्रेण शृणोति भगवान् । दिग्भ्योऽप्यन्य एव विशृणोति जीवः । अन्येषां जीवानां श्रवणजं भोगं स्वश्रोत्रेण दिग्भिर

भाष्यं

२ । १

॥ ३७४ ॥

ननुगृहीतेनैव भगवान्भुङ्क्ते । नच जीववागादिना पृथिव्यग्न्यादिकं सृष्टमित्यत्र किंचिन्मानमस्ति । मुखादिन्द्रश्चा
ग्निश्चेत्यादिना भगवतः सकाशाद्वि सर्वेषां सृष्टिः प्रसिद्धा । सृष्टिभेदादन्यथावचनं । नच मुख्यकारणांगीकारेऽवि
रोधे औपचारिकं कारणमंगीकर्तुं युक्तं । अतिप्रसंगात् । नहियत्किंचित्कारणत्वमस्तीत्येतावता ब्राह्मणस्य चंडा
लः पितेत्युच्यते । पितृत्वं चात्रोक्तं वाचं पितरमित्यादिना । मनुष्याणां तु यत्कर्म न देवोत्पत्तिकारणं । दैवतैरुप
कारस्तु क्रियते नरकर्मणां । देवानां कर्मणैवैते जायन्ते सर्वमानुषाः । प्रधानत्वान्न देवानां नृकर्मोत्पत्तिकारणमिति
च ब्रह्मांडे । आहमहिदास एतरेय इति तु सर्वस्य वचनस्य तदीयत्वज्ञापनार्थं न तु सन्निहितस्यैव । यथेन्द्रं कुत्समित्या
दि । यथा च पूर्वतु बादरायणो हेतुव्यपदेशादिति ॥ ८ ॥ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थ भगवत्पादाचार्यविरचिते
श्रीमन्महैतरेयोपनिषद्भाष्ये द्वितीयप्रघट्टके प्रथमोऽध्यायः ॥ २ ॥ १ ॥ ॥ ॥
ॐ ॥ एष नारायणो देवो वायुना सहैव मंलोकमभ्यार्चत् । ब्रह्मादिशरीरेषु प्रविवेश । पुरुष इत्यंतर्यामिरूपस्या
ख्या । पुरिशेत इति प्रसिद्धत्वाच्च पंचरात्रेषु । य एष सूर्यमंडले स्थित्वा तपति भगवान्स नारायणः । य आदित्येति
ष्ठनादित्यादंतरो यमादित्यो न वेदेत्यादि श्रुतिभ्यः । य एषो तरादित्ये हिरण्मयः पुरुषो दृश्यत इत्युक्त्वा तस्य यथा क

ऐतरेय

॥ ८ ॥

प्यासंपुंडरीकमेवमक्षिणीइत्युक्तत्वान्नशिवादयः । शिवोहिविरूपाक्षः।प्रसिद्धश्चपुंडरीकाक्षइतिभगवान्नारा
यणः । यमादित्योनवेदेत्युक्तत्वान्नादित्यः । भेदव्यपदेशाच्चान्यइतिभगवद्वचनं । वृत्रंयदिंद्रशवसावधीरहि
मादित्सूर्यदिव्यारोहयोदृशे । यत्सूर्यस्यहरितःपतंतीःपुरस्सतीरुपराएतसेकः । सीदन्निंद्रस्यजठरेकनिक्रदन्नृ
भिर्यतस्सूर्यमारोहयोदिवि । चंद्रमामनसोजातश्चक्षोस्सूर्योअजायत । यस्सूर्ययउषसंजजानयोअपांनेतास
जनासइंद्रः । उद्धेतिप्रसवीताजनानांमहान्केतुरर्णवःसूर्यस्य । येनावृतंखंचदिवंमहींचयेनादित्यस्तपतितेज
साभ्राजसाच । यमंतःसमुद्रेकवयोवयंतिद्यदक्षरेपरमेप्रजाः।तमेताःपंचदेवताःपरिम्रियंतेविद्युद्वृष्टिश्चंद्रमाआ
दित्योभिरित्यादौसूर्यस्यसर्वत्रपराधीनत्वावगतेश्चाध्येयःसदासवितृमंडलमध्यवर्तीनारायणःसरसिजासनस
न्निविष्टः। केयूरवान्मकरकुंडलवान्किरीटीहारीहिरण्मयवपुर्धृतशंखचक्रइतिनारसिंहपुराणे । तापनीपाचि
काचैवशोषणीचप्रकाशनी।नैवराजन्नवेःशक्तिःशक्तिर्नारायणस्यचे(हीति)तिपाद्वे । यदादित्यगतंतेजोजग
द्भासयतेखिलं।यच्चंद्रमसियच्चाभौततेजोविद्धिमामकमितिच।नचविष्णोरन्याधीनत्वंश्रुतिषूक्तंकुत्रचित्।उत्प
त्तिस्तुप्रादुर्भावापेक्षया । एकोनारायणआसीन्नब्रह्मानचशंकरइतिमहाप्रलयेतस्यैवावस्थानश्रुतेः । यंकामये

भाष्यं

२ । २

॥३७५॥

तंतमुग्रं कृणोमितं ब्रह्माणंतमृषितं सुमेधामिति ब्रह्मशिवादीनां देव्यधीनपदप्राप्तिमुक्ता तस्या अपि भगवदधीन
त्वं मम यो निरप्स्वं ? तः समुद्रे ततो वितिष्ठे भुवनानुविश्वा परो दिवा पर एना पृथिव्येत्याह । अहं रुद्राय धनुरात
नो मि ब्रह्म द्विषे शरवे हंत वा उ । अहं सुवे पितरमस्य मूर्धन्निति ब्रह्म रुद्रयोर्देव्यास्स काशात्सृष्टिसंहारौ चोक्तौ । अ
स्य देवस्य मीळुषो वया विष्णोरेषस्य प्रभृथे हविर्भिः । विदेहि रुद्रो रुद्रियं महित्वं यासिष्टं वर्तिरश्विना विरावदित्या
दिना विष्णोः प्रसादा देवशिवादीनां पदप्राप्तिकथनाच्च । तमेताः सप्ताक्षितय उपतिष्ठंते तद्या इमा अक्षं लोहिन्यो
राजयस्ताभिरेनं रुद्रो न्वायत्त इत्यादिना शिवादिसर्वदेवोपास्यस्य वायोरयं वाव शिशुर्योयं मध्यमः प्राण इति म
ध्यमशब्दोक्तस्य प्राणः स्थूणेति प्राणशब्दोदितो नारायण आश्रय उक्तः । तस्मात्सर्वोत्तमो भगवान्नारायणः प्रा
णशब्दोदित आदित्यमंडलस्थस्तपतीत्यादिसिद्धं । क्षितिपामनुष्यगंधर्वा देवाश्च पितरश्चिराः । आजान
जाः कर्म देवास्तात्त्विका दक्ष एव च । शक्रश्चोमाच रुद्रश्च भारती वायुरेव च । मुक्ता उक्ताः शतगुणा बलज्ञानसुखा
दिभिः । विष्णुभक्त्यादिभिश्चैव गुणैः सर्वैः क्रमाधिकाः । तस्माद्रमा ततो विष्णुरनंतगुणतोधिकः । नित्यमुक्तः
स्वतंत्रश्च न चान्यस्तादृशः क्वचित् । कुत एवाधिकोन्यः स्याद्यन्मुक्ता अपि तद्वशाः । रमापि तद्वशानित्यं स नान्य

ऐतरेय

॥ ९ ॥

स्यवशेप्रभुः । नभेदःशेषशिवयोःसुपर्णःशेषसंमितः । कामःशक्रसमोनित्यंप्रतिबिंबाश्चतेक्रमादितिचमहा
संहितायां । सपुरुषेषुशतंवर्षगतइतिशतर्चिनामा । बहुरूपत्वाद्बहुवचनं । एतमेवतथासंतंमुख्यतआचक्ष
तेऋषींस्तूपचारतः । आत्मनउदरेधृतवान्मध्येस्थित्वाधृतवांश्च । प्राणस्थःप्राणनामासावपानेऽपाननामकः ।
नेतृत्वाच्चापनेतृत्वाद्भगवान्पुरुषोत्तमइतिच । वामोभद्रः ॥ १ ॥ ॥ वसिष्ठोवसतामुत्तमः । अभ्यपवय
तपावयामाससंसारात् । तद्विष्णवाख्यंब्रह्मसूक्तान्यवोचतेतिसूक्तनामकमभवत् । बतेत्यास्वादने । स्वात्म
नैवस्वयंसुष्टूक्तमितिवा । इदंसर्वपरिपूर्णसन्नहमल्पप्राणिषुप्रविश्यसूक्ष्मरूपोमहाप्राणिषुमहारूपश्चभवानीति
सभगवानब्रवीत् । तस्मात्क्षुद्रोसानीत्युक्तत्वात्क्षुद्रसूक्तास्तेक्षुद्रप्राणिषुस्थिताभगवद्रूपसंधाः । महानसानी
त्युक्तत्वान्महासूक्तामहाप्राणिषुस्थिताः । सूक्ष्मरूपत्वादेवक्षुद्रनामभगवतः । नतुसामर्थ्याल्पत्वात् ।
नहिसामर्थ्यादिगुणेषुकश्चिद्विशेषोभगवद्रूपेषु । एभ्यःप्राणिभ्योगतवानित्यृक् । गच्छतिहिमरणकाले ।
ब्रह्मणासंपरित्यक्तोमृतइत्युच्यतेबुधैरितिहिभारते । प्रियमाणमिमंजीवंवासुदेवादिदेवताः । त्यक्त्वाभागेन
गच्छंतिभागतोनुब्रजंतितं । गतैर्भागैरपिपुनर्विशेषुर्भोगसिद्धये । भोग्यलोकमनुप्राप्तंतस्मात्स्वप्नवदंतरेति

भाष्यं

२।२

॥३७६॥

च । अर्चगतिपूजनयोः ऋगतावितिधातोः । सर्वेभ्योर्धेभ्यः स्थानेभ्यः शरीरेभ्यो गतवानित्यर्धर्चः । सर्वा
 णिभूतान्यपादि । पदगतौ । तस्मात्पदं नाम । अधिकं क्षरतीत्यक्षरं । क्षरणं नाम संततदानं । क्षरविनाशसं
 ततदानयोरितिधातोः । एवमृषिषु शब्देषु च व्यवहियमाणानि सर्वाणि नामानि विष्णोरेव मुख्यतः किमु देवता
 नामानि । यो देवानां नामधा एक एव तं संप्रश्रं भुवनायंत्यन्या । इंद्रं मित्रं वरुणं मग्निमाहुरथो दिव्यः स सुपर्णो
 गरुत्मान् । यमिंद्रमाहुर्वरुणं यमाहुर्मित्रमाहुर्मसत्यमाहुः । नामानि सर्वाण्येवमाविशंतितं वै विष्णुं परम
 मुदाहरंतीत्यादि श्रुतिभ्यः । न केवलमृष्यादीनां नाम भगवतः सर्वे वेदा अपि तस्यैव नामानि किमु च वेदाः ।
 समुद्रमेघवृक्षपतनभेरीताडनादिसर्वघोषा अपि तस्यैव नामानि यथा योग्यं योजनीयानि । एकमेव व्याहरणं ।
 एकप्रकारमेव नाम । निर्दोषगुणपूर्तिवाचकत्वादेकप्रकारता । प्राणेनारायण एव । नारायणविषय ए
 व व्याहारः । ऋचस्तु विशेषत इन्द्रादिनामवतो विष्णोर्गुणानल्पज्ञानामपि प्रकाशयंतीति । प्राणेनारायण एव
 तिविद्यात् । उक्तं च बृहत्संहितायां । हुंकारेण सहैवाब्धिः सर्वाभिभवशक्ततां । विष्णोर्वक्तियतो हुंच पराभिभ
 ववाचकः । ओमिति स्वरते नित्यं वायुर्मधेषु संस्थितः । बलवन्नादसंयुक्तो ह्यधिकोच्चत्वमस्य तु । ॐकारस्यार्थ

ऐतरेय

॥ १० ॥

उद्दिष्टउक्तार्थाधिक्यमेवच । नादोबलीप्रवदतितथाभेरीध्वनिःप्रभोः । अनुदात्तस्वरूपत्वादौदार्यवदतीशि
तुः । तदपेक्षयान्यनीचत्वंघंटाद्याःस्वरितात्मकाः । उच्चस्थितिमुदात्तस्तुस्वर्णचञ्च्वादिकःस्वरः । विष्णोर्वक्तितथा
मंद्रःश्वासादिःप्रचयात्मकः । एकप्रकारतांविष्णोःसदाचाल्यांवदत्यपि । इत्यादयःसर्वघोषाविष्णोरेवगुणोन्न
तिं । वदंतिकिमुवेदाद्यामार्जारराद्यभिधास्तथा । मारयित्वाप्रभक्ष्यैवजरयत्यखिलंजगत् । तेनमार्जारउद्दिष्टो
मोषणान्मूषकोहरिः । वर्षणाद्वृषउद्दिष्टोबलनाडलिनामकः । तारणात्तृणनामासावित्याद्येकोभिधीयते । सर्वना
मापिभगवान्सर्वशक्तिश्चसर्ववित् । ब्रह्मरुद्रादिजीवेभ्योजडेभ्यःश्रियएवतु । व्यतिरिक्तःसदानंतसांद्रानंदैक
रूपकः । तस्यैवमुख्यनामानिसमाकृष्येतेरेष्वपि । उपचारात्प्रवर्ततेव्यवहारप्रसिद्धये । तथैवसर्वनामानिप्रव
र्ततेचमारुते । नतावन्मुख्यवृत्त्यैवमुख्यतोन्यव्यपेक्षया । मुख्यतःसर्वनामातुविष्णुरेकोनचापरः । तस्मात्प्रा
णादिशब्दाश्चविष्णावेवहिमुख्यतः । अन्यव्यपेक्षयावायौमुख्यवृत्तिर्विधीयते । वायुश्चसूर्यसंस्थःसंस्तपत्येत
जगत्रयं । आज्ञयैवहरेर्वायोःशक्त्यासूर्यस्तपत्ययमित्यादिच । नप्रसिद्धसूर्यस्येयंतापनशक्तिरितिज्ञापयितुं
प्राणोह्येषयएषतपतीत्युक्तं । प्राणाद्वाएषउदेतिप्राणेस्तमेतीतिचश्रुतिः । प्राणशब्दश्चमुख्यतोविष्णौप्रवर्त

भाष्यं

२ । २

॥३७७॥

मानोपि वायावपि वर्तते । अतः सर्ववेदाद्यभिधेयत्वं वायोरप्यस्ति । प्राणस्य प्राणमिति श्रुतेरुभयोरपि प्राणशब्दः प्रसिद्ध एव । अयं वाव शिशुर्योयं मध्यमः प्राण इति वायोर्विशेषणादुत्तमप्राणो विष्णुरिति च सिद्धम् । द्वावात्मानौ हि वेदेषु द्वौ प्राणौ द्वौ च चेतनौ । अज्ञानाभिभवास्पृष्टौ वायुनारायणश्च तौ । तदन्ये चेतनास्सर्वे प्राणाश्चात्मान एव च । अज्ञानाभिभवस्पृष्टास्तस्मात्ते ह्यधमाः श्रुताः । मध्यमो वायुरेवैक उत्तमः केवलो हरिः । सर्वशब्दो दितौ तस्मादेतौ द्वावेव नापरः । अन्ये चैवमितैः शब्दैरुच्यंते नामितैः कचित् । श्रीरप्यखिलशब्दोक्ता विष्णुवन्न तु मुख्यतः । तस्मादमितनामानावपितौ मितनामवत् । श्रीश्च वायुश्च विष्णुस्तु मुख्योक्तेरमिताभिधः । अनंतनामकत्वाच्च सोऽनंतगुण ईरितः । पृथङ्नामानियस्मात्तद्गुणानेव प्रचक्षत इत्यादि ब्रह्मांडे ॥ २ ॥ अन्यदेवताविषयत्वेन प्रतीयमाना अप्युचो भगवद्विषया एव मुख्यतः । तदनंतरं वायुविषयाश्च । तस्माद्बृहती सहस्रं सर्वं मुख्यतो नारायणस्यानंतदाज्ञया वायोश्च । तस्मात्तच्छंसनेन भगवान्वायुश्चातिप्रीयेते इति दर्शयति विश्वामित्रं ह्येतदहःशंसिष्यं तामेत्यादिना । वृत्रंहत्वा पुरेन्द्रस्तु महेंद्रत्वाभिपत्तये । महाव्रतं कर्मचक्रे हौत्रं चक्रे त्रिकौशिकः । भृगुरध्वर्युरभवद्ब्रह्मा ब्रह्माभवत्स्वयं । उद्गाता वायुरभवत्स्वयं नारायणः प्रभुः । सादस्य मकरोत्तत्र तदन्येन्येपि च त्विजः । बृहती सहस्रं शंसिष्य

ऐतरेय

॥ ११ ॥

न्यदासस्मारकेशवं । वायुनासहदेवेशस्तदावासवमाविशत् । आविष्टोविष्णुनाथेंद्रोवायुनासहकौशिकं । शं
सेत्युक्त्वानिषण्णोभूदिदमन्नंतवेतिसः । ऋक्साहस्रंशशंसाथयज्ञांगत्वेनभक्तितः । तच्छत्वातुष्टिमगमत्केश
वोवायुसंयुतः । द्वितीयवारंशंसेतिप्राहतंचजनार्दनः । प्रीत्यैवशक्रमाविष्टोविश्वामित्रःशशंसतत् । अतिप्रिय
त्वाद्भगवान्पुनरप्याहकौशिकं । तृतीयंचशशंसासौविष्णोरन्नंप्रकल्प्यतु । ततोतितुष्टोभगवान्ददामिवरमि
त्यमुं । ऊचेसप्रथमेत्वेवनिजसालोक्यमीश्वरः । प्रादाद्वितीयेसामीप्यंतृतीयेपुनरेवच । वरंददानीत्युक्तःसमु
निःप्राहजनार्दनं । सम्यक्त्वामेवजानीयामितिमोक्षेसुखोच्चतां । इच्छंस्तंप्राहभगवानिंद्रस्थोवायुसंयुतः । सर्व
नामाहमस्म्येकइतिज्ञानंममोत्तमं । यस्मात्सर्वगुणत्वंस्यात्सर्वनामत्वएवतु । नहिदोषाभिधायीनिविष्णोर्ना
मानिकानिचित् । अदोषत्वान्महाविष्णोर्नसामान्यवचांस्यपि । सर्वोत्तमगुणात्मत्वात्सदानारायणस्यहि । स
र्वोत्तमगुणानेवनामान्याचक्षतेहरेः । यावज्ज्ञानेनमोक्षःस्यात्तावज्ज्ञात्वापिकौशिकः । अधिकज्ञानलब्ध्यर्थमोक्षे
धिकसुखाप्तये । जानीयांत्वामितिप्राहतस्माआहसकेशवः । इंद्राविष्टःप्राणनामतथान्याश्चाभिधाःप्रभुः । प्रकृष्टा
नंदरूपत्वात्प्राणइत्यभिधीयते । अहेयत्वादहंनामास्म्यसनान्मिनुतेरपि । ततोवेत्तीतिचत्वंसपूर्णत्वात्सर्वनाम

भाष्यं

२ । २

॥३७८॥

कः । सर्वाणि बहुरूपत्वात् सर्वरूपेषु पूर्णितः । प्रभूतत्वाद्भूतनामा सर्वरूपप्रभूततः । बहुरूपः स भूतानीत्युक्तो विष्णुस्सनातनः । सर्वैश्वर्यस्वरूपत्वाद्देवइत्यभिधीयते । स एव सूर्यसंस्थः स नृलोकंतपतिकेशवः । सर्वनामवतस्तस्य ममान्नमित्रमुच्यते । अन्नाभिमानिनी साक्षाच्छीरेव प्रमदोत्तमा । सान्नमित्युच्यते विष्णोर्भोग्यत्वान्मित्रमेव च । दक्षभागस्थितेनत्वाद्दक्षिणं नाम सोच्यते । तस्या इ नो हि विष्णुः सदक्षभागे स्थितः सदा । यस्याभिमानिन्यन्नस्य लक्ष्मीः सा देवतोत्तमा । वैश्वामित्रं तदन्नं तु ऋक्सहस्रात्मकं मतं । विश्वामित्रेण दृष्टत्वा द्वैश्वामित्रमितीर्यते । इंद्राविष्टः कोयमिति शंकां परिहरन्हरिः । आदित्यसंस्थितो विष्णुस्तपन्नस्मीति चोचिवान् । त्वां जानीयामिति प्रश्नं विश्वामित्रस्य कुर्वतः । अभिप्रायद्वयं ह्यस्ति शक्राविष्टो न चापरः । हरेरिति तु मे तर्कस्तेजोबाहुल्यतोजनि । तस्य तर्कस्य सत्यत्वं ज्ञातव्यं प्रथमं मया । द्वितीयं यदि विष्णुः स्याज्ज्ञातव्यो मे विशेषतः । इत्यभिप्रायमस्यैव ज्ञात्वा विष्णुः सनातनः । अभिप्रायद्वयस्यापि परिहारं हरिर्ददौ । प्राणो वा अहमित्यादिनामसंदर्भमुक्तवान् । विशेषज्ञानसिद्ध्यर्थं नाम्नामुक्तिः परात्मनः । इंद्राविष्टः कोयमिति शंकानुत्तर्यमेव च । तपन्नेवास्मीत्यवदत्तपंतं वेदसोपि हि । नारायणं सूर्यगतं गायत्र्योपासको हि स इति ब्रह्मांडे । उपनिषण्णमिंद्रं दृष्ट्वा पित्वा मेव जानीयामिति वर

ऐतरेय
॥ १२ ॥

स्वीकारादिंद्रादेवचेंद्राविष्टोभगवानत्रोक्तइतिज्ञायते। इंद्रंतुजानात्येवहिविश्वामित्रः। भगवंतमपिस्वरूपतआ
गतंजानात्येव। विशेषज्ञानप्रार्थनेप्राणोवाअहमस्म्यृषइत्यादिकमेवपूर्यते। एषतपन्नेवास्मीतिव्यर्थ। प्राणोह्येष
यएषतपतीत्युक्तत्वात्। सएतेनरूपेणसर्वादिशोविष्टोस्मीत्यादिनाप्याविष्टस्यविष्णुत्वंकिंचिज्ज्ञायते। तथा
प्येतेनेतितृतीयात्वात्करणत्वाशंकाभवति। तस्यमइतिवैयधिकरण्यमितिच। अतोभगवन्नामानिपृथगुक्ता
हंविष्णुरित्येषतपन्नेवास्मीत्युवाच। इंद्रशरीरमेवपश्यतोविश्वामित्रस्यतर्कमात्रतोभगवानिति किंचिज्ज्ञानतइ
तिज्ञायते। नचेंद्रस्यप्राणशब्दःसर्वशब्दाभिधेयत्वंचविद्यते। अजस्यनाभावध्येकमर्पितमित्युक्तस्यपद्मनाभ
स्यहियोदेवानांनामधाएकएवेतिसर्वदेवाभिधानत्वमुक्तं। इंद्रेहींद्रशब्दोपिनमुख्यतोवर्तते। परमैश्वर्याभा
वात्। इंद्रशब्दोपिविष्णावेववर्तते। सहिपरमेश्वरः। यमिंद्रमाहुर्वरुणंयमाहुर्मित्रमाहुर्यमुसत्यमाहुरिति
श्रुतेश्च। इंद्रमित्रंवरुणमग्निमाहुरथोदिव्यःससुपर्णोगरुत्मानित्यादिश्रुतेश्च। सप्तार्धगर्भाभुवनस्यरेतोविष्णो
स्तिष्ठंतिप्रदिशाविधर्मणीत्यादिनाविष्णुरेवहितत्रप्रस्तुतः। नामानिविश्वाभिनसंतिलोकेयदाविरासीदनृत
स्यसर्वं। नामानिसर्वाणियमाविशंतितंवैविष्णुंपरममुदाहरंतीतिश्रुतिः। योदेवानांनामधाएकएवेत्यवधार

भाष्यं
२।२

॥३७९॥

णान्नान्यस्यसर्वनामत्व । सचविष्णोर्नान्यः । पद्मनाभत्वादेव । श्रियोवायोरपिननारायणादिनामवत्त्वं । ए
कोवासुदेवस्तत्सदृशपरौनस्तइतिहिश्रुतिः । एकोनारायणआसीत्तत्समोवाधिकोवानास्तीतिच । येनावृतं
खंचदिवंमहींचयेनादित्यस्तपतितेजसाभ्राजसाच । यमंतःसमुद्रेकवयोवयंतियदक्षरेपरमेप्रजाइत्युक्तस्यसमुद्र
शायिनएवनारायणस्यतदेवर्ततदुसत्यमाहुस्तदेवब्रह्मपरमंकवीनामितिपरब्रह्मत्वावधारणाच्चविष्णोःपरंसदृ
शंवानास्त्येव । अतस्तदत्रोच्यतइत्यपिनवक्तव्यं । परोमात्रयातन्वावृधाननतेमहित्वमन्वश्रुवंति । नतेवि
ष्णोजायमानोनजातोदेवमहिम्नःपरमंतमापेत्यादेश्च । नकिरिंद्रत्वदुत्तरोनज्यायाँअस्तिवृत्रहन् । नकिरेवा
यथात्वमित्याद्यपिसर्वनामकत्वात्तस्यैव । किमेकंदैवतंलोकेकिंवाप्येकंपरायणमित्यादिप्रश्नस्यापि परमंयो
महत्तेजःपरमंयोमहत्तपः । परमंयोमहद्ब्रह्मपरमंयःपरायणं । पवित्राणांपवित्रंयोमंगलानांचमंगलं । दैवतं
देवतानांचभूतानांयोव्ययःपिता । यतःसर्वाणिभूतानिभवंत्यादियुगागमे । यस्मिंश्चप्रलयंयांतिपुनरेवयु
गक्षये । तस्यलोकप्रधानस्यजगन्नाथस्यभूपते । विष्णोर्नामसहस्रमित्येवभारतेपरिहाराच्च । मेघंदक्षिण
मित्युक्तत्वाच्चविष्णुरेवेतिज्ञायते । सहिविष्णुर्दक्षिणामित्रउक्तोहरिवंशेषुधन्याश्चर्याध्याये । दक्षिणाभिःसहै

ऐतरेय
॥ १३ ॥

वैतन्मदधस्ताज्जगत्सदा । धन्याश्चर्योहमेवैकोमित्रमेदक्षिणारमा । इत्यवादीद्धरिर्भूपाधन्योसीत्युदितोमये
तिनारदवचनं । नचबृहतीसहस्राभिमानिनीं देवीं विनाचेतनमात्रस्य मुख्यमित्रत्वं युज्यते । मिनोतित्राय
तेचेतिमित्रमित्यभिधीयते । तस्माद्योयं विजानातिसमित्रंतस्यनान्यथेतिभारते । उक्थायुत्वाच्चविष्णुरेवा
त्रोक्तइत्यवगम्यते । बृहतीसहस्रं ह्युक्थनामकं मुख्यतः । महाव्रतनियुक्तं यद्वक्सहस्रं हरेः प्रियं । तदुक्थमिति
संप्रोक्तं तेनेयोविष्णुरेवहि । तस्मादुक्थायुरित्युक्तेश्वर्यादिंद्र उच्यते । तस्मादुक्थायुरिंद्रेतिविष्णुर्यज्ञेषु पू
ज्यतइतिगारुडे । विष्णुर्ह्युक्थायुरिंद्रइत्युच्यते । यज्ञेष्वन्यइंद्रः पृथक् चोच्यते । यमिंद्रमाहुर्वरुणं यमाहुर्मित्र
माहुर्यमुसत्यमाहुरित्युक्ता तस्मैत्वातेभ्यस्वेतिभेदवचनाच्च । सत्यइतिवायुः । सदितिप्राणइतिश्रुतेः । सदे
वसत्यमित्युक्तं सत्योवायुरुदाहृतः । साधुत्वं सत्यताप्रोक्ता साधुर्वायुर्हि सर्वतइतिशब्दनिर्णये । प्रियधाम्न उप
समीपे गमनं नाम तद्धामप्राप्तिकारणभगवत्प्रसादप्राप्तिः । अन्यथोपशब्दोव्यर्थः स्यात् । नचतदैवभगवतः
प्रियं धाम विश्वामित्रेण प्राप्तं । बृहतीसहस्रे प्रथमे सालोक्यं प्रददौ हरिः । द्वितीये स्वपुरप्राप्तिं तृतीये तः पुरस्य च ।
तथास्वविषयं ज्ञानं विश्वामित्रे ददौ प्रभुरिति च गारुडे । नचेंद्रादिभिरेक्यमत्रोच्यते । प्राणस्तथानुगमादिति च

भाष्यं
२ । ३

॥ ३८० ॥

विष्णोरेवप्राणशब्दाभिधेयत्वमुक्त्वानवक्तुरात्मोपदेशादितिचेदध्यात्मसंबंधभूमाह्यस्मिन्निति वक्तुर्बृहतीसह
संशंसितुर्विश्वामित्रस्येद्रेण स्वात्मोपदेशः क्रियत इति पक्षो निराकृतो हि भगवता सूत्रेषु । अध्यात्मसंबंधशब्देना
वेशो विष्णो रित्ते विवक्षितो भगवता । अन्येष्वंतर्यामिरूपेण संबंधोस्त्येव । अस्मिन्निद्रे तु विशेषावेशस्तात्कालिकः
। अधिकात्मनः परमात्मनः संबंधोऽध्यात्मसंबंधः । न हि स्वात्मना स्वस्य संबंधो भवति । यद्यध्यात्ममात्रमत्रोच्यत इ
ति विवक्षितं तर्ह्यध्यात्मभूमेत्येव स्यात्संबंधशब्दो व्यर्थः । तस्मादिन्द्रादिजीवेभ्यो विष्णोर्भेद एवात्र भगवतो विवक्षि
तः । शास्त्रदृष्ट्या तूपदेशो वामदेववदिति शास्त्ररंतर्यामिणो विष्णोः । सर्वशरीरस्थितत्वात्सर्वनामाभिधेयत्वं चो
क्तं । अहं मनुरभवं सूर्यश्चेत्यादिवत् । न हि मनुसूर्यादिर्भवति वामदेवस्तेषां पक्षेऽपि । सर्वप्रवृत्तिहीनतां हिते मोक्षं वदं
ति । अत्र चाहं भूमिमददामार्यायेत्यादिना प्रवृत्तिरेवोच्यते । न च वामदेवेन मन्वादि कर्म क्रियते कदापि । अतीता
र्थश्चायं दृश्यते भूमिमददामित्यादिना । न हि पूर्ववामदेवेन तानि कर्माणि कृतानि । भगवान्विष्णुर्हीन्द्राय भूमिमद
दात् । स एव च सर्वेष्वंतर्यामित्वेन स्थित्वानामप्रवृत्तिनिमित्तानि सर्वकर्माणि कुर्वन्नवबोधसूरिनियमनादिभिर्म
नुसूर्यादिसर्वनामा भवति । यदि भेदस्य पूर्वमपि मिथ्यात्वमंगीक्रियते तर्हि भूमिदानादिसर्वकर्मणां मन्वादित्व

ऐतरेय

॥ १४ ॥

स्यापिमिथ्यात्वादहंमनुरभवमित्यादिकंसर्वमनर्थकमेवभवति। जीवेश्वरभिदाचैवजीवभेदःपरस्परं। जडेश्वर
भिदाचैवजडभेदस्तथैवच। जडजीवभिदाचैवसत्योयंभेदपंचकः। नकदाचिन्निवर्त्योयंमुक्तौसंसारएवच। यएत
दन्यथाब्रूयुस्तेहियांत्यधरंतमइतिभविष्यत्पर्वणि। असत्यमप्रतिष्ठंतेजगदाहुरनीश्वरं। ईश्वरोहमहंभोगीसिद्धो
हंबलवान्सुखी। एतांदृष्टिमवष्टभ्यनष्टात्मानोल्पबुद्धयः। आसुरींयोनिमापन्नामूढाजन्मनिजन्मनि। मामप्राप्यै
वकौतेयततोयांत्यधमांगतिमित्यादिच। नचप्राणोवाअहमस्म्यृषइत्यादावहमस्म्यादिशब्दोस्मच्छब्दार्थस्थः।
एषतपन्नेवास्मीत्युपरितनस्यवैयर्थ्यात्। प्राणोह्येषयएषतपतीत्युक्तत्वात्। अतोहमस्मीत्यादिचभगवन्नामैव। न
चजीवैक्यवचनमत्रप्रस्तुतं। तावाएताःसर्वाऋचःसर्वेवेदाःसर्वेधोषाएकैवव्याहृतिःप्राणएवेतिसर्वनामाभिधेय
त्वंभगवतउक्त्वातत्रैवप्रमाणत्वेनविश्वामित्रंहेतदहरित्याद्याख्यायिकोक्ता। तस्मात्सर्वातर्यामित्वात्सर्वगुण
त्वात्सर्वशक्तित्वाच्चसर्वनामवत्त्वमेवविष्णोरुच्यतेनतुसर्वस्वरूपत्वं। उक्तंचभारते। स्रष्टृत्वाच्चैवपातृत्वान्नियमा
च्चप्रकाशनात्। सर्वत्वमुक्तंविष्णोस्तुनतुसर्वस्वरूपतइति। पुरुषएवेदंसर्वयद्भूतंयच्चभव्यमितिपुरुषेणैवेदंसर्वव्या
प्तंयद्भूतंयच्चभव्यं। आतृणादाकरीषात्सर्वभगवानितिमिथ्यादृष्टिरेवेतिचश्रुतिः। हिरण्मयोहवाअमुष्मिँल्लोकेसं

भाष्यं

२।२

॥३८१॥

भवतिहिरण्यःसर्वेभ्योभूतेभ्योददृशेयएवंवेदअमृतोवाअमुष्मिँल्लोकेसंभवत्यमृतःसर्वेभ्योभूतेभ्योददृशे
यएवंवेदसएतेनप्रज्ञेनात्मनास्मालोकादुक्कम्यामुष्मिन्तस्वर्गेलोकेसर्वान्कामानाप्त्वामृतःसमभवत्समभवदि
त्यादिनामुक्तानामपिभेदस्यैवोक्तेश्च । नहिभेदाभावेसर्वेभ्योभूतेभ्योददृशइतियुज्यते । नचामुक्तैःसर्वभूतैर्मु
क्तोदृश्यते । एकत्वेतुददृशइत्येतावतापूर्यतेसर्वेभ्योभूतेभ्यइतिव्यर्थः । नचतेषांपक्षेस्वयमपिस्वात्मानंपश्यति ।
कर्तृकर्मविरोधइतिहितेवदंति । अतःसर्वश्रुतिविरोधएवजीवेश्वरैक्यांगीकारे । नचकर्तृकर्मविरोधोनामास्ती
त्यत्रकिंचिन्मानं । श्रुत्यनुभवसिद्धत्वाच्चस्वदर्शनादेः । नचतेषांपक्षेप्रज्ञेनसर्वज्ञेनपरमात्मनासर्वकामावाप्तिर्नामां
गीक्रियतेशरीरादुक्कांतस्यज्ञानिनः । तस्माद्धेदविरुद्धवादिनएवतेपि । नचशून्यवादिनःकश्चिद्विशेषोदृश्यते ।
नहिसर्वावाच्यंसर्वज्ञेयंशून्यंचेतिकश्चिद्विशेषः । केनापिशब्देनावच्यस्यलक्षणायामपिप्रमाणंनास्ति । क्षीरमा
धुर्यादयोपितैरेवशब्दैरुच्यंते । विशदंक्षीरमाधुर्यंस्थिरमाज्यस्यतीक्ष्णकं । गुडस्यपनसादीनांनिर्हारीत्यभिधीय
तइतिशब्दनिर्णये । नचसर्वगुणदोषक्रियाविनिर्मुक्तस्यास्तित्वमपिकुत्रचिदृष्टं । अतःशून्यवादिनएवतेपि ।
अस्तीत्येवोपलब्धस्यतत्त्वभावःप्रसीदतीत्यादिनाप्रसादादिगुणाश्चभगवतोदृश्यंते । यस्यब्रह्मचक्षत्रंचोभेभव

ऐतरेय

॥ १५ ॥

तओदनइत्यादिनाकर्माणिच। तस्मिन्देवाः श्रिताः सर्वइत्यादिगुणाश्च तत्रैवोक्ताः। अक्षण्वंतः कर्णवंतः सखायो मनोजवेष्वसमावभूवुः। आदघ्नास उपकक्षास उत्वेहदा इव स्नात्वा उत्वेददृश्र इति मुक्तानामपितारतम्यंचोक्तं। श्रुत्वा विष्णुं कर्णफलं प्राप्तत्वात्कर्णसंयुताः। अक्षण्वंतो दर्शनाच्च विष्णोर्मुक्ताश्च ये गणाः। तारतम्यंच तेषां हि श्रुता बुद्धितमं जसा। क्षीरसागरदघ्नास्तु केचित् तिष्ठन्ति मुक्तिगाः। उपस्थिता ब्रह्मवनं केचिदश्वत्थमंडलं। ऐरेह देकेचिदपि देवा एव परं हरिं। नागभोगशयं मुक्ताददृश्रेधिकमो दिनः। सागरादिस्थिता विष्णुं पश्यन्ति क्वचिदेव हीति ब्रह्मसारे। यत्र ब्रह्मापवमानछंदस्यांश्वाचं वदन्। प्राव्णा सोमे महीयते सोमेनानंदं जनयन्निद्रायेंदोपरि स्रव। यत्र ज्योतिरजस्रं यस्मिँल्लोके स्वरहितं। तस्मिन्मांधेहि पवमाना मृते लोके अक्षित इन्द्रायेंदोपरि स्रव। यत्र राजा वैवस्वतो यत्रावरोधनं दिवः। यत्रा मूर्यहतीरापस्तत्र माममृतं कृधीन्द्रायेंदोपरि स्रव। यत्रानुकामं चरणं त्रिनाके त्रिदिवे दिवः। लोकायत्र ज्योतिष्मंतस्तत्र माममृतं कृधीन्द्रायेंदोपरि स्रव। यत्र तत्परमं पदं विष्णोर्लोके महीयते। देवैस्सुकृतकर्मभिस्तत्र माममृतं कृधीन्द्रायेंदोपरि स्रव। यत्रानंदाश्च मोदाश्च मुदः प्रमुद आसते। कामस्य यत्राप्ताः कामास्तत्र माममृतं कृधीन्द्रायेंदोपरि स्रव। इत्यादिना ब्रह्मसूर्ययमादीनां सर्वदेवानां दिवो देव्या अवरोधभूतानां सर्वदेवीनां गंगाद्यब्देवता

भाष्यं

२।२

॥ ३८२ ॥

नांचवेदव्याख्यानंसोमयागादिकंकामचरणंचमुक्तानांभेदेनावस्थितानामुच्यते । मुक्ताश्चात्रोच्यंतइतिप्रती-
यते । अमृतंकृधीतिवचनात् । अमुक्तानांस्वेस्वेलोकेवस्थानंहितेषां । मुक्तानांहिविष्णुलोकेवस्थानंदेवानां । मुक्तः
प्रतिज्ञानात् । संकल्पादेवचतच्छ्रुतेः । जगद्ध्यापारवर्जं । भोगमात्रसाम्यलिंगाच्च । अनावृत्तिः शब्दादनावृत्तिः शब्दा-
त् । इत्यादिमुक्तसूत्रेभ्यश्चमुक्तानांविष्णोर्भेदोभोगादिकंचसर्वप्रतीयते । प्राणसोमेमहीयतइतिब्रह्मणोन्य
मुक्तैः पूज्यत्वंचप्रतीयते । नचसूत्रेषुनिश्चितार्थस्योपचारिकत्वंवक्तुंयुज्यते । निर्णयात्मकत्वात्तेषां । अतिप्रसंग
श्चोपचारादिकल्पने । ब्रह्मसूत्रपदैश्चैवहेतुमद्भिर्विनिश्चितैरितिनिश्चितानिब्रह्मसूत्राणि । बहुनात्रकिमुक्तेनया
वच्छेदंनगच्छति । योगीतावन्नमुक्तः स्यादेषशास्त्रस्यनिर्णयइतिचादित्यपुराणे । नचनिर्णायकानिभगवद्वाक्या
न्यपहायमानुषवाक्यैरेवतेषामुपचारत्वादिकल्प्यं । नचभोगरहितामुक्तिर्नामान्यास्तीत्यत्रकिंचिन्मानं । भुं-
जतेपुरुषंप्राप्ययथादेवग्रहादयः । तथामुक्तावुत्तमायांविष्णुमाविश्यभुंजते । विष्णोर्वशाश्चतेसर्वेसर्वदादुःखव-
र्जिताः । नतुविष्णुगुणान्सर्वेभुंजतेतेकदाचन । बाह्यभोगान्भुंजतेचतारतम्येनकांश्चन । विष्णोर्देहाद्विश्वापि
निर्गच्छंतियथेष्टतइतिस्कांदे । इदंज्ञानमुपाश्रित्यममसाधर्म्यमागताः । सर्गेपिनोपजायंतेप्रलयेनव्यथंतिचेतिभ

ऐतरेय
॥ १६ ॥

गवद्वचनं । तस्मान्मुक्तैरपीज्यमानः सर्वस्माद्भिन्नः सर्वोत्तमः सर्वनामा सर्वशक्तिः सर्वगुणसंपूर्णो नारायणः सर्ववे
दादिषूच्यत इति सिद्धं ॥ ३ ॥ यावतीभिर्ऋग्भिः शंसिताभिः षट्त्रिंशत्सहस्राण्यक्षराणि भवंति यस्मात्कस्मादपि
च्छंदसस्तावत्यः शंसनीयास्तदा संपादितं बृहती सहस्रं भवति । तत्र याव्यंजनाभिमानि देवतासैव सर्वप्राणिनां श
रीराभिमानि देवतास्वायं भुवो मनुः । घोषाभिमानि देवतासर्वजीवाभिमानि ब्रह्मा । ऊष्माभिमानि वायुः । व्यंज
नानां शरीरस्य चाभिमानि मनुः स्मृतः । घोषाणां सर्वजीवानामभिमानि चतुर्मुखः । ऊष्माभिमानि वायुश्च प्रतिपा
द्योजनार्दनः । एतेषामधिपं विष्णुं बृहत्युक्थस्य देवतां । उपास्यैव वसिष्ठो भूदसिष्ठः शक्र एव च । एतां विद्यां कौशिका
यभरद्वाजाय चादरात् । एतद्विद्याबलेनैव विद्याधीशेन बंधुना । यज्ञेष्ववाहूय ते नित्यमिंद्रो विष्णुप्रसादतः । षट्त्रिं
शद्रूपवान्विष्णुर्व्यंजनेषु च संस्थितः । तान्येव विष्णुरूपाणि रात्रीणामपि देवताः । एकैकं च सहस्रं तद्व्यंजनेषु च रा
त्रिषु । रूपं विष्णोः स्थितं व्यूह्य षट्त्रिंशतिसहस्रधा । षट्त्रिंशतिसहस्राणि स्वरगाणि हरेरपि । तान्येवाह्नां देवतानि
रूपाणि परमात्मनः । द्वासप्ततिसहस्राणि रूपाण्येवं रमापतेः । शताब्दानामहोरात्रदेवतान्युत्तमानि च । बृहती सह
स्रवर्णानामपि ध्यात्वा खिलान्यपि । शतवर्षं हरिर्ध्यानफलमाप्नोति पूरुषः । एवं ज्ञात्वापि संपाद्य बृहतीनां सहस्रकं ।

भाष्यं
२ । २

॥ ३८३ ॥

ज्ञानान्नारायणस्यैव प्रकृष्टज्ञानसंततेः। स एव मे मयो विष्णुः प्रकृष्टज्ञानरूपकः। प्राधान्यं मय शब्दोऽयं वक्ति विष्णोः
सदैव हि। प्रधानोऽस्य हरिर्यस्मात्प्रज्ञारूपो धिदेवता। ब्रह्मा मृतं च तेनायं ब्रह्मादिमय उच्यते। सर्वोत्तमस्वरूपत्वादि
ष्णुरुक्तः स देवता। ब्रह्मपूर्णगुणत्वाच्च नित्यत्वादमृतं तथा। एतादृशं तु यो विष्णुं प्रधानं वेत्ति सर्वदा। प्रज्ञादिभिर्गु
णैः स्वस्मात्परेभ्यश्च सदाधिकं। प्रज्ञादेव ब्रह्मा मृतमयः सपरि कीर्तितः। प्रज्ञादिमय एवं स भूत्वा देवान् क्रमेण च। ए
तिमारुतपर्यंतान्मारुतेन च केशवं। संपादनाच्च विद्याया अस्याः परत एव च। द्वासप्ततिसहस्राणिरूपाणि हिरमा
पतेः। बृहती सहस्रसंस्थानि स्वरव्यंजनभेदतः। तान्येव पुरुषस्थानि यस्मात्पुरुषसंस्थितं। बृहती सहस्रं तच्छं
स्यं व्यज्यते न हृतेन रं। द्वासप्ततिसहस्राणि तान्येवाहर्निशा सुच। विष्णुरूपाणि सूर्येऽपि त्वहोरात्रं हि सूर्यगं। त
स्माद्योयमहं नामासदा हेयत्वहेतुतः। स एवासौ सूर्यसंस्थः साक्षान्नारायणः प्रभुः। यो सौ सूर्यगतो विष्णुः सो हे
यो भास्करादिभिः। एवं मनुष्यजीवेषु सूर्यादिषु च संस्थितः। एक एव परो विष्णुरिति जीवसमीपगं। ईक्षेन्ना
रायणं देवं सर्वजीवेश्वरेश्वरमित्यैतरेयसंहितायां। संपन्नस्य परस्तादेवानंतरमेव। न पुनः कर्मांतरेण शरीरारंभ ए
वं विदो भवति। प्रज्ञामयो देवता मय इत्यादि पृथक् पृथक् मय शब्दो निरुद्धादि चतुर्मूर्तीनामपि परस्परसाम्येन सर्व

ऐतरेय
॥ १७ ॥

जीवेभ्य आधिक्यं ज्ञातव्यमिति दर्शयितुं । अंतर्यामिस्वरूपेण ज्ञापयन्न निरुद्धकः । प्रज्ञेत्युक्तोद्योतनाच्च प्रद्युम्नो देवतो दितः । अमं करोति यच्छास्त्रमृतं स्वस्मिन् पुनः पुनः । संकर्षणो मृतं तस्माद्दासु देवस्तु बृंहणात् । जीवानां मुक्तिदानेन ब्रह्मेति कथितः प्रभुः । एवमेकोपि भगवांश्चतुर्धा समुदीरित इत्यादि चातुरात्म्ये । संभूयेत्यत्र समित्युपसर्गा बृहती सहस्रसंपादनानंतरं भगवदाधिक्यं पुनराधिक्येन ज्ञायत इत्युक्तं भवति । भगवदाधिक्यमधिकं ज्ञात्वा देवता अपि क्रमेण प्राप्नोति । दासप्तति सहस्राणां रूपाणां पर्युपासनात् । आधिक्यं ज्ञायते विष्णोर्नितरां हि पुनः पुनः । प्राप्नोति देवताश्चैव केशवांताः क्रमेण तु । योग्या अस्याश्च विद्याया देवा ऋषय एव चेत्यादिसत्तत्त्वे । बृहती सहस्रस्थितानि विष्णुरूपाणि पुरुषे स्थितानि पुरुषैरहेयत्वादहं नाम कानि तान्येव सूर्ये स्थितानि यान्येव सूर्ये स्थितानि तान्यपि सूर्यादिभिरहेयत्वादहं नाम कानि एतदेवोक्तं नारायणारूपं परं ब्रह्मैव सर्वदा उपसमीप ईक्षेत । नात्र जीवेश्वरा भेदो विवक्षितः । उपसमीप ईक्षेतेति समीपे दर्शनवचनात् । न च निरर्थकत्वं मुपसर्गस्यांगीकर्तुं युक्तं । न ह्यार्षेषु वेदादिषु व्याकरणनिरुक्तादिषु चोपसर्गाणां वैयर्थ्यमंगीकृतं कुत्रचित् । उक्तं च भगवता व्यासेन । नानर्थकः स्वरो वापि वर्णो वा कुत्रचिद्भवेत् । पदं वाक्यं कुतश्च स्यान्नाल्पार्थमपि कुत्रचित् । उच्चारार्थमपि वा नास्ति किंचित्स्वरादि

भाष्यं
२ । २

॥ ३८४ ॥

कं। महार्थमेव सर्वं हि वेदे वा वैदिकेऽपि वेति। सुकरं च सर्वपदानामनर्थकत्वकल्पनं यैश्च वाक्यैरर्थवत्त्वं प्रतीयते तेषां
मप्यनर्थकत्वमेव स्याद्विशेषाभावात्। न च मानुषवाक्येन वेदपदानामनर्थक्यं कल्प्यं। जीवेश्वरैक्यांगीकारेणोहं
सोसावित्येव पूर्यते पुनर्योसौ सोहमिति व्यर्थं। न ह्यस्य तेनैक्ये तस्यानेन भेदशंका भवति। अस्य तस्येति भेदांगीका
रेणाभेदो मुख्यः। किंतु तदधीनत्वमेवान्यस्य भवति स्नेहविशेषो वा। चैत्रो मैत्रो मैत्रश्चैत्र इति वत्। तत्र ह्युभयस्नेहा
पेक्षया पुनर्वचनं युज्यते। अभ्यासत्वे ह्येकप्रकारेण प्रयोगो दृष्टः। अत्र हि प्रयोगद्वैविध्यं दृश्यते। एकप्रकाराव
हुशो वागभ्यास इतीरितः। अर्थातिरार्थाद्विविधा प्रयुक्तेति हि निर्णय इति गारुडे। अहंशब्दस्याहेयत्वांगीकारेण
राहेयत्वं सुराहेयत्वं चोच्यत इति न वैयर्थ्यं। अः इति ब्रह्म तत्रागतमहमिति न वा अहमिमं विजानाति तस्योपनिष
दहमित्यादौ विष्णोरेवाहेयत्वेनाहं नामकत्वप्रसिद्धेः। अहंशब्दस्यास्मच्छब्दार्थकत्वे हमिमं न जानातीति न यु
ज्यते। तस्य भूरिति शिरोभुव इति बाहू इत्यादिनाक्षिसंस्थो भगवानेव ह्यहंशब्दो दितः। न हि जीवस्याक्षिणि पृथ
क्शिरोबाह्वादिकं विद्यते। हृदि स्थितमेव हितस्य स्वरूपं। जागरितेऽप्यक्ष्यादिषु विशेषसन्निहितं भवति दीप
प्रकाशवत्। अवस्थिति वैशेष्यादिति चेन्नाभ्युपगमाच्चूदि हि। गुणाद्वा लोकवदिति च सूत्रात्। आदित्ये हिरण्म

ऐतरेय
॥ १८ ॥

यः पुरुषस्तस्य यथा कप्यासं पुंडरीकमेव मक्षिणी इत्यादि सूर्ये स्थितस्य विष्णो रूपमुक्त्वा क्षिस्थितस्यापितस्यैत
स्य तदेवरूपमिति कथनाच्च । स एष एवैतस्मादवांचो लोकास्तेषां चेष्ट इत्यादि लोकाधिपत्यकथनाच्च । न हि कश्चि
द्विधुक् पातालाद्यधिपतिरित्यत्र किंचिन्मानं । तस्माद्भगवानेवाहेयत्वादहं नामा । चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ।
जगतस्तस्थुषश्चात्मेत्यादि जीवेभ्यो भेददर्शनाच्च । यच्चाप्नोति यदा दत्ते यच्चात्ति विषयानिह । यच्चास्य संततो भा
वस्तस्मादात्मेति भण्यत इति भारते । देवता अप्येति प्राप्नोतीत्येव चार्थः । लयश्चेद्देवता स्वप्येतीति स्यात् । न च
विनाशः पुरुषार्थः । मयद्द्रशब्दस्य भगवत्प्राधान्यार्थत्वा नंगीकारे संभूय देवता अप्येतीति ल्यप्प्रयुज्यते । उपा
सनायास्तु संपन्नस्य परस्तादित्युक्तत्वात् पूर्वमेव सिद्धिः । सर्वस्माद्भिन्नमीशेशं जीवा भेदेन यः स्मरेत् । स यात्यंधं
तमो घोरं नित्यातिशयदुःखदं । सर्वोत्तमं तु यो विष्णुं भिन्नं जानाति सर्वतः । नित्यानंदमसौ याति वासुदेव प्रसाद
त इति चैतरेय संहितायां । अतः सर्वव्यतिरिक्तः सर्वोत्तमः सर्वगुणसंपूर्णो नारायण इति सिद्धं । सर्वप्रमाणसिद्ध
त्वं वक्तुमाध्यायमूलतः । अध्यायांते द्विरुक्तिः स्यात्पूर्वोक्तस्यावधारण इति शब्दनिर्णये ॥ ४ ॥ इति श्रीमदानं
दतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते श्रीमन्महैतरेयोपनिषद्भाष्ये द्वितीयप्रघट्टके द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ २ ॥

भाष्यं
२ । २

॥ ३८५ ॥

ॐ ॥ योसौनारायणोदेवःपरमात्मासनातनः । नित्याततगुणत्वात्सआत्मेत्युक्तःसदाश्रुतौ । नारायणादिरूपे
णपंचधावस्थितःसदा । सर्वस्योत्थापकत्वात्सउक्थमित्यभिधीयते । बृहतीसहस्ररूपेचसउक्थेपंचधास्थितः ।
पंचभेदंहितच्छस्त्रंतृचाशीतित्रयंचयत् । पूर्वापरंतृचाशीत्याइतिपंचात्मकंहितत् । प्रथमेपंचकाद्भागेस्थितो
नारायणःस्वयं । ऋक्त्रयाशीतिकेपूर्वेगायत्रीच्छंदआत्मके । वासुदेवःस्थितोनित्यमृगशीतित्रयेतथा । द्विती
येबृहतीच्छंदस्यसौसंकर्षणःस्थितः । यस्यावेशबलेनैवजीवःसंकर्षणोपरः । पृथिवींविभर्तिसततंतत्प्रसादात्तवै
भवः । तृतीयायांतृचाशीत्यामुष्णिक्छंदसिकेशवः । प्रद्युम्नरूपीसततंस्थितोयस्यैवसन्निधेः । कामःप्रद्युम्नना
माभूत्तत्प्रसादात्तवैभवः । उक्थस्यैवांत्यभागेतुसोनिरुद्धोहरिःस्थितः । कामपुत्रोनिरुद्धाख्यांयदावेशेनल
ब्धवान् । एवंपंचात्मकंविष्णुंबृहत्युक्थस्यदेवतां । योवेदसम्यग्वेत्तासतानिरूपाणिवैहरेः । स्थितानिपंचभूते
षुपृथिव्याद्यभिधानिच । तदावेशात्पृथिव्यादिनामभूतेषुपंचसु । पृथुत्वात्पृथिवीनामाभूमौनारायणःस्थितः ।
बलज्ञानस्वरूपत्वाद्वायुनामासएवच । वायौसंकर्षणोनित्यंस्थितआकाशनामकः । व्याप्तत्वाद्वासुदेवस्तुसदाका
शेस्थितःप्रभुः । अनिरुद्धस्तथैवाप्सुबहुरूपोव्यवस्थितः । अम्रामापालनान्नित्यंप्रद्युम्नोज्योतिषिस्थितः । ज्यो

ऐतरेय

॥ १९ ॥

तिर्नामाद्योतनाच्चबहुरूपः पृथक्पृथक् । यद्यप्यस्य हरेः सर्वरूपाण्यप्यखिलैर्गुणैः । पूर्णान्यथापि चैकैकरूपेषु स पृथग्गुणैः । व्यवहारान्पृथग्देवः करोतीव हिलीलया । तस्मात्पृथगिवास्येति नामविष्णोः परात्मनः । सर्वत्र सर्वनाम्नोपिव्यवहारार्थमीर्यते । एतस्माद्धि हरेर्नित्यं जगदुत्तिष्ठति प्रभोः । मुक्तौ लये च तं याति स च सर्वाश्रयः प्रभुः । य एवं वेत्ति तं विष्णुमुपास्ते चापरोक्षतः । समुक्तः समजातीनामाश्रयश्च भविष्यति । स जातीनामुत्तमत्वपदयोग्या हि ये सुराः । ब्रह्मेन्द्राद्यास्ते हि योग्याः साक्षादस्मिन्नुपासने । अन्येषां ज्ञानमात्रेण योग्यमाधिक्यमाप्यते । संकर्षणश्च प्रद्युम्नस्तत्र भोक्तृषु संस्थितौ । भोक्तृशक्तिप्रदौ नित्यं भोक्तारौ च विशेषतः । नारायणानिरुद्धौ तौ भोग्यवस्तुषु संस्थितौ । तर्पकौ सर्वलोकानां तस्माद्भोग्यौ न च व्यतः । अवकाशप्रदौ नित्यं वासुदेवो न भः स्थितः । एवं पंचात्मकं विष्णुं य उपास्ते सदैव तु । अवकाशप्रदः सोऽपि स्वजातीनां भविष्यति । भोक्ता चाप्यायकश्चैव तस्य विष्णोः प्रसादतः । ब्रह्मेन्द्राद्याः स्वजातीशपदयोग्या अमुष्य च । योग्या उपासनस्य स्युस्तदन्ये ज्ञानमात्रके । संकर्षणश्च प्रद्युम्नो जंगमेषु व्यवस्थितौ । नारायणानिरुद्धौ तु स्थावरांतर्गतौ प्रभू । तत्राप्याकाशगो नित्यं वासुदेवो निरंजनः । प्राणानां भरणान्नित्यं प्राणभृन्नाम तद्धरेः । न ह्यन्यः प्राणभर्ता स्तितमृते पुरुषोत्तमं । ओषणाच्च निधानाच्च स एवौषधिना

भाष्यं

२ । ३

॥ ३८६ ॥

मकः । वननीयपतित्वाच्चसएवहिवनस्पतिः । अन्नेस्थित्वातृप्तिदत्तं तस्याद्यत्वमपीष्यते । पुरुषस्य हरेर्येतुस
दाकारेण संस्थिताः । देवगंधर्वमर्त्याद्यास्तेषु संकर्षणो हरिः । प्रद्युम्नश्च स्थितो नित्यं पुरुषाकृतिरेव तु । तौ भोक्तारौ
च भोग्यानां भोजकावखिलस्य च । नारायणानिरुद्धौ तु तथान्यपशुषु स्थितौ । वृषभाश्चादिरूपेण तृप्तिदावखिल
स्य च । वाहनोपानहादीनामारोढारोनरादयः । यतः संकर्षणश्चैव प्रद्युम्नस्तेषु संस्थितौ । ततस्तयोर्हि संचार उप
रीव भविष्यति । आकाशगोवासुदेवः पंचमो त्राप्युपास्यते । वाहनादियुतो मुक्तौ भवेदेतदुपासक इत्येतरेयसंहि
तायां । आत्मशब्दाच्च न भूतमात्रमत्रोच्यते । न च मुख्यार्थपरित्यज्योपचारार्थो गीकर्तव्यो विरोधाभावे । सर्व
नामवत्त्वं च भगवतः श्रुत्यैवोपपादितं पूर्वत्र । वपनीरोमकरणावकाशप्रदानबीजवर्धनेष्विति च धातुः । तस्मिन्पं
चके योन्नमन्नादं च वेदसोस्मिन्स्वजातियूथे विशेषेणान्नादआजायतेह । तस्मिन्वेदअस्मिन्नाजायतइति पृथक्पृ
थक् पुनः पुनर्विशेषणादुपासकस्य स्वजातिसन्निधानाच्च स्वजाताविति ज्ञायते । क्षीराब्धि शयनं विष्णोरूपं यत्पु
रुषाभिधं । संकर्षणश्च प्रद्युम्नस्तदाकारौ नृषु स्थितौ । नारायणानिरुद्धौ तु पश्चाकारौ पशुस्थिताविति सत्तत्त्वे । गुण
वैशेष्याभावेन वाहनादिषु चरणमात्रादधीवचरंतीत्यादाविवशब्दः ॥ १ ॥ आविर्भावंतारम्याद्यो वेदपरमात्म

ऐतरेय

॥ २० ॥

नः। सतस्यैवविशेषेणप्रीतियोगाद्भविष्यति । स्थावरंजंगमंचैवभूयस्त्वेनाश्रुतेहरिः । आविर्भूतस्तेषुसदासम्य
क्स्वात्मानमेवच।तारतम्यात्सन्निहितंसर्वभूतेषुकेशवः।वेत्त्येकएवविष्णोर्यद्विशेषावेशनंसदा। जंगमेषुचवृक्षे
षुनैवतादृक्शिलादिषु।तस्माद्वृक्षादिषुरसश्चित्तंचलनवत्सुच।दृश्यतेनशिलाद्येषुसन्निधिर्नहितादृशी।शिला
द्येषुस्थितोविष्णुर्भारदाढ्यादिकारणं । नैवचित्तादिकस्यातोवृक्षाद्याउत्तमास्ततः । विशेषोयंपदार्थानानंतुवि
ष्णोःकथंचन।यत्रविष्णुर्गुणाधिक्यंदर्शयेद्वस्तुतद्वरं।गुणपूर्णोहिसर्वत्रस्वयंविष्णुःसनातनः।वृक्षेभ्योप्यधिकंवि
ष्णुर्जंगमेषुप्रकाशितः । तेभ्योपिपुरुषेविष्णुर्गुणाधिक्यप्रकाशकइत्यादिच । यआत्मानंपरमात्मानमाविस्तरां
आविर्भावंतारतम्येनवेदसतस्यविष्णोरेव । सर्वेषांतदीयत्वेपिप्रियत्वात्तदीयत्वविशेषणं । ओषधिवनस्पतयो
यच्चकिंचप्राणभृत्तत्सर्वशिलादिभ्योभूयस्त्वेनतेष्वाविर्भूतोश्रुतेभगवान् । सएवचनारायणःसम्यक्स्वात्मानमा
विस्तरांवेद।अनचेष्टायामितिधातोश्चेष्टावत्त्वमेवप्राणभृत्त्वंपश्वादीनां।ज्ञानानुसारेणह्युत्पत्तयःसंभवाः॥२॥यो
स्मिन्पुरुषेपश्वादिभ्यआधिक्येनसन्निहितोभगवान्सएषपुरुषःसमुद्रःसमुद्रिक्तोन्येभ्यः ।सजीवोयद्यपिभगव
त्प्रसादात्सर्वलोकाधिपोभवतिसर्वलोकानतीत्ययत्किंचिदलौकिकंमोक्षाख्यमप्यश्रुतेतथापितमेनमात्मशब्दे

भाष्यं

२।३

॥३८७॥

नप्रस्तुतंविष्णुमत्येवमन्यतेऽधिकमेवमन्यतेस्वात्मनःसर्वस्माच्चमुक्तोपिनतेनसाम्यंतद्भावंवामन्यते । कृष्णोमु
क्तैरिज्यतेवीतमोहैः मुक्तानांपरमागतिः अमृतस्यैषसेतुरित्यादिवाक्याच्च। यद्यपिदेवलोकाधिपत्यंतद्योग्यस्य
विष्णुर्ददातितदप्यश्रुवीतैव। बहुगणिकादिपरिवाररूपमशुचीदंपदमित्यादिबुद्धानापह्वीत । एनंभगवंतम
तिमन्येतैवसर्वथास्वतःसर्वस्माच्चधिकमेवमन्येत। यद्यमुंलोकमश्रुतेप्राप्नोतिअश्रुवीतभुंजीत । पृथिवीलोका
धिपत्येपिविष्णोराधिक्यंसत्पुरुषोमन्यतइतिप्रत्यक्षसिद्धत्वान्नपृथगुक्तं । अतिशब्दाद्यद्धकिंचेतिप्रथमोक्तोमो
क्षइतिसिद्धं। अंतरिक्षप्राप्तेरल्पत्वान्मोक्षेस्वतःसिद्धत्वाच्चातिमन्यतइतिसिद्धवचनमेवकृतं । स्वर्गादिप्राप्तेरधि
कैश्वर्याद्भगवत्समोहंभगवत्स्वरूपइतिवामंतुंप्राप्तिरस्तीत्यत्येवैनंमन्येतेतिसावधारणविधिः । नचमन्यतइति
काममात्रं। मनुअवबोधनइतिधातोः। नह्यवबोधएवकामः। अन्यथाराज्यंजानन्नपिराज्यकामइतिस्यात्। नचम
न्यतेमन्येतेतिद्विविधःप्रयोगस्तस्मिन्पक्षेयुज्यते। नचसर्वलोकमतीत्याश्रतोमुक्तस्यमुक्तेरन्यत्रकामोविद्यते ।
सर्वलोकाधिकंचमुक्तिंविनानान्यत्। तस्मान्मुक्तैरमुक्तैरपिभगवान्सर्वोत्तमत्वेनचिंत्यइतिसिद्धं । पुरुषस्थपंच
भूतेषुपंचरूपोहरिःस्थितः। प्रद्युम्नादिस्वरूपेणज्योतिरादौपृथक्पृथक् । सएवचपुनर्वायौपंचधावस्थितःप्रभुः ।

ऐतरेय

॥ २१ ॥

प्राणादिरूपेवसतिह्यनिरुद्धादिरूपवान्। अनिरुद्धः सप्रद्युम्नस्तथासंकर्षणः प्रभुः। वासुदेवो नारायणः पंचरूपइ
तिक्रमात्। पंचरूपोपि भगवान्यस्माद्वायौ विशेषतः। स्थितस्तेन च स्वादिभ्यो वायुरेव विशिष्यते। अतएव पृथिव्या
दिस्वरूपामन आदयः। देवाः प्राणाश्रितानित्यंगच्छन्ति प्राणमन्वपि। पृथिवीमयं मनस्तत्र शेषवीं द्रशिर्वेन्द्रकाः।
कामानिरुद्धौ देवगुरुमनो देवाः सचंद्रकाः। श्रोत्रमाकाशरूपं च मित्रधर्मजलाधिपाः। कुबेरश्च दिशां देवाः श्रोत्र
देवा इति श्रुताः। ज्योतीरूपं तथा चक्षुश्चक्षुर्देवोरविः स्मृतः। किंचित्तेजोयुतावाक् विशेषेण त्ववात्मिका। उपची
यते ततः साद्भिस्तदभावे च शुष्यति। तृषितस्य हि वागेव पूर्वमंदा प्रवर्तते। वाग्देवते ततो वह्निरुमाचापि प्रकीर्तिते।
चक्षुष्ट्वमग्नेः श्रोत्रत्वं चंद्रस्यापि सहोच्यते। स्वाहाया अपि वाक्त्वं च पर्जन्यस्य मनः स्थितिः। द्वितीयमेतदास्थानं श्रु
तिवाक्यप्रमाणतः। शेषवीं द्रशिवादीनां मन आदिस्वरूपिणां। आश्रयो वायुरेवैकस्तस्य नारायणः स्वयं। तस्माद्वा
युवशानां हि वाक्चित्तादिस्वरूपिणां। देवानां क्रमवृत्तिभ्यो जाते यज्ञेऽपि केशवः। अग्निहोत्रादिके नित्यमनिरुद्धा
दिरूपकः। पंचधावस्थितः सोमे पंचरूपो व्यवस्थितः। सवनत्रयात् पूर्वके च सवनत्रितये परे। अनिरुद्धादिरूपेण क्र
मेणैव व्यवस्थितः। तमेतं परमं विष्णुं मुक्तोप्यत्येव मन्यते। अधिकं ह्येव तस्मात्तं मन्येता न्योपि सर्वदेत्यादि च। पंच

भाष्यं

२।३

॥ ३८८ ॥

रूपभगवच्चानार्थमेवचैतत्पंचविधत्वंसर्वत्रोक्तं ॥ ३ ॥ यज्ञेषुयज्ञनामानंयाज्यत्वात्पुरुषोत्तमं । अधिरूढंतथा
 हस्सुचाहर्नामानमेवतु । अहार्यत्वाद्धिदेवेषुदेवंसर्वोत्तमत्वतः । एवंचसर्वनामानंसर्वेषुस्थितमच्युतं । स्तो
 मादिषुचयोवेदससम्यग्विदितिश्रुतः । यएषउक्थनामासौसर्वोत्थापनकोहरिः । महांश्चपरिपूर्णत्वात्सहस्र
 बृहतीस्थितः । अहरह्मांसयज्ञानांयज्ञोदेवाधिकोपिसः । अनिरुद्धादिरूपेणसविष्णुःपंचधास्थितः । स्तोमसा
 मचितिच्छंदश्शस्त्रेष्वपिपृथक्पृथक् । एकैकमेवतद्रूपमनिरुद्धादिपंचकं । प्रस्तावादिष्वपिविभुःपंचधैवव्यव
 स्थितः । प्रस्तवादीन्पंचकृत्वस्तस्मादेवप्रकुर्वते । पंचरूपंतमेवैकंस्तोतुमेवपृथक्पृथक् । तत्रयेस्तोभशब्दाश्चसं
 स्थिताबहुकोटयः । पृथक्पृथक्तेपिविष्णोःप्रादुर्भावान्प्रचक्षते । अनंतरूपोहिहरिःशब्दोप्येषहनंतथा । विष्णोः
 सहस्रनामस्तुयत्तद्रूपसहस्रकं । बृहतीसहस्रमेतच्चतद्वक्तिहिपृथक्पृथक् । सहस्रशब्दोप्यमितंयतोवक्तव्यमिता
 न्यतः । नामानिविष्णोरुच्यंतेसहस्रमितिचारुयया । अनंतनामवचनेत्वशक्तत्वात्सहस्रकं । नाम्नांपृथगिदं
 प्रोक्तमनंततनुवाचकं । विष्णोरनंतरूपाणामुक्त्यापंचशतद्वये । आसीत्सहस्रमित्याख्यासहस्रंमुख्यतोमि
 तं । ब्रह्मयावत्तावतीवागितिवेदप्रमाणतः । सहैवानंतरूपैस्तुसरणेनसहस्रकं । नाम्नासहस्रतेरेवरूपाणांवासह

ऐतरेय
॥ २२ ॥

स्रता । बृहतीसहस्रं चैतस्माद्रूपानंताभिधायकं । पृथक्पृथग्भिनामार्थाऋचएताः प्रकीर्तिताः । सर्वनामात्मकं
तस्माद्वक्सहस्रमिदं हरेः । सर्वरूपाण्यतो विष्णोस्संस्तुतान्यमुनैव हि । मत्स्यकूर्मक्रोडसिंहवटुभार्गवराघवाः ।
कृष्णबुद्धौ च कल्कीतिरूपाणां दशकं हरेः । पंचभेदविभिन्नेन ह्यृक्सहस्रेण शस्यते । रूपाणां पंचकं पूर्वमपरं पंचकं
हरेः । प्रस्तावाद्यैरानिधनैः स्तूयते सामभक्तिभिः । तानिरूपाण्यस्य दशसर्वरूपात्मकानि च । दशनामानि चा
स्यैव सर्वरूपाभिधान्यपि । पंचकं सामभक्तीनामृक्सहस्रं चतद्वयं । स्तावकं सर्वरूपाणामतएवरमापतेः । दशेति
सर्वनामैतत्प्रथितं मुख्यतः श्रुतौ । शंरूपं भगवंतं यद्दद्याद्यक्त्या समस्तशः । दशेत्यमितनाम्नां तदाख्या रूपेषु शंद
देः । सर्वनामार्थवचनात्पंचकद्वितयस्य च । अभूदशेति वैनाम तस्मादेतद्दशाखिलं । दशैव मूलसंख्या च तद्विभेदाः
शतादयः । ऋक्सहस्रमिदं तस्मादनंतगुणमच्युतं । अनंतशक्तिममितरूपनामानमेव च । वक्तिच्छंदस्रयं चात्र तृ
चाशीतित्रयात्मकं । अशनादित्रिकंतच्च भूत्वा विष्णुमुपैति च । सर्वच्छंदोभिधश्चैव सर्वदेवाभिधस्तथा । सर्वमु
न्यभिधश्चैव सर्ववस्त्वभिधो हरिः । अनंतपूर्णगुणकस्तस्माज्ज्ञेयोरमापतिः । मुख्यतो स्यांच विद्यायां योग्य एकश्च
तुर्मुखः । एकदेशपरिज्ञाने त्वन्ये योग्याः शिवादय इति च । त्रिविधो ह्यनिरुद्धो सावध्यात्मादिविभेदतः । अतस्त्रि

भाष्यं
२ । ३

॥ ३८९ ॥

वृद्धितिप्रोक्तस्तथापंचदशात्मकः। प्रद्युम्नः पंचभूतेषु ह्यध्यात्मादिविभेदतः। लिंगसप्तदशस्थत्वात्तावान्संकर्षणः श्रु-
तः। सप्तधातुषु संस्थः सन्नध्यात्मादिविभेदतः। एकविंशो वासुदेवो मन आदिचतुष्टये। गुणत्रये च प्रकृतावध्यात्मा
दिविभेदतः। मूलरूपेण च सह पंचविंशात्मकः प्रभुः। नारायणस्त्वर्चित्यात्मा स एकोपि ह्यनंतधा। गायकानां त्रा-
णतो सौ गायत्रमनिरुद्धकः। प्रद्युम्नो हिरथारूढस्तेन चोक्तोरथंतरं। बृहद्रूपो बृहन्नामा तथा संकर्षणः प्रभुः। भद्रं
तु वासुदेवो सौ भद्रमोक्षप्रदो यतः। नारायणो राजनं स्याद्राजयत्येष मोक्षिणः। गायत्री त्वनिरुद्धो सौ त्रिकाले गी-
यते यतः। उष्णिगुष्णस्वरूपत्वात् प्रद्युम्नोऽभ्यादिसंस्थितः। स्त्रीरूपो बृहतीनामा बृहत्संकर्षणः प्रभुः। वासुदेवस्त-
था त्रिष्टुप् त्रिवेदैः स्तूयते यतः। नारायणस्तु स्त्रीरूपो द्विधैवासौ व्यवस्थितः। द्विपतेति ततो नाम सर्वच्छंदोभिधा-
इमे। वनिता तनवः प्रोक्ता मध्यं नारायणः प्रभुः। वासुदेवोऽस्य पुच्छं च वामदक्षौ च पक्षकौ। संकर्षणश्च प्रद्युम्नः क्रमा-
देवं प्रकीर्तितौ। अनिरुद्धः शिरश्चैव तथैकोपि हि पंचधा। प्रस्तावनामानिरुद्धो रक्षन्संस्तूयते यतः। सृजन् जगच्चर-
मया प्रद्युम्नस्तत्र गीयते। उद्गीथनामा तेनासौ जगदुद्गमनेन वा। संहारात् प्रतिहाराख्यस्तथा संकर्षणः प्रभुः। मोचयि-
त्वासमीपं हि द्रावयेद्वासुदेवकः। तेनोपद्रवनामासौ निधीयंते यतोऽखिलाः। मुक्तानां नारायणे देवतेनासौ निधनाभि-

ऐतरेय
॥ २३ ॥

धइत्यादिच । स्तूयमानत्वात्स्तोमःसमत्वात्सामच्छंद्यत्वाच्छंदः ॥ ४ ॥ तदिदमुक्तप्रकारेणैवबृहतीसहस्रसंपन्नं
भवति । तदेकेनानाच्छंदसांसहस्रंशंसितव्यमेवबृहतीसहस्रसंपादनमविवक्षितमितिप्रतिजानते । केचित्रि
ष्टुप्सहस्रमेवशंसितव्यमिति । अनुष्टुप्सहस्रमेवेतिवदंतोननुष्टुप्प्रशंसात्मिकामृचंदर्शयंति । वीभत्सूनांजगद्भ
र्तुमिच्छूनां । अपांसयुजंसहैवचरंतंचाहुः । विष्णुंहंसस्वरूपिणंअनुष्टुभंचर्चूर्यमाणंपुनःपुनर्वदंतंपरमेश्वरं
ददृशुश्च । मेघसंस्थंहंसरूपंतंविष्णुंपरमेश्वरं । विरिंचशिवपूर्वेभ्योनृसिंहानुष्टुभंपरां । उच्चारयंतमर्थाश्रव्या
चक्षाणंसमंततः । ददृशुर्मुनयोदिव्याआचार्यब्रह्मशर्वयोः । एवंवायुंचददृशुस्तत्रहंसस्वरूपिणं । शिवादिभ्यो
व्याहरंतंतामेवानुष्टुभंपरामित्यादिच । वागाख्यायामनुष्टुभ्युच्चार्यमाणायांहिमुनयोविष्णुंददृशुः । अतोब्रह्मा
दयोपिविष्णोःसकाशादनुष्टुबर्थंसर्वदाशृण्वंतीतिज्ञायतेअतोनुष्टुबेवच्छंदसांवरेतिचोक्तंभवति । अनुष्टुभांस
हसंतुयःशंसीतातएवतु । भवितुंचेश्वरःसस्याद्भावोमुक्तिर्नचान्यथा । यशस्वीसप्रसिद्धःस्याच्छुभकीर्तिश्चसर्व
दा । स्वच्छंदमृत्युताचस्यात्तस्येत्याहैतरेयकः । महैतरेयोभगवांस्तन्नेत्याहरमापतिः । नानाच्छंदःप्रशंसादिप्र
माणरहितत्वतः । परिहारायचापूर्णमैतरेयमुनेशृणु । त्वंतुमंत्रमुदाहृत्ययस्मादेतदवोचथाः । तस्मादक्ष्याम्यु

भाष्यं
२ । ३

॥३९०॥

त्तरंतेप्रियःशिष्योसिमेयतः । उमैववागितिप्रोक्तासानुष्टुबभिमानिनी । अकृत्स्नासाततो नैवब्रह्मेत्युक्ताकथंच
न । वागिंद्रियाभिमानिन्यांनहिब्रह्मवचःकचित् । वायुनाप्राणरूपेणमनोरूपशिवेनच । अभ्यस्यमानोनुभवे
त्पुमान्वाचातुनकचित् । अभिमानीबृहत्यास्तुवायुरेवयतःप्रभुः । तस्मादेषाच्छंदसांहिवरिष्ठाबृहतीस्मृता । पूर्णो
हिवायुर्देवानांतस्माद्ब्रह्मेतिचोच्यते । माहात्म्याधिक्यतश्चैवबृहतीत्येवनामतत् । अंगेभ्यएवसंभूतान्यन्यच्छं
दांसिचाजजात् । मध्यात्तुबृहतीजातातस्मात्सामध्यमुच्यते । पठ्यतेतेनमध्येसाच्छंदसांप्रवरासती । छंदांस्य
न्यान्यंगवत्स्युर्मध्यवद्बृहतीपरा । सप्तच्छंदांसिचैवंहिप्रतिमावैष्णवीमता । गायत्रीदेवतात्वंचलक्ष्म्यायत्राभिधी
यते । बृहतीदेवतातत्रभगवान्पुरुषोत्तमः । आधिक्यंछंदसांयत्रगायत्र्यास्तुविवक्षितं । तत्रतत्पुत्रकोवायुर्बृ
हतीदेवतामता । ऋचामाधिक्ययोगार्थनांगीकर्तव्यमत्रतत् । प्रधानत्वाद्बृहत्यास्तुजगत्याद्यंनयुज्यते । सं
पादनाद्बृहत्यास्तुमुक्तोभवितुमीश्वरः । स्यात्प्रसिद्धःसुकीर्तिश्चच्छंदोमृत्युर्गुणाधिकः । इतिप्राहस्वयंविष्णुर्म
हिदासाभिधःप्रभुरित्यादिच । इतो न्यत्सत्किमित्याहुर्नानाच्छंदस्त्ववादिनः । अन्यत्सद्रूपमित्याहुस्त्रिष्टुब्वा
दिनएवते । ऐंद्रप्राणंपरमेश्वरसहितंवायुं । प्राणेनमनसाच । अभिइस्यमानोऽभ्यस्यमानः । तृतीयोतिशय

ऐतरेय

॥ २४ ॥

इतिसूत्रादकारस्येकारः । मथनान्मिथिलोजातःसहनात्सिंहउच्यते । हत्वीदस्यूनित्यादिवच्च । अभ्यस्यमानः अभितःक्षिप्यमाणोविषयेषुबहुशः । कृत्स्नआत्मा कृत्स्नप्रतिमाविष्णोः । एकापिप्रतिमाविष्णोर्बृहतीच्छंदसांवरा । अन्यच्छंदोभिधायत्स्यात्प्रतिमामध्यमेवतदितिच । एवंब्रह्मादिभिःश्रूयमाणानुष्टुबपिबृहत्याअंगमितिबृहत्याएवाधिक्यमुक्तंभवति ॥ ५ ॥ बृहतीसंपादनेनुष्टुप्शंसनमात्रात्पंचविंशोत्तरशतानुष्टुबाधिक्यंचभवति । अतआधिक्याद्बृहतीसंपादनमेववरं । तस्यात्रैवांतर्भावात् । जगत्यादिकंत्वधिकत्वेपिबृहतीवन्माहात्म्याभावादेवोपेक्ष्यते । वाचमष्टापदीमहमित्यनुष्टुभोबृहतीसंपादनवचनाच्च । अष्टचतुरक्षराण्यनुष्टुप् । तस्याएवबृहतीसंपादनेनवसक्तयोभवंति । ऋचावाक्ऋग्रूपेणवागृतंस्पृष्टासत्यरूपंविष्णुंस्पृष्टाभवति । इंद्रस्यपरमेश्वरस्यविष्णोःसंबंधीनितरांप्रियत्वाद्यःप्राणदेवतावायुःतस्यप्रतिमारूपमिदंबृहतीसहस्रं । सचवायुर्विष्णोर्मुख्यप्रतिमा । तस्माद्विष्णोरेवप्रतिमाबृहतीसहस्रं । तस्मात्तस्यैवबृहतीसहस्रत्वेनसंपन्नस्यपंचविंशोत्तरैकादशशतानुष्टुप्त्वेनसंपादनेबृहतीदेवतप्राणरूपाद्यायोरनुष्टुब्देवतायावाग्रूपायाउमायाउत्पत्तिःसंस्मृताभवत्येवंजानतः । ततश्चोमायाअपिभगवत्प्रतिमात्वाद्विष्णुप्रतिमास्थापकएवभवत्येतत्सर्वसम्यग्ध्यायन् । विष्णुरेवबृह

भाष्यं

२ । ३

॥३९३॥

त्याः प्राणस्याधिष्ठातृदेवता। प्रतिमाधिष्ठितदेवतावत्। तस्माद्बृहत्याः सकाशादनुष्टुप् संपादने तस्यैव विष्णोः प्रति
मांतरं तस्मादेव निर्मितं भवति। अतएवेन्द्रात्परितन्वं मम इत्युक्तं। बृहतीस्थविष्णोर्बलादेव तत्संपद्यते। सहितस्याः
षट्त्रिंशदक्षरादित्वमपि नियमयति तत्प्रसादाद्वायुश्च। वायुरेव यद्भगवन्नियतो नियमयति तस्मादिन्द्रात्परीत्य
स्यैन्द्रात्प्राणादिति व्याख्या कृता। यावत्सहस्रं बृहती तावच्छंसेदनुष्टुभां। छंदसां वा तदन्येषां बृहती त्वं स्मरेत्ततः। ते
न सर्वगतो विष्णुः सर्वस्मादधिकोर्चितः। भवेदेवं जानतस्तु कृता च प्रतिमा भवेत्। तथा वायोरपि कृता वायुर्हि प्रति
माहरेः। तस्माद्वायुकृतं सर्वं क्रियते विष्णुनैव हि। बृहती सहस्रं संपन्नमेकादशशतं पुनः। अनुष्टुभां स्मरेत्पंचविंशो
त्तरमुदारधीः। तेन वायोरुमोत्पत्तिः सम्यग्ज्ञानात् स्मृता भवेत्। ततो द्वितीयप्रतिमा विष्णोरेव कृता भवेत्। विष्णु
नानुप्रविष्टौ यदुमा वायुश्च तद्वशावित्यादि च। सक्तयो विभागाः। सक्तिरंशो विभागश्च विदलं चेति कथ्यत इति
शब्दनिर्णये। सवा एष वाचः परमो विकारः। अकाराख्यवाग्विकारेषूत्तमो बृहती सहस्राख्यः। अकारः प्रथमं ना
म विष्णोः सर्वगुणान्ब्रुवन्। सर्वदोषविरुद्धत्वाद्गुणानामन्यतामपि। विष्णोर्वदति जीवेभ्यो जडेभ्यश्चैव सर्वदा।
अभावं चैव दोषाणां सर्वेषां केशवे वदेत्। सम्यग्वक्तृत्वतस्तस्मादकारो मुख्यनाम हि। तदर्थं निरुद्धं न शब्दाः स

ऐतरेय
॥ २५ ॥

वैपिचोचिरे । व्याख्याव्याख्येयरूपत्वंविकारत्वमिहोदितं । विकारत्वंचनान्यत्स्यान्नित्यावेदायतोखिलाः ।
वाचकेषुतथाविष्णोःसहस्रबृहतीमयं । उक्थमुत्तममुद्दिष्टं व्याख्याकारस्यसापरा । अन्येषिशब्दाःसर्वेपिह्यका
रार्थाभिधायिनः । एषांपरममुख्यंतत्तदेतत्पंचधास्थितं । व्याख्यानमेवाकारस्यसहैवोक्थेनसर्वशः । मितामि
तेस्वरस्सत्यमनृतंचेतिपंचधा । तस्मादकारएवायंसर्ववागात्मकःश्रुतः । तस्यैवव्यक्तिरूपोयंसर्ववेदादिविस्त
रः । तस्मात्सर्वगुणान्विष्णोरकारोवक्तियत्प्रभोः । तद्यक्तयोपिशब्दायेसर्वेविष्णुगुणब्रुवाः । अकारस्यतथोपां
शोरभिमानीतुमारुतः । देहेंद्रियांतःकरणनाम्नोस्यद्विविधस्यच । स्थूलसूक्ष्मशरीरस्यसर्वेषामभिमानिनी ।
भारत्युच्चोदितस्यापिह्यकारस्याभिमानिनी । तस्मादुच्चादुपांशुर्हिजपादिषुफलाधिकः । वायुःपतिर्हिभारत्याउ
पांशोर्देवतामतः । अकारस्यविकारोयमोंकारइतिकथ्यते । अधिकोच्चत्वमानंहितस्यार्थःसमुदीरितः । अका
रेणैवतत्सर्वमुक्तमाधिक्यवक्तृतः । अधिकोच्चस्वरूपोसौमाताचाधिकएवहि । एकार्थत्वादकारोसौनकारत्वमु
पागतः । दीर्घीभूतःपुनस्तेनैवाकारेणसहस्थितः । अभाववाच्यकारस्यह्यर्थोरेफःक्षयंवदन् । सोप्यकारेणस
हितोदीर्घत्वंसमुपागतः । अभाववाच्यकारःसएकार्थाद्व्यभावयोः । यकारत्वंगतस्तस्मान्नोरेफस्योत्तरत्व

भाष्यं
२ । ३

॥३९२॥

तः । णत्वंगतोह्यकारोसौनोविरुद्धार्थवाचकः । अन्यत्वात्सर्वजीवेभ्योजडेभ्यश्चसदैवहि । सर्वदोषोज्झित
त्वाच्चसर्वतोप्यधिकत्वतः । निरासनाच्चदोषाणांस्वभक्तेभ्यःसमंततः । सर्वदोषविरुद्धोरुगुणपूर्णस्वरूपतः । ना
रायणइतिप्रोक्तोह्यकारार्थोयमेवहि । तस्मादकारबीजेयंविष्णोर्नारायणाभिधा । प्रणवश्चततोकारःप्रधानंना
मचक्रिणः । अकारनामानान्योस्तितमृतेपुरुषोत्तमं । ब्रह्मरुद्रादिनामानिब्रह्मादिष्वप्यमुख्यतः । वर्ततेनत्वका
रोयंवर्ततेकेशवंविना । नारायणादिनामानिनृणांनामक्रियास्वपि । विहितान्यकारोनैवायंविहितस्तमृतेप्रभुं ।
वायुर्ब्रह्मापिचाकारदेवतेनतुनामिनौ । यथावेदाभिधेयोन्योवेदाख्यादेवतापरा । एवंनामाभिमानीतुवायुर्वा
च्योजनार्दनः । तस्मादइतिनामैतद्विष्णोःकेवलमेवहि । विशेषतोस्यव्याख्यानंबृहतीनांसहस्रकं । तस्मात्प्री
तोभवेद्विष्णुःशंसनादस्यसर्वदा । तस्माद्यज्ञेपिवाशंसेदयज्ञेपिरहःपुमान् । ध्यात्वानारायणंदेवंविष्णोरन्नंहित
त्परमित्यादिब्रह्मसारे । परमविकारेणसहविकारमात्रस्यापिप्रस्तुतत्वात्तदेतत्पंचविधमितिपरामर्शः । स्वरा
णांनियमोयत्रहृचोनामैवताःस्मृताः । अन्यामिताक्षरायास्तुतागाथाःपरिकीर्तिताः । खंडवाक्यानिकुंब्याः
स्युरसमानिपरस्परं । यज्ञांगंयजुरुद्दिष्टंनिगदंवाक्यमात्रकमित्यादिशब्दनिर्णये । अकारार्थत्वान्नकारस्यकिं

ऐतरेय
॥ २६ ॥

चिन्मूलमिव । तस्मान्मूलत्वादकारार्थोपि ज्ञेय एव । नायोग्यानां सम्यग्वाच्य इति स्वल्प एव प्रकाशितोऽस्माभिः ।
वाच उद्धर्तनाशक्तेः स्वयमेवोद्धर्तते । यद्धि देवतासु करोति तदात्मन्यापतति । तस्माद्रव्यदानं ज्ञानदानं वा काले
पात्राद्यनुसारेणैव कुर्यात् । अकारस्योकारतात्वकारलोपेनैव जातेति सत्यमोकारः । अकारस्यादौ स्थितत्वेन च
यथार्थरूपत्वात् । उकारादिविकारसहितत्वात् पुष्पफलात्मकश्च । अकारस्यार्थरूपः सन्नेव च भगवांस्तमेवोकारो
वक्ति । अतश्च सत्यमोकारः । यमर्थमकारो वक्तितमेव वक्तीति । नकारस्वच्छिरस्कत्वान्मूलभूतस्याकारस्यांते
स्थितिरूपत्वादयथास्थितेरसत्यरूपः । तथाप्यकारस्य नकारस्यैकार्थत्वान्मूलभूतश्च । तस्मादकारस्यैतद्वृथा
वागादिकमपि व्याख्यानं । तस्माद्विज्ञानतः सर्वमपि भगवन्नामैव ॥ ६ ॥ विद्यान्तरोपदेशार्थं तद्वा इदं बृहती सहस्र
मिति पुनः पुनः परामर्शः । तदिदं बृहती सहस्रं तद्यशस्तस्य नारायणस्य यशः । यस्य नारायणस्यैतद्यशः स भगवाने
वेन्द्रनामा । सहियत्प्रथमत इन्द्रो बभूव स्वेच्छया यज्ञनामा । तस्मात्तमेव वेदा इन्द्रशब्देन वदन्ति मुख्यतः । इति परमैश्वर्यं
इति धातोश्च तस्यैव हि परमैश्वर्यं । अन्येषां तु द्वादशानां तेन दत्तमेवेन्द्रत्वं न तु मुख्यतः । अतो विष्णावेवेन्द्रशब्दं प्रयुं
क्तेश्रुतिः । मत्सिसोमं वरुणं मत्सि मित्रं मत्सीन्द्रं मिंदोपवमानविष्णुमिति । न चेंद्रं विष्णुं चेति पृथगन्वयः क्रियते ।

भाष्यं
२ । ३

॥ ३९३ ॥

तदावरुणादिषु पृथक् पृथक् मत्सि शब्ददर्शनादत्रापि पृथक् मत्सि शब्दो दृश्येत । न हि सर्वेषां पृथक् मत्सि शब्ददर्शने
एकस्यैवान्यथात्वं युज्यते । न चात्र द्वित्वगमकंचकारादिकं विद्यते । तस्मात्प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मणस्पतिमित्याद्य
प्येकस्यैव विष्णोर्विशेषणं । यत्र चैवं भूतेष्वेकत्वे विरोधो दृश्यते तत्र तेनैव विरोधेन द्वित्वं भवति । अन्यथैकत्वमे
वायो देवानां नाम धा एक एवेति चोक्तं । बहुरूपत्वाद्बहुवचनं च विष्णोरेव युज्यते । तस्मान्मुख्यतो विष्णावेवेंद्रा
दिशब्दा अन्येषामुपचारतः । मत्सि महामिंद्रमिंदो मदायेत्यन्येंद्रस्य पृथगुक्तेश्च मत्सींद्रमिंदो पवमानेति पूर्वोक्तं इ
ंद्रो विष्णुरेवेति सिद्धं । महत्त्वं च तस्यादिति पुत्रत्वेऽग्रजत्वमात्रं न तु सामर्थ्यतः । महपूजायामिति धातोः । पूज्यो ह्य
ग्रजो भवति । आयो विवायस च थायदैव्य इंद्राय विष्णुः सुकृते सुकृत्तरः । वेधा अजिन्व त्रिषधस्थ आर्यमृतस्य भागे य
जमानमाभजदिति तींद्रस्य परमं दैवं जनको यज्ञभागादिप्रदाता विष्णुरेव हि श्रूयते । इंद्रश्च यजमानः । तस्मात्तत्प्रसा
दादवताराग्रजत्वमेव तस्य महत्त्वं । अन्येंद्रो ह्यहं प्रथमः पिबेयमहं प्रथमः पिबेयमिति वायुना विवदमान आजौ परा
जितौ वायुं प्रसादयित्वा चतुर्थे वायुना सह ग्रहमाप । विष्णुस्तु क्रतुं सचंतमारुतस्य वेधस इति वायोरपि विधाता श्रू
यते । दुधाञ्जुधारणपोषणयोरिति धातोर्विशेषेण धारणपोषणकर्ता हि वेधाः । तस्माद्भगवत एवैतद्यशो बृहदुक्था

ऐतरेय

॥ २७ ॥

दिकं। ऋक्सहस्रात्मकं विष्णोर्यश इन्द्राभिधस्य हि। इन्द्रो हि प्रथमो विष्णुर्यज्ञनामा जगत्पतिः। तत्प्रसादादर्थेन्द्रत्वं द्वादशान्ये प्रपेदिरे। पुरंदरस्त्वेक एव वासुदेव प्रसादतः। द्विवारमिन्द्रतामापतस्माद्वादशतेपरे। अग्रजत्वाददित्यांतुमहेन्द्रो नाम चाभवत्। महाव्रतं कर्म कृत्वा चैव नाम्नामहेन्द्रकः। महत्त्वं मुख्यतो विष्णोर्न ह्यन्यस्य कदाचन। एवं यो वेदतं विष्णुं विस्रस्तो बंधतो खिलात्। अस्मा लोकाद्धरे लोके मेति नास्त्यत्र संशयः। इत्याह भगवान्विष्णुर्महिदास स्वरूपकः। श्वेतद्वीपादिकात्प्राप्य स इन्द्राख्यो हरिः स्वयं। महिदासाभिधो भूत्वा लोकेष्वेव विराजति। तत्र पृच्छंति केचित्तु यद्येष भगवान्हरिः। महिदासादिरूपेण भूमिष्ठो रमते प्रभुः। तदा यदा स्त्रिया विष्णूरमते नित्यं सत्सुखः। कया स्त्रियारतिं कुर्यान्न ह्यन्यरतिरच्युतः। स्त्रीरूपे तत्स्वयं स्वस्मिन्नरमते सा वितीदृशं। वाच्यं तत्र च भूमिष्ठरूपेण तु दिवि स्थितं। स्त्रीरूपं किमसौ गच्छेदथ यद्येवमत्र च। स्त्रीरूपं पृथिवी संस्थं केन रूपेण संव्रजेत्। न ह्यन्यगम्यो भगवांस्त्रीरूपोऽपि जनार्दनः। इति पृष्टः स्वशिष्यैः समहिदासो वदद्हरिः। स्त्रीषु यल्लोहितं लोके तत्राग्निष्ठो जनार्दनः। स्त्रीरूपः सोऽग्निना मैव ज्वलज्वाला समप्रभः। तस्माद्विष्णोः सन्निधानाद्भर्ता भार्या शरीरगात्। न वीभत्सेतै वरक्तात्तथा पुंरेतसि स्थितः। आदित्ये संस्थितो विष्णुरादेरादित्यनामकः। तस्मान्नरेतसो भार्या वीभत्सेतपतिस्थि

भाष्यं

२।३

॥ ३९४ ॥

तात्। पुंरूपो भगवान्विष्णुरेतसि स्थोद्युमत्प्रभः। तस्माद्यद्भूमिगं विष्णोः स्त्रीरूपं तत्स्वयं हरिः। प्रादुर्भावगतो दद्या
 द्विविस्थितपुमात्मनः। सूर्यगस्य तथा पुंसोरेतसि स्थस्य चात्मनः। देवीषु यल्लोहितगं स्त्रीरूपं परमात्मनः। तत्स
 सूर्यगतो विष्णुः पुंरेतस्य स्थस्य चात्मनः। दद्याद्भूमिगतस्यैव रूपद्वयमिदं ततः। परस्परं संभवति विष्णोर्नित्यसुखा
 त्मकं। प्रादुर्भावस्थितं रूपं यच्च भूमौ पुमात्मकं। विष्णोस्तदपि देवीषु स्थितः स्त्रीरूपकात्मना। एवमन्योन्यतो वि
 ष्णुरतः स्वस्मिन्नचान्यतः। रमयारममाणोऽपि तत्स्थेनैव स्त्रियात्मना। रमतेनान्यतः कापिरतिर्विष्णोः सुखात्म
 नः। रमयारमणं तस्माद्रमायारतिपात्रता। नैवास्यारतिदातृत्वं विष्णोर्न ह्यन्यतोरतिरित्यादि च। स एव महिदा
 स इन्द्रनामा प्राप्ये मं लोकमत्र भूत्वा प्रादुर्भूय मनुष्यदृष्टिगोचरतां प्राप्यैषु लोकेषु राजति। नात्र प्रेत्यशब्दो मरणवा
 ची। किंतु प्रेतां यज्ञस्य शंभुवेत्यादिवत्प्राप्तिवाच्येव। न हि मृतः पुनरेषु लोकेष्वेव राजति। न च यशोमात्ररा
 जनेन स्वस्य राजनं भवति। भिन्नपदार्थत्वात्। यद्वा एति च प्रेति चेत्यादौ प्राप्त्यर्थेऽपि वेदेषु प्रसिद्धत्वाच्च। लक्ष्म
 णः प्रेत्य सुग्रीवं बभूव रामचोदितमिति स्कांदे। यदनेन रूपेणा मुं लोकमभिसंभवति। अनेन महिदासादिरू
 पेणा मुं लोकं दिविष्ठं स्वरूपं। लोक्यत इति स्वरूपवाची लोकशब्दः। आत्मानमेव लोकमुपासीतेति वत्। य

ऐतरेय
॥ २८ ॥

च्छब्दः किंशब्दार्थे । अनेन रूपेण तद्रूपमभिसंभवति किं । उभयोरपि परिहारदर्शनादस्यापि प्रश्रुत्वमवगम्य
ते । यतश्चोदेति सूर्यइत्यादिवत् । रंगस्तु प्रश्रुविषयस्य दुरवगमत्वं प्रकाशयति । दुर्गमे प्रश्रुविषये प्रश्रोरंग
युतो भवेदिति शब्दनिर्णये । केन रूपेणे मंलोकमाभवति । केन स्वरूपेण भूमिष्ठेनात्मन एव स्त्रीरूपेण विष्णुः सं
बध्यते । सोयं महिदासादिप्रादुर्भाव रूप इदं भूमिष्ठस्त्रीरूपं लोहितगतं च स्वकीयमेव रूपममुष्मैदिविष्टाय स्वपु
रुषरूपाय प्रयच्छति देवरेतः स्थिताय च । देवी लोहितस्थिता तमात्मनः स्त्रीरूपं महिदासादिरूपेभ्यो मानुषरेतः स्थि
तरूपेभ्यश्चदिविष्टैश्च विष्ण्वादिस्वरूपैः प्रयच्छति च । तानि भूमिष्ठत्वेनदिविष्ठत्वेनद्विविधत्वात्तावित्युच्यंते ।
अग्नेस्तद्रूपमग्निनाम्नो विष्णोः प्रतिमा तत्सन्निधानात् । एवमादित्यनाम्नो विष्णोः । नह्यग्न्यादिस्वरूपमेव लो
हितादि । नचलौकिकस्त्रीपुरुषसंबन्धमात्रमत्रोच्यते । अप्रस्तुतत्वात्तस्य । भगवानेव ह्यत्र प्रस्तुतः । असावा
त्मेत्यात्मशब्दाच्च भगवानेवेति ज्ञायते । आत्मशब्दः परे विष्णौ नान्यत्र कचिदिष्यते । गुणपूर्यभिधायी स नान्य
स्य गुणपूर्णता । अमुख्यात्मान एवातो ब्रह्माद्याः सर्वहीत्यादि च ब्रह्मांडे । यदक्षरं पंचविधं समेति । सत्यस्य
सत्यमनुयत्रयुज्यत इत्यादि नोक्तार्थविषयो दाहृतैः श्लोकैरपि भगवत एव स्वरूपाणां परस्परयोगस्योक्तत्वात् । गा

भाष्यं
२ । ३

॥ ३९५ ॥

यत्र्युष्णिग्बृहतीत्यादिना भगवत एव पंचविधस्य स्त्रीरूपस्य महिदासादिपंचपुंरूपाणां च प्रस्तुतत्वाच्च ॥ ७ ॥ य
न्नारायणादिरूपेण पंचविधमक्षरं परं ब्रह्मतत्स्वस्मिन्नेव स्त्रीपुंरूपेण समेति । स्त्रीपुंरूपेण युजो देवा अश्वरूपेण रथे यु
क्ताः संतो यन्नारायणारूपं परं ब्रह्माभिसंवहन्ति । तदेतत्सत्यस्य सत्यं नारायणारूपं ब्रह्म यत्रानुयुज्यते यस्मिंस्वरूप
एव स्त्रीपुंरूपेण युज्यते । तत्र तस्मिन्नेव परे ब्रह्मणि नारायणारूपे सर्वदेवा एकी भवन्ति मुक्ताः संतो मिलिता भवन्ति ।
नायमेकीभावो नाम स्वरूपैक्यं । किंत्वेकस्थाने वा सोत्यनुकूलचित्तताच्च । एकीभूय नृपाः सर्वे ववृषुः पांडवंशरैः ।
एकीभूता तु सासेना पांडवानभ्यवर्ततेत्यादिवत् । न चैकीभावशब्दः स्वरूपैक्यत्वविषये प्रयुज्यमानः कुत्रचिद्दृष्टः ।
एकः पुरुषोऽपि यदा द्विधा भूत्वा एकी भवतीत्युच्यते तदापि स्थानैक्यमेव । स्वरूपैकस्य पूर्वमेव सिद्धत्वात् । न
चाज्ञात एकत्वे पुनर्ज्ञाते ऐक्यं प्राप्त इति प्रयोगो दृश्यते । किंतु ज्ञात इत्येव प्रयुज्यते । तस्माद्भावसहित एकशब्दो
न स्वरूपवाची । न हि पूर्वभिन्नस्य पश्चात् स्वरूपैक्यं भवति किंतु संसर्ग एव भवति । तस्मादत्रापि संसर्ग एव विव
क्षितः । यदक्षरं पंचविधं समेतीत्युक्तस्य सत्यस्य सत्यमनुयत्र युज्यत इति परामर्शकृत्वा तत्र देवाः सर्व एकं भवन्तीत्यु
च्यते तस्मान्न पुनरुक्तिः । यस्मादक्षरान्नारायणारूपात्स स्वयमेव भगवान्प्रादुर्भावरूपी स्त्रीपुंरूपेण युक्त आगच्छ

ऐतरेय
॥ २९ ॥

ति । तात्पर्यार्थतस्यैवार्थस्यपुनरभ्यासः । वियूयविचार्यनामायत्तान्येवनामार्थभूतान्येवविष्णोर्माहात्म्यादी
न्यन्वविंदन् । ततश्चाधिकंसमतृप्यन् । श्रुतेपरिपक्वेसतिज्ञाने । यस्मिन्विष्णौनामानिज्ञात्वातस्मिन्ज्ञाने
परिपक्वेसमतृप्यन्तस्मिन्नेवदेवाःसर्वयुजोभवन्तीत्यवधारणार्थपुनर्वचनं । सर्वयुजोभवन्तिमनोवाक्कर्मभिस्तत्रै
वयुक्ताभवन्ति । अर्थतःकठिनंक्रूरमुल्बणंश्रवणाप्रियमितिशब्दनिर्णये । अस्त्रीपुमान्ब्रुवन् अस्त्रीपुमांसंब्रुवन् ।
सप्तसुप्रथमेतिसूत्रात् । स्वातंत्र्येविभक्तिव्यत्ययइतिच । स्वतंत्रोहिभगवान्तत्प्रेरितएवतंवदतीत्यभिप्रायः ।
वदन्वदतिवदन्नेववदति । वदन्नेवनवदति । भवत्येवहिभगवान्स्त्रीरूपःपुंरूपश्च । तस्माद्वदत्येव । अप्रसि
द्धत्वान्नवदतिच । स्त्रीरूपश्चैवपुंरूपोयस्मान्नारायणःस्थितः । पुमांस्त्रीचेतिवाच्योतौवैलक्षण्यानन्नचोच्यते ।
विष्णोर्नपुंसकाकारो नैवास्तिकचनप्रभोः । तथाप्यरागाकृष्टत्वात्तच्छब्दैरपिकथ्यतइतिगारुडे । नारायणा
दिरूपेणपंचधैवहरिःस्थितः । तन्नामभिश्चस्त्रीरूपैःसमेतिस्वैःसकेशवः । यत्स्यंदनंवहंत्येतेदेवाभार्यासमन्विताः ।
अधिदैवेतथाध्यात्मेजीवदेहात्मकंरथं । ससूर्यःसूर्यभार्याचक्षुर्द्वयसमाश्रितौ । वहतोश्वात्मकौदेहंनारा
यणरथात्मकं । सोमश्चरोहिणीचैवदक्षवामश्रुतिस्थितौ । उभयोःपक्षयोःस्थित्वावहतोश्वात्मकौतयोः ।

भाष्यं
२ । ३

॥ ३९६ ॥

उद्धारणार्थमेतेषामुमावाचिसमास्थिता । नागाकारैवरश्मित्वमगमद्वैष्णवेरथे । मनस्स्थितःशिवश्चात्रमनो
नामामहाबलः । अभवत्सारथिर्विष्णोर्विष्णुर्वायुश्चतंरथं । प्रकृष्टानंदरूपत्वात्प्राणारूपावधितिष्ठतः । तावेवचा
श्विनामानौहयास्यौजगदीश्वरावित्यादिगारुडे । तस्योपनिषत्सत्यस्यसत्यमितिप्राणवैसत्यंतेषामेषसत्यमि
तिचश्रुतिः । सर्वसाधुगुणत्वात्तुवायुःसत्यइतीर्यते । तस्यापिसत्यतादातासाधुपूर्णगुणोहरिः । सत्यस्यसत्य
एतस्मात्स्त्रीपुंरूपःसकेशवः । यस्मिन्स्वात्मनियुक्तःसरमतेस्त्रीपुमात्मना । मुनिगंधर्वपित्राद्यैर्नतत्प्राप्यंकथं
चन । आप्तुवंतिसुराःसर्वेतद्रूपंजाज्वलत्सदा । अर्धनारीपुमाकारंतस्यवामस्थितानिच । स्त्रीरूपाणितुसर्वा
णिविष्णोरत्यद्भुतानिच । विष्णोर्यानिपुंरूपाण्यास्थितान्यस्यदक्षिणे । तान्यस्यैवतुरूपाणियुज्यंतेत्रपरस्प
रं । एषनारायणोदेवोह्यर्धनारीपुमात्मकः । सर्वेदेवास्सभार्याश्चतंप्राप्यपुरुषोत्तमं । एकीभावंस्वभार्याभिर
र्धनारीपुमात्मना । प्राप्यैवोपासतेविष्णुमुक्ताःसंसारसागरात् । मोदंतेचरमंतेचविभागंचेच्छयाप्तुयुः । ब
हुधाचभवंत्येतेस्त्रीपुमात्मपृथक्त्वतः । प्रसादाद्वासुदेवस्यभागःस्त्रीपुंस्वरूपिणः । तेनैवनियतानित्यंतद्वशा
स्तत्परायणाः । रमंतेनान्यगम्योसौदेशोविष्णोःपरात्मनः । स्त्रीपुंरूपेणयुक्तंतद्विष्ण्वारूप्यंपरमक्षरं । अक्ष

ऐतरेय

॥ ३० ॥

रादेवपरमात्पुंसो नारायणाभिधात् । आगच्छंतितदैते च देवा भार्या समन्विताः । वहंत्यश्वादिरूपेण रथस्थं परमं
वपुः । तत्सर्वदेवैः प्राप्यं च नान्यैः कथमपि क्वचित् । मितादिपंचरूपं यद्वाक्यं लोके थवा श्रुतौ । नारायणस्य ना
मैतदिति जानंति देवताः । मनोवाक्कर्मभिस्तस्माद्योगमाप्स्यंतितत्र ते । सर्वशब्दान्हरौ नेतुं कस्य देवानृते बलं ।
वाय्वंतास्तारतम्येन विष्णुना मार्थवेदिनः । सम्यग्वेत्ता मारुतो त्रतस्मान्मुक्तेभ्य एव च । सुरेभ्यो धिकमानं दं नि
त्यं भुंक्ते हरेरन्वित्याद्यर्थनारी नारायणतंत्रे । एवं सर्वेशब्दा भगवद्वाचका इत्युक्त्वा अकारो विशेषतो नारायणवा
चक इत्याह । अः इति ब्रह्मेति । इति शब्दोभिधानां ते यत्र वैशेषिकं हितत् । नामस्यादिति मे साक्षान्निर्णयः समुदा
हृत इति शब्दनिर्णये तत्रागतमहमिति । यस्मादइत्ययं शब्दः प्रस्तुतस्या भावं विरोधिनमन्यं च वदति तस्मात्प्रत्य
क्षत्वा जीवजडात्मकस्य जगत एवानुक्तावपि प्रस्तुतरूपत्वात्तदन्यस्तद्विरोधी तत्र दृश्यमानदोषवर्जितश्चाकार
शब्दार्थ इति सिद्ध्यति । मनसि प्रस्तुतत्वादवचनेपि प्रस्तुतमेवेदं सर्वं । दृष्टसंबंधित्वाददृष्टं सर्वमपि प्रस्तुतं भवति ।
भगवांस्त्वइति पृथग्विवक्षितत्वादेव न प्रस्तुतसमुदाये । न च शून्यस्याशब्दार्थता । शून्यांगीकारे ह्यकारस्याभा
वताख्य एक एवार्थ इति सिद्ध्यति । विष्णोरंगीकारे त्वभावतान्यता विरोधितेति त्रयोप्यर्थाः सम्यगेव सिद्ध्यन्ति ।

भाष्यं

२ । ३

॥ ३९७ ॥

तस्मादकारस्य भगवानेव मुख्यार्थो न शून्यं । एकदेशार्थत्वात् । तस्मादमुख्यार्थत्वादन्ययुक्तेनैवाकारेणाभाव
इतितदुच्यते न त्वइत्येव केनचित्कचित् । न च तथा प्रयोगोस्ति । तस्मात्पारतंत्र्याल्पगुणत्वादिसर्ववस्तुस्वभाव
विरुद्धस्वभावं स्वतंत्रं पूर्णगुणं सर्वजीवजडेभ्योन्यदज्ञानदुःखाल्पत्वपारतंत्र्योत्पत्तिनाशादिसर्वदोषविवर्जितं
ब्रह्मैवाशब्दार्थः । पूर्णहि ब्रह्मशब्दस्यार्थः । न च दोषयुक्तस्य पूर्णता । न च जीवजडाद्यपूर्णवस्त्वभिन्नस्य पूर्णत्वं भ
वति । तस्मादकारशब्दार्थ एव ब्रह्मशब्दार्थः । तदेतदुक्तमः इति ब्रह्मेति । अः इति पृथक्त्वेन वचनं तत्सममधिकं वा
किमपि नास्तीति दर्शयितुं । विवृतावपि सर्गः स्यात्संहितायां च यत्र हि । समानोत्तमहीनत्वमुच्यते वस्तुनो जसे
ति शब्दनिर्णये । अः इति ब्रह्मपूर्णवस्तूच्यते । तत्रागतमहमिति । तत्राकारस्य पूर्णवाचित्वेऽहमेव सोकारवा
च्यइत्याहमहिदासरूपो भगवान्नारायणः । अहमेक एव परिपूर्णः । अन्येषां सर्वेषां मदधीनत्वादल्पत्वादिति ।
मुक्तेभ्यः प्रलये लीनेभ्यश्च सर्ववस्तुभ्यः सदा विभिन्न एव भगवानिति दर्शयितुं च अः इति पृथग्वचनं । तच्चोक्तं वा
क्यनिर्णये । मुक्ता अपि न विष्णुत्वं यांति तत्समतामपि । आधिक्यं कुत एव स्यान्मुक्तानां मुक्तिदातृतः । कु
त एव प्रलीनानां प्रलये तु तदात्मता । ब्रह्मशर्वेद्रपूर्वाणां मुक्तावपि न विष्णुता । यदा तदा तु संसारे कृतद्रूपत्वमि

ऐतरेय

॥ ३१ ॥

ष्यते । अन्योसौसर्वतोविष्णुःस्वातंत्र्याद्गुणपूर्तितः । सर्ववस्तुस्वभावस्यविरुद्धोरुस्वभावकः । पारतंत्र्याल्प
ताज्ञानजनिनाशादिवर्जितः । अकारेणततोविष्णुःसंहितायांपदात्मना । बहुचोपनिषत्प्रोक्तस्तेनैवपरमात्म
ना । महिदासावतारेणसोहमेवंविधस्त्विति । मत्तो न्योनहिपूर्णोस्तियतोकारश्चपूर्णतां । वक्तितस्मादकारोयं
मामेववदतिस्फुटं । नाभाववाच्यकारःस्यादर्थत्रययुतोयतः । एकार्थात्माह्यभावःस्यान्निषेधैकस्वरूपतः । अ
न्यताचनिषेधश्चविरुद्धत्वमितित्रयः । अकारार्थाह्यभावस्तुनिषेधैकस्वरूपतः । एकदेशेस्वरूपत्वान्नाकारेणैवभ
ष्यते । किंत्वभावइतित्वेवतेनाकारोदितोहरिरिति । नचनिषेधस्वरूपेविरुद्धताचान्यताचास्तीत्येतावतापूर्णा
र्थताभवति । तदार्थत्रयकल्पनस्यवैयर्थ्यात् । उक्तं हि शब्दनिर्णये । विरुद्धतानिषेधान्यभावयुक्तेहिकेवलः ।
अकारोवर्ततेतेषामेकार्थात्मन्यभावके । वर्ततेभावइत्येवनत्वइत्येवकेवलइति । तस्मान्नारायणएवाकारवाच्य
इतिसिद्धं । यतोकारःसदाविष्णोर्वाचकत्वेनसंस्थितः । तस्माद्दर्शनत्रयात्मायंप्रणवोपित्रयात्मकं । हरिमेवसदा
वक्तिनैवान्यंकंचनक्वचित् । सृष्टिकर्ताब्रह्मनामायोसृजच्चतुराननं । अंतर्यामीविरिंचस्यसोकारार्थोजनार्दनः ।
वैकुण्ठलोकआस्तेसद्वितीयवपुषाहरिः । उकारवाच्यःसविभुर्नृसिंहोरुद्रनामकः । रौद्रत्वात्सशिवस्यापिस्रष्टासं

भाष्यं

२ । ३

॥ ३१८ ॥

हारकारकः । अंतर्यामीशिवस्यापिमकारार्थः प्रकीर्तितः । एवं त्रियात्मकं विष्णुं प्रणवोयं त्रियात्मकः । एवं पृथगि
वाचष्टेर्विदुर्वक्त्यनिरुद्धकं । प्रद्युम्नाद्यान्नादपूर्वाः सर्वान्नारायणात्मकान् । पद्मनाभादिका एवमूर्तीर्नारायणोत्त
राः । प्रणवोयंवदत्यष्टौ तस्मान्नान्याभिधायक इति तत्त्वसारे । षट्त्रिंशतिसहस्राणि बृहल्युक्थार्णगानितु । स्त्रीरू
पाणिहरेस्तावदह्नामप्यभिमानिषु । सूर्यरूपेषु रूपाणि पुमाकाराणि सर्वशः । एतैः पुरुषगैरूपैर्बृहल्युक्थव्यवस्थि
तैः । कदाचिद्भगवान्विष्णुः पुमाकाराणितानि च । कृत्वा सूर्यगतान्येव स्त्रीरूपाणि विधाय च । तान्याप्नोति च पुं
रूपैस्तैरेवाक्षरगानि च । स्त्रीरूपाणि जगन्नाथः प्राप्नोत्यात्मेच्छया प्रभुः । पुंरूपप्रमदारूपस्वरूपैरमते स्वयं । एकी
कृत्य च तान्येव द्विरूपोरमते तथा । स एव रमते मायां स्थितात्मस्त्रीतनौ हरिः । प्राणस्योत्पत्तिकामः सन्ननेच्छामार
नामक इत्यर्धनारीनारायणतंत्रे । वायोरुत्पत्तिकामो मायां रमायां रमत इत्यनकाममारः । जीवस्थितेनाक्षरगेना
क्षरनाम्नास्वरूपेण जीवाख्यसूर्यस्थितमहराख्यं स्वरूपमाप्नोति तेन चाक्षराख्यं स्वरूपमाप्नोति । यदक्षरादक्षरमे
तियुक्तमित्यस्य व्याख्यानरूपत्वाच्चैतदवसीयते । पुमांसं स्त्रियंच वदन्नेव न वदतीत्युक्तत्वादुभयात्मकं रूपं प्रतीय
ते । अस्त्रीपुमानिति ब्रुवन्नपि न वदतीत्युक्तत्वाच्च स्त्रीत्वं पुंस्त्वं च प्रतीयते विष्णोः । न च न पुंसकरूपं भगवतः कुत्रचिदु

ऐतरेय
॥ ३२ ॥

क्तं। प्रसिद्धमेव च रूपद्वयं। अतो न पुंसकेवदन्नपि न वदतीति न तद्वदनुषज्यते। न पुंसकरूपे प्रमाणाभावादेव। लौकि-
कस्त्रीपुं विलक्षणत्वादस्त्रीपुमानित्यपि वदन्निति भवति। स्त्रीपुं रूपद्वयं विष्णोर्न तृतीयं कथंचन। साक्षान्न पुंसक-
स्तस्मान्मुक्तिभागी न तु कचिदिति ब्रह्मांडे। न च रक्ष इति न पुंसकशब्दमात्रेण रावणादयो न पुंसका भवंति। भवती-
ति पदाभावादन काममार इति भगवन्नामैवेति ज्ञायते। ऋषज्ञान इति ह्यस्माद्धातोः सर्वज्ञ एव राट्। वेदद्रष्टा परम-
ऋषिर्हयास्यः पुरुषोत्तमः। मंत्राणां प्रथमो द्रष्टा सर्वेषां यत एव तु। ऋषिणोक्तमिति प्राहुर्मन्त्रोक्तं ब्राह्मणान्यतः। त-
त्प्रसादाद्धितपसापश्चान्मंत्रान्प्रपेदिरे। ब्रह्माद्या ब्राह्मणं पश्चात्तैर्दृष्टमृषिभिः पृथक्। मंत्राश्चोपनिषच्चैव नाकृत्वा सु-
महत्तपः। प्रथमं तद्धयास्येन दृष्टं केन चिदीक्ष्यते। विना पृथक् तपो दृश्येद्ब्राह्मणं मुनिभिर्यतः। मंत्राश्चोपनिषच्चै-
व ब्राह्मणादुत्तमास्ततः। तत्राप्युपनिषच्छ्रेष्ठायुक्तावस्थाधिगम्यत इत्यादि प्रमाणविवेके। तेन रथेनाध्यात्मं शरी-
राख्येनाधिदैवं रथरूपेण। ऋभव इत्यत्र देवानां साधारणं नाम। आदित्यावसवोरुद्रा विश्वे ऋभव इत्यपि। सर्वदेव-
समाख्या च द्वादशाष्टादिकेष्वपीति शब्दनिर्णये। निर्मितो देवतैः सर्वैर्विष्णुना वायुना सह। अधिष्ठितो रथो दि-
व्यः सोध्यात्मं देहनामकः। सम्यग्योगो यदा तस्य मनो वा कर्मभिर्भवेत्। देहाख्यस्य रथस्यैव तदानारायणात्प्रभोः।

भाष्यं
२।३

॥ ३९९ ॥

विविधं वासवत्त्वात्तु विवस्वन्नामकाच्छुभं । संसारवारकं ज्ञानं दिवो दुहितृनामकं । विष्णुतत्त्वापरोक्षाख्यमहनीद्वे
चशोभने । ज्ञानावस्थामुक्त्यवस्थेत्युभे एवाहनीपरे । जायंते देवतास्त्वेषां भारतीवायुरेव च । जीवन्मुक्तेश्च मुक्तेश्च
दातारूपद्वयी प्रभुः । सर्वस्त्रीणामुत्तमत्वाद्द्वयौ नामा श्रीरुदाहता । दुहितास्या भारती तु नित्याहेयस्वरूपतः । अ
हरित्युच्यते वायुर्ज्ञानात्मत्वात्तथैव च । अधिदैवे रथेऽप्येते विष्णोर्लक्ष्म्यां प्रजज्ञिरे । रथेन तेन देवेशौ विष्णुवायू जग
त्पती । आयातमिति हैवैतौ प्रार्थयेद्यज्ञकर्मणि । अन्यथाऽप्यर्थयेदेतौ ज्ञानेच्छुः पुरुषः सदा । जपेन्मंत्रद्वयं नित्यमाते
न निमिषस्तथा । रक्षणं वांसमीपे स्यान्ममेत्यध्यात्ममेव च । हयास्यत्वाच्चाश्विनौ तावित्याह परमाश्रुतिः । ऐंद्राग्ने
यादिकाश्चैवं सर्वे मंत्राहरिं परं । वदंति मुख्यतो नान्यं सर्वनामानमच्युतं । अथवा वायुदेवस्थं पृथक् संस्थं च केशवं ।
मंत्रोद्विवचनो वक्ति तथा बहुवचस्वपीत्याद्यैतरेयसंहितायां । सुखंददत इति सुदिने । विवस्वतो विष्णोः सकाशा
दिवो दुहिता अहनी च जायंते । अहनी इति द्विवचनेन द्वित्वे सिद्धेऽप्युभे इति वचनमध्यात्माधिदैवतयोरुभयोरपि
वचनार्थं । न च सूर्यरथोत्रवर्ण्यते । न चाहोरात्रे अहनी इत्युच्येते । सूर्यस्याश्विनामाभावात् । सप्ताश्वत्वाच्च तद्रथ
स्य । चतुरश्वत्वं चात्रोच्यते । श्रोत्रेऽपक्षसी च क्षुषीयुक्ते इत्यध्यात्मसंबंधाच्च । न च रात्रौ सुदिनमिति प्रयोगो दृष्टः ।

ऐतरेय
॥ ३३ ॥

असुदिनस्यापिततएवजातत्वाद्यर्थविशेषणताच। अस्मिन्पक्षेतुलौकिकाहर्व्यावृत्त्यर्थसुदिनेइतियुज्यते। जी
वन्मुक्तिश्चमुक्तिश्चहिमुख्येसुदिने। सयआत्मानमेवलोकमुपास्तेनहास्यकर्मक्षीयतेऽस्माद्धेवात्मनोयद्यत्का
मयतेतत्तत्सृजतइतिज्ञानावस्थायांमुक्तौभोगबाहुल्यकारणत्वात्सापिमुक्तिवत्सुदिनं। नहिमुक्तावाधिक्यार्ज
नमस्ति। नहीयतेयत्रगत्वायत्रगत्वानवर्धतइतिवचनात्। अतोज्ञानोत्पत्तिसमनंतरमेवमुक्तौनपुनरार्जनमस्ती
ति किंचित्कालंज्ञानित्वेनावस्थानमपिसुदिनमेव। ज्ञानात्पूर्वतुपतनसंशयादेवनसुदिनं। नचाश्विरथोवर्ण्यते।
नह्यश्विरथयोगादहनीजायेते। एकरासभयुक्तोहितद्रथः। तद्रासभोनासत्यासहस्रमिति वचनात्। नचविवस्व
च्छब्दोश्विनोर्विद्यते। योदेवानां नामधाएकएवेतिविष्णोःसर्वनामानिप्रसिद्धानिच। युजोयुक्ता अभियत्सं
वहंतीत्यादिनातस्यैवप्रस्तावाच्च। अतोविष्णुरेवमुख्यतःसर्वनामोक्तइतिसिद्धं ॥ ८ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थ
भगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमन्महैतरेयोपनिषद्भाष्येद्वितीयप्रघट्टकेतृतीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ३ ॥
ॐ॥ एकोनारायणस्वासीत्प्रलयेरमयासह। नित्याततगुणत्वात्सआत्मेतिश्रुतिषूदितः। इदंसर्वमपेक्ष्यासौका
लतो गुणतस्तथा। अग्र्यएवसमस्तेशस्तद्वशत्वाद्रमापिसा। विद्यमानापिनाग्रस्थागुणैरूनाततोयतः। नब्र

भाष्यं
२। ४

॥४००॥

ह्यानशिवश्चासीन्नैवान्यच्चमिषत्कचित् । सुप्तास्तत्रयतो जीवाः सर्वे ब्रह्मशिवादिकाः । असुप्ताः श्रीश्चमुक्ताश्च स्व
 तंत्रोन्मेषवर्जनात् । अनुन्मेषा एव ते पि स्वतंत्रोन्मेष एकराट् । नारायणो न चान्योऽस्ति पूर्णोन्मीलद्रुणात्मकः ।
 पराधीनेन वित्तेन भुंजन्नपि हि भिक्षुकः । वित्तवानिति नैवोक्तस्तथा श्रीमुक्तिगा अपि । मिषंतोऽप्यन्यतंत्रत्वा
 न्नमिषंतः कथंचन । सर्वदाप्येक एवायं स्वतंत्रो नापरः क्वचित् । कालाग्र्यत्वं वक्तुमस्य प्रलये स्थितिरुच्यते । स
 ऐच्छद्भगवान्विष्णुः स्रष्टुं लोकाभिमानिनः । लोकाभिधानवद्देवाञ्जल्लोकांश्च शाश्वतः । स लोकेभ्यः पूर्वतनान
 वाख्यान्महदादिकान् । ब्रह्मशर्वादिकान् सृष्ट्वा जडैस्सहजनार्दनः । दिवमाकाशमुर्वीचससृजे थद्विसप्तकान् । इति
 सृष्ट्वा सलोकांस्तु पुनस्तानेव लोकपान् । अंडांतः स्रष्टुमैच्छच्च तेषां पूज्यत्वसिद्धये । अस्मां केभ्यस्तेभ्यः स पूर्वसृष्टे
 भ्य एव तु । सर्वजीवाधिकत्वात्तु ब्रह्माणं पुरुषाभिधं । अंशेनोद्धृत्य रुद्राद्यैः सह चैनमयोजयत् । तथैवाचेतना
 नां च भागानुद्धृत्य पिंडवत् । चेतनाचेतनं राशिमेकस्थं विदधे प्रभुः । पुनरैच्छजगन्नाथस्तस्यांगोत्पत्तिमच्युतः ।
 अंडवन्मुखमस्यासीत्प्रथमं तु शिरोभिधं । भिन्नमास्यं पुनस्तस्य विष्णोरेवेच्छया प्रभोः । तत्र वाङ्नामकं रूपं ब्रह्मे
 रासीत्पुरातनं । तस्यैवाथ द्वितीयं च यदभिरिति गीयते । तथैव नासिकातो भून्मुख्यवायोः सुतो मरुत् । प्राणो वा

ऐतरेय

॥ ३४ ॥

युरिति द्वेधा चक्षुषो भूतधारविः । द्विरूप एव कर्णाभ्यां मित्रधर्माप्यवित्तपाः । दिग्देवताद्विरूपेण बभूवुः सर्व एव च । हृदयाद्गुरुडानंतशिवचंद्राः पृथक् पृथक् । मनोबुद्ध्याभिमानाश्च तन्नामानाश्च जज्ञिरे । त्वचश्चरो मनामानो वृक्षनामान एव च । द्विविधाः पारिजाताद्या बभूवुर्ब्रह्मदेहतः । हस्ताभ्यां द्विविधः शक्रः पञ्चांतत्सूनुरेव च । यज्ञस्त्वजनिपायोश्च यमो निर्ऋतिरेव च । रेतोमनामाद्विरूपस्तु शिव एव च गुह्यतः । अपानो मृत्युरिति च मुख्यो नाभेस्तु मारुतः ॥ १ ॥ एवंप्रपद्येनापि स्तुवंतो विष्णुमव्ययं । दिव्यां वराः कुंडलिनः प्राविशन्नुदकार्णवं । तदा शनापि पासाख्यं द्विरूपं मारुतं पुनः । तस्मिन् देवसमूहे तु विष्णुः प्रावेशयत् प्रभुः । ते ब्रुवन् देहिनो वा संयत्र चान्नमदामहे । गोरूपमेभ्यो ब्रह्माणंददौ नारायणः प्रभुः । तत्र प्रविश्य ते देवानां लमित्यब्रुवन् पुनः । अश्वरूपं विरिंचं च पुनरेवावदत् प्रभुः । तद्रूपेऽपि प्रविश्यैव नालमित्यब्रुवन् पुनः । पूर्वसृष्टं पुमाकारं ब्रह्मणो दात् पुनर्हरिः । तद्दृष्ट्वैवालमित्युचुर्विशते तिसचाब्रवीत् । विविशुश्च यथोत्पन्नाः सर्वे देवाश्चतुर्मुखं । अशनापि पासामानीतु द्विरूपो मारुतो वदत् । कुर्वाज्ञामावयोश्चैव यथा त्वच्छासनानुगौ । नित्यं भवावेति हरिः सर्वत्र प्रविशेत्यमुं । आहतस्माद्देवतानां सर्वासां भागभुङ्क्षुरुत् । एक एव प्राणनामानाभिस्थोऽपि स एव तु । अशनापि पासापानश्च मृत्युश्चेति चतु

भाष्यं

२ । ४

॥ ४०१ ॥

विधः । एकएवमहान्वायुःसर्वदेवेषुसंस्थितः ॥ २ ॥ पुनरैच्छत्केशवोसावन्नमेभ्यःसृजाइति । अवाख्यादेव
ताःपूर्वसृष्टाब्रह्मादिकाःपुनः । ददर्शसुविशालाभ्यांनेत्राभ्यांपुष्करेक्षणः । तद्दर्शनात्तदिच्छातस्तासांदेहो
भवत्पृथक् । सर्वासामपिदेहैकदेशेभ्योमिलितंशुभं । सर्वैरधिष्ठितंचैवविरिंचेनविशेषतः । दिव्यावयवसंपन्नमे
कमेवसुलोचनं । भोग्यभोक्तात्मनानास्तितस्यदुःखंकथंचन । तेहिदेवाःस्वयंभोग्याःस्वयंभोक्तारएवच । क्री
डंतेमोदिनोनित्यंतथाप्यन्नात्मकस्वसौ । क्रीडयापाक्रमत्किंचित्तंतदासौचतुर्मुखः । अचुंवागादिभिःसर्वै
रैच्छन्नाप्यशक्तदा । जानन्नपिक्रीडयैवतारतम्यंप्रकाशयन् । एवंचकारब्रह्मासक्ताज्ञानंलोककर्तरि । क्षुत्पि
पासादयश्चैवदेवानांभोगसाधकाः । नतुपीडाकरास्तेषामैश्वर्यादिगुणोन्नतेः । अन्नमूर्तिंततोब्रह्माप्रधानेनैववा
युना । अपानारुख्येनात्तुमैच्छत्तदैवाशकदाशुसः । तस्माद्भोक्तैकएवासौसर्वस्यान्नस्यमारुतः । तत्प्रसादात्परे
श्रंतिर्किंचित्किंचिन्नचाखिलं । आयूरूपोखिलानांचदेवानांवायुरेवहि । अन्नदेवस्यचायुःसतस्माद्देवोत्तमोम
रुत् । आयुःशब्दोज्ञानवाचीगतिवाचीचयत्ततः । चेष्टामोक्षज्ञानदातासुराणांमारुतस्ततः । अन्योन्यगुणदातृ
त्वात्समानौब्रह्ममारुतौ । तस्मान्मोक्षेसुखेज्ञानेविष्णुभक्त्यादिकेष्वपि । सर्वेभ्यश्चाधिकौतौहितयोर्विष्णुःपर

ऐतरेय

॥ ३५ ॥

स्सदा । देवतानां प्रवेशात्तु पूर्वमेव जनार्दनः । इत्थमैक्षत देवेशो ब्रह्माद्यादिमां विना । क्रियादिषु समर्थाः स्युर्न
मे विष्णवभिधा भवेत् । सर्वचेष्टयितृत्वाच्च विशिष्टबलतस्तथा । विष्णुरित्यभिधामह्यं सानयुक्तादिवौकसां । स्वतं
त्रत्वे ततः सर्वे मद्गशा एव नान्यथा । तस्मादेषां प्रवृत्त्यर्थं प्रवेक्ष्ये सहवायुना । इति मत्वा विरिंचस्य शरीरं प्रविवेश सः ।
मूर्धन्यनाड्या प्रथमं ब्रह्मवायुसमन्वितः । अग्न्यादयस्ततः पश्चात्प्रविष्टास्तन्नियोजिताः । प्रपदाभ्यां तथान्येन रू
पेण प्रविवेश सः । विभर्ति देहं तेनैव मूर्धा विष्टेन चेष्टयन् । नारायणो वासुदेव इति द्वेधा व्यवस्थितः । मूर्धा विष्टो वा
सुदेवस्तस्य चावसथास्त्रयः । अक्षिकंठो हृदित्येव त एव स्वप्ननामकाः । आप्नोत्यत्र स्वयं विष्णुरतः स्वप्नाः प्रकीर्ति
ताः । अनिरुद्धादिरूपेण त्रिधा तेषु व्यवस्थितः । दातावस्था त्रयस्यास्य जीवस्य क्रमशो विभुः । सुषुम्नायां वासु
देवो मूर्धन्येव व्यवस्थितः । तस्यामेव ब्रह्मनाड्यां स्थितो नारायणः प्रभुः । स एव भगवान्विष्णुः प्रादुर्भावात्मना पु
नः । जातो मत्स्यादिरूपेण सर्वभूतेषु चाविशत् । असुराणां निहन्तारं ज्ञानादिगुणदंतथा । चेष्टाप्रदं च भूतेषु नम
दन्यं वदत्यपि । इति मत्वा जगन्नाथो दैत्यनिग्रहणेच्छया । ज्ञानदानार्थमपि तु प्रादुर्भूतो भुवि प्रभुः । तथा जीवेषु
सर्वेषु प्रविष्टः प्रेरणेच्छया । को ह्यन्यस्तमृते विष्णुमेतत्कर्म करिष्यति । स सर्वगुणसंपूर्णं सर्वगं नित्यमव्ययं । एत

भाष्यं

२ । ४

॥ ४०२ ॥

देवस्वरूपंसत्वपश्यदवतारगं । तस्मात्सर्वावताराश्चसर्वजीवेषुसंस्थिताः । प्रादुर्भावाःसर्वगुणैःपूर्णाएवसदा
स्थिताः । पश्यन्तिचतथानित्यंनिर्दोषोरुस्वसंविदा । गुणपूर्णस्वरूपस्यत्वापरोक्ष्येणदर्शनात् । सर्वदैवह्यसौवि
ष्णुरिदिंद्रोनामतोमतः । ब्रह्मादीनांहिसर्वेषांतत्प्रसादेनजायते । जानन्तिनस्वतस्तेननेदंद्रास्तेप्रकीर्तिताः । र
मापितत्प्रसादेनजानातिकिमुतापरे । अल्पज्ञानाअल्पगुणाअल्पानंदाश्चतेखिलाः । रमाजशंकरेन्द्राद्यास्तेना
निंद्राःक्रमेणते । पापैरज्ञाततांदेवामानयंतिसदात्मनः । हर्षेणतेनविष्णुःसइंद्रइत्यभिशब्ध्यते । नेदंद्रताऽसुरादी
नांज्ञायेतेतिश्रुतिर्हरिर् । इंद्रइत्येववदतिपारोक्ष्येणोरुसद्गुणमित्याद्यैतरेयसंहितायां । आततगुणत्वादात्मानारा
यणः । ब्रह्मपंथाःसत्यंकर्मेतितस्यैवपंचरात्रप्रसिद्धैरेवनामभिरारब्धत्वाच्च । मुख्यतःकर्मनामातुप्रादुर्भावात्मको
हरिः । अनिरुद्धतनुश्चैवतत्रह्यमितचेष्टित । कर्माभासाजीवसंधाःसत्यंप्रद्युम्ननामकः । संकर्षणोहरिःपंथाब्रह्मो
क्तोवासुदेवकइत्यादिनामनिर्णये । मत्सींद्रमिंदोपवमानविष्णुमित्यादिश्रुतौतस्मिन्नेवप्रसिद्धस्येंद्रशब्दस्यबहु
शोभ्यासाच्च । अकारस्यचविष्णावेवप्रसिद्धस्यात्राप्यभ्यासात् । तस्ययथाकप्यासंपुंडरीकमेवमक्षिणीइतिसूर्य
मंडलेपुंडरीकाक्षत्वेननिर्दिष्टस्यात्रापियएषतपतीत्यादिनावहुशोभ्यासाच्च । सूर्योहिहिरण्याक्षःसवितादेव

ऐतरेय
॥ ३६ ॥

आगादितिपिंगलाक्षःप्रसिद्धः। विरूपाक्षःशिवःसूर्यःसुराचार्योविनायकःपुंडरीकेक्षणोविष्णुःसहस्राक्षःसुरा
धिपइतिचस्कांदे।योदेवानांनामधाएकएव।नामानिसर्वाणियमाविशंतितंतवैविष्णुंपरममुदाहरंति।यमिंद्रमा
हुर्वरुणंयमाहुः।चंद्रसूर्यादयःशब्दाविष्णावेवहिमुख्यतः।उपचारात्तदन्येषांविष्णुनैवकृताःपुरेत्यादिनातस्यै
वसर्वनामवत्त्वाच्च।णकारोबलंषकारःप्राणआत्मेत्यादिनांतेपिविष्णुशब्दव्याख्यानेनोपसंहाराच्च।आत्मब्रह्मा
दयःशब्दास्तमृतेविष्णुमव्ययं।नवर्ततेतदन्यत्रशृंगिवेरेमिशब्दवदितिचपाद्मे।एकोनारायणआसीन्नब्रह्मान
चशंकरः।एकोनारायणआसीन्नब्रह्मानेशानः।वासुदेवोवाइदमग्रआसीन्नब्रह्मानचशंकरइत्यादिश्रुतिभ्यश्च।
अग्रशब्दोगुणाधिक्यवाची।इदंरमाब्रह्मशिवादिकंसर्वजगदपेक्ष्यात्मैवाग्रेविष्णुरेवाग्र्यःसर्वगुणैरित्यर्थः।तत्र
हेतुस्तदन्यत्किंचिन्नमिषदासीत्।सर्वस्याप्युन्मेषणंनासीदित्यर्थः।स्वतउन्मेषणंकस्यापिनास्ति।अस्तिश
ब्दवदासीच्छब्दोपिसर्वकालसाधारणः।भगवत्प्रसादादेवसर्वदासर्वकिंचिदुन्मिषति।स्वातंत्र्येणपूर्णोन्मेषो
विष्णुरेव।उन्मेषोगुणसंपूर्तेरुद्रिक्तानुभवःस्मृतः।तदेवमिषणंनामसद्रूपमिनुतेयतः।मिषच्चनान्यद्विष्णोर्हि
किमुतोन्मिषदिष्यते।उच्चैर्मिषन्निहभगवान्सर्वदैवजनार्दनइतिचसत्तत्त्वे।नास्तिनारायणसमंनभूतंनभवि

भाष्यं
२।४

॥४०३॥

ष्यतीति च भारते । सर्वजीवानां रमायाश्च प्रलयेऽपि विद्यमानत्वादेव नाग्र इति कालापेक्षया । तदधीनमिषत्वाद न्ये
षामग्र्यः स एवेत्याशयः । तदधीनत्वमेव तेषां सृष्ट्यादिना दर्शयति । स्थूलशरीरस्य पूर्वाभावस्तत एवार्थतः सि
द्ध्यति । प्रलयेऽप्यखिलं देवीरमा विष्णुप्रसादतः । जानाति नित्यज्ञानेन मुक्ता ध्यानस्थिता लय इति च सत्तत्त्वे ।
ब्रह्मादीनां शरीरांतरस्यापि प्रलयेऽनुक्तेरेवा भावः सिद्ध्यति । आत्मा ब्रह्मा इत्यादि गुणाग्र्यत्वं हरेर्वदेत् । कालज्यै
ष्ठ्यं न यस्मात्तत्सृष्ट्युक्तेरेव सिद्ध्यतीति वाक्यनिर्णये । गुणाग्र्यतायामेव कालज्यैष्ठ्यस्याप्यंतर्भावाच्च । अं विष्णुं
विभर्तीत्यंभो विष्णुलोकः । दिवः परे महारादयश्च । दिव्यपि भगवान्प्रति तिष्ठतीति प्रतिष्ठा । तेषु सर्वेषु प्रत्यक्षतश्च र
तिविष्णुस्तस्मादंभ इत्युच्यते । दिवः परे द्यौश्चांभो नाम का इत्यर्थः । सूर्यमरीचीनां तत्र विशेषेण विततत्वादंतरि
क्षं मरीचयः । मरीचीनामयनात् । पृथिव्यां क्षिप्रं मरंतीति पृथिवी मरः । भूतेभ्यो नंतरं त्वं डं सृष्ट्वा विष्णुः पुरा प्रभुः ।
लोकभेदांश्च चक्रेत्रपश्चाद्ब्रह्मा विशेषतः । सम्यक्कारलोकांस्तान् लोककर्ता ततः स चेति ब्रह्मवैवर्ते । या अधस्तात्पूर्व
मेव सृष्टा देवतास्ता आप इत्युच्यन्ते । आपा इत्याप इतीति पूर्वभगवदंगसृष्टानामेवापशब्देनोक्तेः । अयं पितृते पुत्रा
इति च । आहं मां देवेभ्यो वेद ओम देवान्वेदेति च । ब्रह्मवायू च तद्धार्ये वींद्रशेषौ च तत्स्त्रियौ । शिवस्तद्वयिता शक्रका

ऐतरेय

॥ ३७ ॥

मौतद्वयितादयः। सर्वेसुराःक्रमेणैवविष्णोर्जाताअबाख्यकाः।ज्ञानानन्दबलाद्येषुविष्णुभक्तौचसर्वशः।हीनाः
शतगुणेनैवक्रमेणानेनतेमताः।तेभ्यश्चऋषयोमर्त्याहीनाएवक्रमेणच।विशेषतस्तुमुक्तानांसर्वसंसारबंधनात्।
क्रमोयंसम्यगुद्दिष्टोनित्यानन्दैकभोगिनां।नविशेषोब्रह्मवाय्वोरधिकाराविभेदतः।नशेषशिवयोश्चैवतत्पत्नीनां
चसर्वशः।सुपर्णशेषयोश्चैवसाम्यंसर्वगुणेष्वपि।साम्यमेवैतयोःपत्नयोःसाम्यंशक्रमनोजयोः।एतेतुमहदादीनां
सर्वेपिह्यभिमानिनः।पूर्वस्यप्रतिबिंबश्चचरमस्तत्सुतस्तथा।तद्वशाश्चाखिलाविष्णोर्नविष्णुःकस्यचिद्वशे।म
हदादिमानिनश्चैतेजातास्तैःसहसर्वशः।एतेलोकाइतिप्रोक्तालोकानामभिमानिनः।तएवलोकपालाश्चयदा
पश्चात्प्रजज्ञिरे।पश्चाज्जातैर्हिरूपैस्तैर्लोकस्थान्पालयंत्यलमित्यादितत्त्वसारे।अमूर्च्छयत्तमूर्तमकरोत्।अग्नि
र्वाग्भूत्वेत्यादिनापश्चादैक्यप्रतीतेरेकस्यैवरूपद्वयंतदितिप्रतीयते।प्रजानीहिप्रकर्षेणानुजानीहि।अन्नदेव
ताचसर्वदेवतायुक्तोविरिंचएव।ग्रसनंचैतस्मिन्प्रवेशएवनतुपीडातस्य।एकएवहिब्रह्माभोक्तृभोज्यत्वेनस्थि
तोभोज्यरूपेणैकीभूयातितरांसुमोदेत्यर्थः।देवानामुपद्रवाभावाद्भोक्तृत्वशक्तियोजनमेवाशनापिपासाभ्या
मन्ववार्जनं।वायुरेवचभोक्तृत्वशक्तिरूपः।यदिवागादीनामेवाभिव्याहरणादिशक्तिःस्यान्मांविनातर्हि वि

भाष्यं

२।४

॥४०४॥

ष्णुत्वं नममस्यात् तस्मात्कोहं भवानीत्याक्षेपः । विशेषेण प्राणयति सर्वान्सर्वेभ्यो विशिष्टश्चेति हि विष्णुः । णका
रो बलं षकारः प्राण आत्मेति व्याख्यानात् । तस्मान्मत्प्रेरिता एवैतेऽभिव्याहारादिशक्ता इत्यभिप्रायः । पूर्णानंद
स्वरूपत्वान्नंदनो भगवान् । प्रादुर्भाव रूपेण जातोऽपि भगवान्सर्वभूतान्यभितः सर्वकालेषु विशेषेण पश्यत्येव । इ
ह भूतेषु मत्तो न्यं प्रवर्तकं वदेत्किमित्याक्षेपः । अहमेव स्वतंत्रः परिपूर्णगुण इति कृष्णराघवादिसर्वावताररूपोऽपि स
र्वदानुभवत्येव । नायं दशरथाज्जातो न चापि वसुदेवतः । कास्याज्ञानं कुतो दुःखं प्रादुर्भावेऽपि प्रभोः । प्रादुर्भूत
श्चिदानंदशरीरो राघवः स्वयं । स्तंभाद्भानरदेहाद्भानैवास्य प्राकृती तनुः । दैत्यानां मोहनार्थाय सोऽज्ञानाद्यं प्रकाश
येत् । पूर्णचित्सुखरूपोऽपि सदा सर्वावतारगइत्यादिस्कांदे । एतमेव पुरुषं व्यासकृष्णकपिलराघवादिरूपं ततम
मपश्यत् । ततमं परिपूर्णतमं ब्रह्मापश्यत् । इदं मे स्वरूपमदर्शमेवाहमिति गस्त्वधारणे । रंगोऽवधारणे चै
व संवादे च प्रयुज्यत इति पदविवेके । अपश्यदित्यत्र नातीतकालत्वं विवक्षितं । अभिव्यैख्यदित्यभि शब्दस्यानु
पंगात् । अपश्यत्पश्यतीति चैककालसंबंधं विनावक्तुमशक्यत्वात् तथा प्रयोगः । प्रयोग एककालीनः सर्वकालेन
पश्यते । ददर्श विष्णुरित्यादौ नित्यचिद्रूपतो हरेरित्यादिसत्तत्त्वे । परोक्षप्रिया इवेत्यसुराणां सम्यग्दर्शनेन पतनं

ऐतरेय

॥ ३८ ॥

देवानांप्रियंतथाप्यपरोक्षदर्शिन्येवप्रीतिकुर्वतीतीवशब्दः ॥३॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचि
तेश्रीमन्महैतरेयोपनिषद्भाष्येद्वितीयप्रघट्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ २ ॥ ४ ॥ ॥
॥ ॐ अयंनारायणोदेवःपुरुषेप्रथमंविशेत् । अन्नस्थोन्नेनसहितस्तस्मिन्नेतस्वमागते । तस्मिंस्थितंस्वरूपंसपुरु
षस्थोविभर्त्यजः । तद्रूपंरेतसासाकंस्वयंपुंसिस्थितोहरिः । स्त्रियांसिंचतितस्यैवस्थानांतरगतेःप्रभोः । प्रथमंज
न्मविष्णोस्तुसतस्याअंगवत्प्रभुः । नैनांहिनस्त्यानुकूल्यात्सापुत्रंभावयत्यथ । पुत्रस्यभावनासैवतद्गत्वाद्धरि
भावना । संभावितव्यासाचैवभर्त्रापुत्रश्चसादरं । संभावनंकुमारस्यजानतःकेशवेभवेत् । तस्येत्यर्पणमात्रेणपूजि
तोहिभवेद्धरिः । पुत्रस्थस्यहरेःपूजांकुर्वतःपृथिवीस्थितिः । स्वर्गस्थस्यापिभवतिपुत्रपुण्यंयतोखिलं । अत्य
ल्पपुण्यभागसस्यान्नार्चयेत्केशवंयदि । पृथिव्यांजन्मपुत्रस्यद्वितीयंविष्णुजन्महि । एतद्रूपंनिधायैवजीवार्थे
धर्मकर्तवे । पितृस्थेनतुरूपेणगच्छत्यन्यत्रकेशवः । पितुरन्यत्रजननंतृतीयंजन्मतद्धरेः । अंतर्यामितयैवंहिस
र्वजीवेषुसंस्थितं । सर्वदोषोज्झितंविष्णुकर्तारंसर्वकर्मणां । नित्यानंदंस्वतंत्रंचसर्वज्ञंसर्वतोधिकं । योवेददेहवं
धात्सविमुक्तोनित्यमुत्तमान् । भोगान्भुंक्तेयथायोग्यमितिवेदानुशासनमित्यैतरेयसंहितायां । नात्रजीवोत्प

भाष्यं

२ । ५

॥४०५॥

त्तिमात्रमुच्यते । नहिजीवोत्पत्तिमात्रपरिज्ञानादमृतत्वंभवति । ज्ञातमेवसर्वैःपितापुत्रसंबंधमात्रंपश्चादिभि
रपि।गर्भेनुसन्नन्वेषामवेदमहंदैवानांजनिमानिविश्वेत्युक्तार्थउदाहृतमंत्रेदेवजन्मकथनाच्च । विष्णुर्हिपरमोदे
वः । तेनैवसहसर्वेपिदेवाजीवदेहजननेजायंतइव । शरीरप्राप्तिरेवहिजन्मान्येषामपि । अयमेवविशेषोदेवा
नांदुःखाभोगः । स्वातंत्र्यंचविष्णोः । आत्मन्येवात्मानंविभर्तिआत्मानमेवतद्भावयतीत्याद्यात्मशब्दश्चमुख्य
तोविष्णावेवयुज्यते।णकारोबलंपकारःप्राणआत्मेतिविष्णुशब्दार्थैकदेशवाचित्वाच्चात्मशब्दस्य।एतयाद्वारा
प्रापद्यतेतितस्यैवशरीरप्रवेशस्यप्रस्तुतत्वाच्च । जीवशरीरंपरित्यज्यान्यत्रगमनमात्रंविष्णोरप्यस्तीतिप्रैतीत्यु
क्तेष्वविरोधः । कृष्णराघवादिस्वरूपमेवह्यसौनपरित्यजति । कृष्णोह्यत्यक्तदेहोपित्यक्तदेहवदेवच।लोकानां
दर्शयामासस्वरूपसदृशाकृतिं । येनरूपेणकंसादीन्जघ्नेतद्रूपमेवहि । पूज्यतेद्यापिशर्वादौनिर्मितान्याशवा
कृतिः । स्वर्गारोहणकालेतुजनास्तेनैवमोहिताः । यत्तद्रूपंनिजंविष्णोर्दृष्टंसर्वजनैर्भुवि । अद्यापितद्देवलोकेपू
ज्यतेसर्वदैवतैरित्यादिस्कांदे।प्रदर्शयामासतपसामवितृप्तदृशानृणां।आदायांतरधाद्यस्तुस्वर्बिंबलोकलोचनमि
तिचभागवते । प्रेतांयज्ञस्यशंभुवेत्यादिवत्प्रकृष्टगतिवाच्येवायंशब्दः । प्रकृष्टगतित्वादेवचमरणेपिप्रयुज्यते ।

ऐतरेय

॥ ३९ ॥

एषामवेदमहमित्यत्रापिजीवभेदएवोक्तः। अन्यथाममजनिमानीत्येवोच्येत। व्यर्थताचैषामित्यादिविशेषणा
नां। अवेदमित्यनेनैवस्वस्यसिद्धत्वादहमित्यप्यहेयत्वेनेतिक्रियाविशेषणं। जन्मजानन्नपिदेवानांदुःखादि
हेयरहितत्वेनव्यजानामीत्यर्थः। तस्मादहंमनुरित्यादावप्यहेयगुणंभगवंतमेवाहंशब्दोवक्ति। सर्वांतरत्वात्त
स्मिन्नेवाभवमित्युत्तमपुरुषशब्दोपिसर्वोवर्तते। अहेयत्वादहंविष्णुःसतुसर्वांतरत्वतः। अस्यस्मीत्यादिभिःश
ब्दैरुच्यतेन्योपिजीवतइतिब्रह्मवैवर्ते। नचमूढव्यवहारएववेदनिर्णयायभवति। किंतुसर्वेषामनुभवोयुक्तयश्च
वाक्यांतरंचनिर्णयकारणं। तस्मात्सर्वजीवादिभ्योन्यःसर्वोत्तमोविष्णुरेवात्रोक्तः। नवेदेषुपदंकिंचिद्वर्णोवा
व्यर्थइष्यते। यथायोग्यंचार्थभेदऊह्यःसर्वत्रवेदिभिरितिशब्दनिर्णये। शब्दारेतोन्नमित्याद्याअपितत्रगतंहरिं।
वदंत्यविष्णुवाचीहिनशब्दःक्वचिदिष्यतइतिच। भावयतिसंभावयति। सोऽग्रएवसोऽग्नौविष्णुरेव। पुत्रसंभा
वनमपितत्रस्थंविष्णुंसंभावयामीतितत्तस्यैवभवति। एवंभावयतामेवैषपंथाउरुगायइत्याद्यपि। तंपश्यंतिप
शवइत्याद्यपिदिव्यपश्वादीनामेव। अन्येषांस्वभावप्रवृत्तिः। ताएवदेवताःशतंपुरआयसीर्ज्ञानिन्योविशेषतः।
अयपयगतावितिधातोः। मानुषानपेक्ष्यपूर्णत्वात्पुरः। विष्णुर्मुख्यतएवपूर्णः। नचशरीरैर्जीवोरक्षितः। मु

भाष्यं

२। ५

॥ ४०६ ॥

ख्येयुज्यमानेचनामुख्यार्थःकल्प्यः । शमस्यविद्यतइतिशीविष्णुःपूर्णानंदत्वात् । सएवज्ञानत्वाद्यश्चेतिश्यः ।
सोस्यजीवस्येनइतिश्येनः । विष्णुंस्वामिनंज्ञात्वेत्यर्थः । निरदीयंनिष्क्रम्यातीतोस्मिगर्भवासं स्वरानंदोविष्णु
रत्रगइतिस्वर्गलोकोविष्णुलोकः । अमृतःसन्सर्वान्कामानाप्त्वातानेवसर्वान्कामान्समभवदनुभवति । अपेक्षि
तवस्तुस्वीकारआप्तिः संभवोभोगः । तांसमभवत्ततोमनुष्याअजायंतेत्यादिवत् । मुक्तयनंतरमेवह्यनुपचरित
सर्वकामावाप्तिः । मुख्यएवचार्थःस्वीकार्यः । अमुक्तानांविष्णुलोकगानामपिनसर्वकामावाप्तिः । जयविज
यादीनामप्रियदर्शनात् । अतोऽमृतःसन्सर्वान्कामानाप्त्वेत्यर्थः । मुक्तःकामानवाप्नोतिभुङ्क्तेचैवयथेष्टतः । स
र्वानपिनिरातंकःसर्वदाचहरेर्वशइतिसत्तत्त्वे ॥ १ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमन्म
हैतरेयोपनिषद्भाष्येद्वितीयप्रवट्टकेपंचमोऽध्यायः ॥ २ ॥ ५ ॥ ॥

॥ ॐअयंविष्णुर्हिर्किंरूपउपास्योस्माभिरच्युतः । इत्यपृच्छद्रमादेवीमहिदासंजनार्दनं । आहतांमहिदासोथपू
र्णानंदतमस्त्विति । उपास्यस्तादृशोह्यस्यस्वभावःपरमात्मनः । येनजीवोदर्शनादीन्प्रेरितःकुरुतेसदा । यो
विष्णुर्हृदयमितिहृद्गतत्वात्प्रकीर्तितः । मंतृत्वान्मनइत्येवयच्चज्ञानस्वरूपतः । एतत्सन्निहितत्वाच्चपूर्णत्वादेति

ऐतरेय

॥ ४० ॥

कीर्तितः । इतत्वाच्चततत्वाच्चसइतन्नामकेशवः । गुणानामुच्चयोयस्मात्सचइत्येवशब्दितः । सम्यग्ज्ञानस्वरूप
त्वात्संज्ञानमितिकीर्तितः । आततज्ञानरूपत्वादाज्ञानं भगवान्हरिः । विविधज्ञानरूपत्वाद्विज्ञानमितिकीर्ति
तः । प्रकृष्टात्मगुणज्ञानरूपः प्रज्ञानमुच्यते । अविस्मृतित्वान्मेधासदृष्टिर्दर्शनरूपतः । धृतिर्धारणरूपत्वान्मति
र्मासुततत्वतः । मनुनाम्नामजादीनामनीषेशोयतो हरिः । सर्वप्रेरकरूपत्वाज्जूतिरित्यभिधीयते । सर्वदेशेषुका
लेषुस्वरूपेषुचसर्वशः । समंरमतइत्येवस्मृतिर्नामजनार्दनः । सर्वस्यकृत्तिकर्तृत्वात्संकल्पइतिगीयते । क्रतुः
ससर्वकर्तृत्वादसुरप्यसनाद्धरिः । अमेयानंदरूपत्वात्कामइत्यभिधीयते । अवशः सस्वतंत्रत्वात्रयोविंशति
नामकं । योवेदैवंहरिंसम्यङ्मुच्यतेखिलसंसृतेः । ब्रह्माशिवश्चशक्रश्चदेवाश्चान्येसमस्तशः । तथैवपंचभूता
निपुण्यपापविमिश्रिताः । क्षुद्रात्मानस्तुयेमर्त्याइतरेअसुराअपि । सर्वजगदिदंविष्णोर्वशेतिष्ठतिसर्वदा । ते
नैवनीयतेनित्यंतस्मिन्नेवप्रतिष्ठितं । मुक्तायेलोकनामानोनीयंतेतेपिविष्णुना । स्वयंचानन्यनिष्ठत्वात्प्रतिष्ठेत्य
भिधीयते । देशतःकालतश्चैवगुणतश्चातिपूर्तितः । विष्णोर्ब्रह्मेतिनामैतन्मुख्यतो न्यत्रनक्वचित् । सोलोकना
मामुक्तस्तुचितिमात्रस्वरूपतः । प्रकृष्टज्ञानरूपस्यप्रसादात्परमात्मनः । अस्माद्देहात्समुक्कम्यगत्वोर्ध्वलोकमुत्त

भाष्यं

२ । ६

॥ ४०७ ॥

मं। अमृतः सन्विष्णुलोके भोगान्संप्राप्य पुष्कलान्। भुङ्क्ते यथेष्टतो नित्यमिति वेदानुशासनमित्याद्यैतरेयसंहिता
यां। जानंत्यापि देव्या लोकानुग्रहार्थं विशेषज्ञानार्थं च कोयमात्मेति पृष्टः स भगवानाह। कतरः स आत्मेति । कतरः
आनंदतमः यत्रोभयोः प्रयोगो न तत्रैकार्थोतिरप्तमपाविति शब्दनिर्णये। यत्प्रेरणादयं जीवो दर्शनादीन्करोति च।
रमा ब्रह्मादीनामपि तत्प्रेरितत्वात्। सर्वेषां दर्शनादिकारणत्वमेकैकमपि तस्य लक्षणं भवतीति वा शब्दः सर्वत्रानुष
ज्यते। प्रजापतिः शिवः लिंगाभिमानित्वात्। प्रजापतिः शिवः शेषो लिंगमित्यभिधीयते। लिंगाभिमानि लोकस्य
स्रष्टागिरिश एव हीति शैवपुराणे। सममस्वनयोर्युद्धमिति प्राह प्रजापतिः । वाक्यं शिवस्य तच्छ्रुत्वा शक्रो नेत्याह
सत्वरइति भारते । क्षुद्रमिश्राणीव बीजानि शाल्यादि बीजवत् । भिन्नस्वभावा ब्रह्मादयः सर्वजीवाः । ब्रह्माद्याः
सर्व एवैते जीवा भिन्नस्वभावकाः । यथा शाल्यादि बीजानि भिन्नवीर्याणिसर्वशइति सत्तत्त्वे । प्रथमेतराणीति श
ब्दो मानुषाणां द्वितीयो सुरादीनां । प्रज्ञाने त्रोलोकइति अलोकशब्देन मुक्तसमुदाय उच्यते । ब्रह्मादिस्थाव
रांतस्य लोकस्य सर्वतत्प्रज्ञाने त्रमिति विष्ण्वधीनत्वस्य पूर्वमेवोक्तत्वात् पुनः प्रज्ञाने त्रोलोकइति मुक्तविषयमेव ।
मुक्तो ह्यलोक्यत्वादलोकः। अंडजानि चेत्याद्युक्ता पुनरश्वागावइत्यादि देवादीनां मन आदेरेव जातानामपि स्वी

ऐतरेय

॥ ४१ ॥

कारार्थं। अंडजत्वाद्युत्पत्तिप्रकारोपिविष्ण्वधीनइतिज्ञापयितुंतत्कथनं । तथाश्मानस्तृणकाष्ठाश्चसर्वेदिष्टक्षये
स्वांप्रकृतिंभजंतइतिभारतवचनादश्मादीनामपिप्राणित्वात्तत्स्वीकारार्थंप्राणीति । गमनपतनस्थिरत्वादयो
पिभावाविष्ण्वधीनाइतिज्ञापयितुंजंगममित्यादिवचनं । स एतेनेत्यलोकशब्दोक्तोमुक्तःपरामृश्यते । सकल
कर्मबंधमुक्त्यनंतरंहिशरीरादुक्कामति । प्रकृष्टज्ञानरूपेणविष्णुनाप्रेरितःप्रज्ञेनात्मनैवोक्कम्यतेनैवसर्वान्कामा
नाप्स्वातेनैवसर्वान्कामान्सभुंक्तइतिसर्वत्रानुपज्यते । प्रज्ञानेत्रोलोकइत्युक्तेकथंप्रज्ञानेत्रोमुक्तइत्याकांक्षायांत
स्यैवव्याख्यानंस एतेनप्रज्ञेनात्मनेत्यादि । अनुक्तविशेषणानामपिभगवदधीनत्वज्ञापनार्थंप्रज्ञानेत्रोलोकइति
सामान्यवचनं । अनारब्धफलानांचप्रारब्धानांचसर्वशः। कर्मणांदाहएवायंमुक्तिरित्यभिधीयते । सतुमुक्तस्त
तोदेहादुद्गच्छतिपरात्मना । प्रेरितोविष्णुलोकंचप्राप्यभोगानवाप्यच । भुंक्तेविष्णुप्रसादेननविष्णोरवशःक
चित् । विष्णुतंत्राइमेसर्वेमुक्ताअपियतोऽखिलाइतिब्रह्मांडे । ब्रह्मेन्द्रादिशब्दाविष्णावेवमुख्यतइतितद्यावृत्त्या
जीवानांस्वीकारार्थमेषइत्यादिशब्दः । सहिभगवान्स्वनेतृकोपिनानुग्राह्यः । अनुग्राह्यत्वंहिब्रह्मादीनामत्रवि
वक्षितं । नेयतानुग्राह्यतापिनसाविष्णोःस्वतोपित्वितिशब्दतत्त्वे ॥ १ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचा

भाष्यं

२ । ६

॥ ४०८ ॥

यविरचितेश्रीमन्महैतरेयोपनिषद्भाष्येद्वितीयप्रघट्टकेषष्ठोऽध्यायः ॥ २ ॥ ६ ॥ ॥
 ॐ वाङ्मेमनसिप्रतिष्ठिता अवबोधरूपे विष्णौ प्रतिष्ठिता स च विष्णुर्मेवाचिस्थितः । यदेतद्ब्रह्मदयं मनश्चेति विष्णु
 नामधेयेषूक्तत्वात् । आविरावीर्मण्यधिहे विष्णो ममाविराविर्भव । आणीस्थित आण्यांस्थित विष्णो इतिसंबोध
 नं । आधारः सर्ववेदानां वेदाणी प्राण उच्यते । तस्मिंस्थितो हरिर्नित्यमाणी स्थ इति गीयत इति शब्दतत्त्वे । आविरा
 वीरिति दैर्घ्यमतिशयार्थे । आधिक्येधिकमिति सूत्रात् । अणशब्दस्य गतिवाचित्वाच्चलमाणमुच्यते । तस्य
 धारणेन तद्दानाणी । स्थापक इत्यर्थः । मे श्रुतं मा प्रहासीः । मम विद्यागोचर एव सर्वदा भव । विस्मृतो मा भव ।
 हे विष्णो अनेन त्वद्विषयेणैवाधीतेनाहोरात्रान्संदधामि । सर्वाहोरात्रेष्वपि त्वद्विषयाध्ययनमेव करोमीत्यर्थः ।
 ऋतं यथावदवगतं त्वां वदिष्यामि । सत्यं साधुगुणैस्ततः सर्वनियन्तारं च । तद्विष्ण्वारूपं ब्रह्म मामवत्विति तस्यैव वि
 ष्णोः परोक्षत्वेनैव प्रार्थनं । वाङ्महत्यादिकं खंडं विष्णुप्रार्थनरूपकं । अविघ्नत्वमभीप्सूनां शिष्याणां दृष्टवान् हरिरि
 ति च ॥ १ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमन्महैतरेयोपनिषद्भाष्येद्वितीयप्रघट्टके सप्त
 मोऽध्यायः ॥ २ ॥ ७ ॥ इति द्वितीयप्रघट्टकं संपूर्णं ॥ २ ॥

ऐतरेय
॥ ४२ ॥

ॐ विष्णुनामिषकारस्य णकारस्य च संहितां । विष्णोस्तु बहुरूपाणां वाचिकामृषयो विदुः । तौ च वर्णौ हरेः सम्य-
क्स्वरूपप्रतिपादकौ । बहुधैव स्थितस्यास्य सदैवैकस्वरूपिणः । विष्णुनामार्थरूपत्वाद्देदानामपि सर्वशः । अ-
न्येषामपि शब्दानां संहिता विष्णुवाचिकाः । तद्वाचकास्तथा वर्णाः सर्वे लौकिकवैदिकाः । पृथिवीनामकं रूपं पृ-
थुत्वात् पृथिवीस्थितं । देवतापूर्ववर्णस्य पूर्वरूपं तदुच्यते । देवतोत्तरवर्णस्य क्रीडनाच्च युनामकं । दिवि स्थितं हरे-
रूपमुत्तरं रूपमुच्यते । वेदकत्वाच्चायनत्वाद्रूपं यद्वा युनामकं । विष्णोस्तद्वर्णयोर्मध्यदेवतेति प्रकीर्तितं । संहि-
तानामकं तच्च रूपद्वयसहस्थितेः । वर्णद्वयं विकारं च षकारं केचिदब्रुवन् । षकारं मध्यमत्रैव णकारं केचिदुत्तरं । पृथक्क-
रणमेवैषां वर्णयोर्मध्यमुच्यते । उपसर्गमात्रं वीत्याहुः केचिन्नाम णुमात्रकं । षकारं च णकारं च वर्णौ पूर्वोत्तरावपि ।
व्यक्तिरेवोष्मणस्तत्र मध्यमित्यभिधीयते । सर्वेऽप्येत उपादेयाः पक्षानि दोषकाय तद्व्याघैतरेयसंहितायां । आ-
काशस्थ आकाशनामा भगवान् वर्णयोर्मध्यदेवतेति माक्षव्यः । उभयरूपसंहितत्वात् संहितानामकः । समांश्च
केयस्तेन माक्षव्येणापरिहृतः स्वपक्ष इति मेने । मेमदीयेन मदुपासितेनास्याकाशस्य पुत्रेण वायुनानसमागाद
सौमाक्षव्यः । वायुस्थविष्ण्वनुपासनात् । यद्यप्याकाशस्थो भगवान्संहितानामको भवति । तथापि न वा

भाष्यं
३ । १

॥ ४०९ ॥

युस्थस्यासंहितात्वंभवतीत्यपरिहृतत्वं । परिहतोमांडूकेयपक्षइत्यहंमेनइत्यागस्त्यः । आकाशेविष्णूपासन
स्याधिकफलत्वात् । पिताह्याकाशोवायोः । भगवतस्तुपक्षःसमत्वमेववाय्वाकाशयोरिति । आकाशस्यपितृ
त्वाद्वायोर्बलाधिकत्वाच्चोभयोरुपासनास्थानत्वेसाम्यं । तस्मादुभावपिग्राह्यौ । त्वर्गिन्द्रियदेवतात्वेनाकाशा
त्पूर्वमेववायोःसात्विकाहंकारजत्वाद्वायोराकाशाद्गुणाधिकत्वं । तथाप्यत्राकाशस्यपितृत्वंव्याप्तिश्चाधिकेत्यु
पासनायांसाम्यं । अत्रप्राणाख्यस्यप्राणेस्थितस्यविष्णोःसंहितानामत्वेपितापुत्रयोःसाम्यमेव । अन्यत्रतु
पुत्रपक्षएवबलीयान् । युक्तिमत्त्वात् । मनोवाक्प्राणनामासौमनआदिषुसंस्थितः । विष्णुस्तस्यरथोदेहइंद्रि
याश्चःप्रकीर्तितइतिच । प्रष्टिःसप्रच्छनीयत्वात्परमात्माजनार्दनः । वक्तृत्वाच्चैववाङ्नामामनोमंतृत्वहेतुतइ
तिच । प्राणन्नेवप्राणोनामभवति वदन्वाक्पश्यंश्चक्षुःशृण्वन्श्रोत्रंमन्वानोमनस्तान्यस्यैतानिकर्मनामान्येवे
तिचश्रुतिः । मुक्तिरेवस्वर्गलोकः । अमुष्मिन्स्वर्गेलोकेसर्वान्कामानाप्स्वेतिप्रस्तुतत्वात् । मुक्तःप्रकृष्टज्ञानैश्च
वेदैर्विष्णूत्थतेजसा । नित्यायुषाचयुक्तःस्यात्संहितारूपविद्धरेरितिच । प्रकृष्टत्वेनजननात्प्रजेतिज्ञानं । पां
तिशंसाधनाश्चेतिपशवोवेदाः । परब्रह्मणोविष्णोर्वरणादेवसम्यक्चायितंस्वरूपंतेजःब्रह्मवर्चसं । लौकिक

ऐतरेय
॥ ४३ ॥

प्रजादिकमपितदिच्छतायथायोग्यंभवति । मांडूकेयैर्ऋषिभिरुपासिताएताविद्याः ॥ १ ॥ वराहोवामनः
सिंहइतिरूपत्रयंहरेः । पूर्वोत्तरार्णमध्येषुस्थितमुक्तंसनातनं । मांडूकेयैर्हिशाकल्योवासुदेवादिरूपिणं । तेषु
चोच्चारकेचैवस्थितमाहचतुर्विधं । भूमिद्युवृष्टिपर्जन्यनाम्नोर्व्यादिषुसंस्थितं । उर्व्यादीनांचतुर्णांचदेहएवस्थि
तिंपुनः । अधरार्धस्यचोर्व्याश्चसाम्यमन्यस्यवैदिवा । वाचोवृष्ट्यैवसाम्यंचपर्जन्येनैवचात्मनः । तेषांतेषुस्थितिं
चैवविष्णोश्चचतुरात्मनः । आकाशस्यांतराकाशेनृसिंहस्यात्रसंस्थितिं । वायोः प्राणात्मतांचैवतत्रदाशरथेःस्थि
तिं । सूर्यविद्युद्धुताशानांदृग्घृद्रेतःसुचस्थितिं । कपिलस्यचहंसस्यजामदग्न्यस्यतेषुच । स्थितिंवदतिविद्येयम
पिमोक्षप्रदायिनीत्यादिचावर्षणाद्वृष्टिः । परंजनयतीतिपर्जन्यनामाविष्णुः । संधिनोतीतिसंधिः । धिनुपुष्टावि
तिधातुः । सम्यग्धारणात्संधाता । वर्षणमेवद्यावापृथिव्योःसंधानं । पर्जन्यस्थोभगवांस्तुतत्कर्ता ॥ २ ॥ पृथिवी
स्थोवराहस्तुसंहितादेवतोदिता । दिविष्ठोवामनश्चैवसंप्रोक्तःपददेवता । नृसिंहस्वंतरिक्षस्थोभगवान्क्रमदेव
ता । स्वाध्यायमेवंध्यात्वायःकरोत्युपवदेन्नतं । तस्यापवदितायातित्रैलोक्यादधएवहि । नाशमाप्नोतिनिर
येतस्मादपवदेन्नतं । गच्छस्यधइतिब्रूयादन्यंब्राह्मणतस्तथा । ब्रह्मप्राप्तेर्हियोग्योयोब्राह्मणःसनचेतरइतिच

भाष्यं
३ । ३

॥ ४३ ॥

भंजनवर्जितत्वान्निर्भुजसंहिता । तृणच्छेदनइतिधातोःप्रतृण्णंपदं । उभयमंतरेणक्रमः । निर्भुजमूलत्वा
त्पदादीनांतद्विषयप्रवादाअपिनिर्भुजप्रवादाइत्येवोच्यंते । पृथिवीस्थितपृथिवीनामकविष्ण्वायतनंपृथि
व्यायतनमित्यादि । अवराभ्यांपृथिव्यंतरिक्षाभ्यांच्युतोसीति । उत्तराभ्यामंतरिक्षद्युभ्यां । क्रमस्वाध्याय
कृद्यस्तंविशेषेणननिंदयेत् । लोकत्रयादपिभ्रष्टोयस्मात्तन्निंदकोभवेदितिच । तस्मादतिदुष्टत्वात्तन्निंदकोना
स्त्येवेत्युक्तंतस्यनास्त्युपवादइति । तंकृष्णंपुंडरीकाक्षंकोनुयुध्येतबुद्धिमानित्यादिवत् । उपवदेदित्युक्तोमनु
ष्यमात्रः । परउपवदेदित्यसुरः । सर्वशत्रुत्वात् । अमुक्तियोग्यैस्तुनरैर्विदुषांनिंदनेकृते । ब्रूयाल्लोकच्युतोसी
तिनिंदितोसुरसर्गगैः । नाशयिष्यतिविष्णुस्वामंधेतमसिपातयेत् । इतिब्रूयान्नतुब्रूयाद्देवसर्गात्मकंकचिदि
तिच । षण्योःसंधिकरणात्संहिताध्ययनंभवेत् । विष्णुस्त्वितियोब्रूयात्पदाध्यायीभवेतसः । संध्युक्ति
श्चविभागश्चद्वयंव्याप्तक्रमेणतु । तस्माद्विधापिवचनात्क्रमाध्यायीभवेतसः । भोगवृद्धिंचयोमोक्षइच्छेद्विष्ण
वइत्यसौ । मोक्षकामोविष्णवेद्वयकामोद्वयंवदेत् । विष्णुनामात्मकत्वाच्चाथसंहितपदक्रमाः । सर्ववेद
स्थितामोक्षतद्भोगद्वयसाधकाः । तज्ज्ञानामेवनान्येषामितिवेदानुशासनं । संहिताद्याब्रुवन्वापियएवं

ऐतरेय

॥ ४४ ॥

विन्नचाब्रुवन् । परिवादंब्रुवंतं वानब्रुवंतमथापिवा । यद्धदेतत्तथैव स्यात्क्षिप्रमेवनसंशयइतिच । अग्रएव । अ
यमेवोभयमंतरेण । द्युम्नोद्युतिस्वरूपत्वाद्विष्णुरेवप्रकीर्तितः । योतिक्रामतितस्याज्ञामतिद्युम्नःप्रकीर्तितः ।
मोक्षयोग्योपियस्त्वेवमतिद्युम्नोभवेत्पुमान् । लोकच्युतोसीत्येवंतंब्रूयान्नाज्ञास्थितंकचित् । लोकच्युतोभवेत्ये
नमपिनैववदेत्कचित् । च्युतोसीतितुशिक्षार्थंब्रूयान्नैवान्यथाकचिदितिच ॥३॥ भगवदुपासकस्ययस्मिन्कस्मि
श्चिद्दोषउक्तेतंप्रत्युक्तिप्रकारःपूर्वदर्शितः । अनुव्याहारशब्देनभगवदुपासनाविषयएवास्याशक्त्यादिदोषंवद
तःप्रत्युक्तिरुच्यते । निर्भुजंवदंतमित्यादित्ववस्थामात्रदर्शनं । आत्मनोज्ञानसामर्थ्यानुसारेणवक्तव्यत्वादनुव्या
हारः । सर्वाधारत्वतोवंशइत्युपासीतयोहरिं । वायुंचमुक्तिमाप्नोतियएवंतदुपासकं । निंदेतविष्णुविज्ञानविषयेतं
वदेतसः । विष्णुनावंशभूतेनवायुनासहितंतथा । नशक्रोषीतिमामात्थहास्यतस्त्वामतोहितौ । ज्ञानसा
मर्थ्यवानित्थंब्रूयाद्देवादिरुत्तमः । अन्योगंधर्वपित्रादिरल्पज्ञानबलोहियः । सब्रूयाद्विष्णुवायुभ्यांसंधिमि
च्छंतमेवमां । संधातुंनाशकोयस्माद्धास्यतस्त्वामतोहितावितिच । सयएनंप्राणंवंशमुपवदेत्प्राणंप्रत्येनमु
पासकमुपवदेत् । प्राणस्यविष्णोःप्रियत्वंतवनप्राप्स्यतीति ॥ नाशकःसंधातुं मयासहसंधानंकर्तुंनाशकः ।

भाष्यं

३ । ३

॥४११॥

ममप्रीतिकर्तुनाशकः । तद्भक्तभक्तेष्वपियोनकुर्यात्प्रीतिमंजसा । विष्णुर्जहातितं पापमिह चामुत्र च प्रभुरिति च भारते ॥ ४ ॥ पूर्ववर्णस्थितं यत्तद्रूपं पूर्वाक्षराभिधं । वराहाख्यं हरेरन्यवर्णगं वामनाभिधं । उत्तराक्षरसंज्ञं च वर्णयोरंतरस्थितं । अवनात्काशनाच्चैतदवकाशाभिधं हरेः । नृसिंहरूपमित्याहुर्निर्भुजास्यास्तथावदत् । ह्रस्वोयेनाक्षरोच्चारो मात्रासंधिस्वरात्मकः । व्यासरूपो हरिः साक्षात्संहितानामकस्त्विति । तत्पुत्रो मध्यमः प्राहसमोच्चारणकारणः । सामनामावासुदेवः संहितानामवानितीति च । मापयति त्रायति चेति मात्रा भगवान् । यथोच्चारितवर्णयोर्मध्यस्थितश्च । मानस्तेनेभ्योये अभिद्रुहस्पदे निरामिणोरिपवोन्नेषु जागृधुः । येषां नैतन्नापरं किंच नैकं ब्रह्मणस्पते ब्रूहि तेभ्यः कदाचित् । अथोशमेनोपरतामनुष्याये धर्मिणो ब्रूहि तेभ्यः सदानः । आदेवानामोहते विप्रयो हृदि ब्रूहस्पतेन परः साम्नो विदुः । अभिद्रुहस्पदे अभितोद्रोहस्य नित्यनिरतिशयदुःखस्यांधतमसो योग्याः । ऐकात्म्यं नाम यदिदं केचि ब्रूयुरनैपुणाः । शास्त्रतत्त्वमविज्ञाय तथावादबलाजनाः । कामक्रोधाभिभूतत्वादहंकारवशंगताः । याथातथ्यमविज्ञाय शास्त्राणां शास्त्रदस्यवः । ब्रह्मस्तेनानिरानंदा अपक्वमनसो शिवाः । वैगुण्यमेव पश्यन्ति न गुणानि नियुंजते । तेषां तमः शरीराणां तम एव परायणमिति मोक्षधर्मे भ

ऐतरेय

॥ ४५ ॥

गवद्वचनादेवंविधाएवस्तेनाः । अभिद्रुहस्पदस्थाश्च । निरामिणः रामस्यरमणरूपस्यपूर्णानंदस्वरूपस्यविष्णो
जीविस्वरूपताज्ञानेननीचताविदः । तएवरिपवश्चतस्य । अवजानंतिमांमूढामानुषीं तनुमाश्रितं । परंभावमजा
नंतोममभूतमहेश्वरं । मोघाशामोघकर्माणोमोघज्ञानाविचेतसः । राक्षसीमासुरींचैवप्रकृतिमोहिनींश्रिताइत्या
दिवचनादसुरादयः । अन्नेषुजागृधुःभोगमात्रगृध्रवः । येषामेतत्सर्वोत्तमंवासुदेवाख्यंपरंब्रह्मनास्तीतिपक्षः । ईशि
तव्येविद्यमानेहीश्वरोभवतीति । नचापरंकिंचित्परमापेक्षयाह्यपरमिति । किंतर्हि किंचनैकं किमप्येकमेववस्त्व
स्तिनपरमपरंचेतितेषांपक्षः । असत्यमप्रतिष्ठंतेजगदाहुरनीश्वरं । अपरस्परसंभूतं किमन्यत्कामहैतुकं । एतां
दृष्टिमवष्टभ्यनष्टात्मानोल्पबुद्धयः । प्रभवंत्युग्रकर्माणः क्षयायजगतोऽहिताः । ईश्वरोहमहंभोगीसिद्धोहंबलवा
न्सुखीत्यादिवचनात् । ब्रह्मणस्पतेब्रह्मणोवेदस्यपतेवायो । अथहेममासन्यंप्राणमूचुः । एषउएवब्रह्मणस्पति
र्वाग्वैब्रह्मतस्याएषपतिस्तस्मादुब्रह्मणस्पतिरित्यादिश्रुतेरेतादृशेभ्योमाब्रूहि । शमेनविष्णुनिष्ठयाउपसमीपेत
स्मिन्नेवरताः साम्प्रोविष्णोः परं किमपिनविदुः । तदेवदेवानां त्रयः । सर्वदेवानांपरतमंविष्णवाख्यंब्रह्महृदाव्योह
ते । वासुदेवादिरूपेणवरंनियामकंचेतित्रयः । तेभ्योब्रूहि । वायुंविद्याः समासाद्यसर्वासांपतिमूचिरे । स्तेने

भाष्यं

३ । १

॥ ४१२ ॥

भ्योमैवनोब्रूहिब्रूह्यथोवैष्णवेषुचेतिच । सामनाम्नाश्रुतिर्यस्माद्विष्णुमाहृततःप्रियं । तन्नामविष्णोरिहतुसंहि
तार्थवदेद्यतइतिच । सामनाम्नःसंहिताशब्दार्थत्वाद्विष्णोस्तस्यनाम्नःश्रुतिसिद्धत्वाच्चसामनाम्नोवासुदेवरू
पसमाख्यासुपंचरात्रेपठितत्वाच्चतद्रूपंसंहितानामकमितियुक्तमित्यभिप्रायः ॥५॥ देवतापूर्णवर्णस्यलक्ष्मी
रेवप्रकीर्तिता।नारायणस्तूत्तरस्यतौवाक्प्राणाभिधौमतौ।मध्यस्थःसंहितानामासोर्धनारीपुमात्मकः।वेदात्म
कत्वाद्वाङ्नाम्नीलक्ष्मीरेवप्रकीर्तिता।प्राणनामाप्रणेतृत्वात्साक्षान्नारायणःस्वयं।रमित्यानंदउद्दिष्टःसंभोग्यंथ
मुदाहृतं।विष्णुभोग्यारतितरालक्ष्मीरेवरथंतरं।नारायणोबृहत्त्वात्तुबृहन्नामाप्रकीर्तितः।रथंतरस्यबृहतोदेव
तेचैवतावुभौ । वाक्प्राणसंस्थितौचैवताभ्यामेवहिसंहितं । लक्ष्मीनारायणंरूपंसंहितानामकंशुभं । एतां
विद्यामवाप्तुंहिवत्सरंगाअरक्षत।ताक्षर्यएतावन्मात्रंचसमुद्दिश्यनचापरं । संहितादेवताबह्व्यइतिकुंठरवात्म
जः । द्वयंद्वयंदेवतानांमिलितंहरिशर्ववत् । संहितानामकंतत्रवर्णमध्यस्यदेवता । तयोरेकंदेवतयोःपरमन्य
त्तथावरं । अवरस्यपरस्यापिसंयोगात्संहितातुसा । प्रोक्तावरपरेत्येववाक्प्राणाख्यौरमाच्युतौ।संहितैकातथै
वान्याकेशवोवायुसंयुतः।वायुःसपवमानाख्योदेवताश्चाखिलाअपि।तृतीयासंहिताप्रोक्तादेवतास्ताःसशंक

ऐतरेय

॥ ४६ ॥

राः । चतुर्थीसंहिताप्रोक्ताशंकरोब्रह्मणासह । पंचमीसंहिताचैवसंहितामोक्षदाइमाः । प्रथमायांद्वितीया
यांविष्णुरेवपरोमतः । तृतीयायांवायुरेवचतुर्थ्यांसर्वदेवताः । विरिंचएवपंचम्यामवराइतरेततः । प्रथमायां
संहितायामवरोवामभागगः । द्वितीयायांतुपरमस्तृतीयायांतथावरः । चतुर्थ्यांपरमश्चैवपंचम्यांवामगो
वरः । अवराद्याःपरांतायदेताःसर्वाश्चसंहिताः । ततोवरपराःप्रोक्तानैवोक्तास्ताःपरावराः । अभिमानीद्यु
लोकस्यशिवःसर्वस्यलोकनात् । द्योतनाच्चयदिब्रूयान्मंत्रमेतमथापिवा । आत्मार्येथपरार्थेवाचिंतयेदेवमंज
सा । विद्वांसोदेवतायस्मात्सम्यक्तेनमहत्फलं । तेषामेवहरिश्चैवसंहितारूपकःप्रभुः । अगमदेवलोकंहिकर्तुं
देवेष्वनुग्रहं । इतिचिंतयतस्तेषांप्रसादात्फलमंजसा । पंचालचंडोवाचंतुब्रह्माणींहिसरस्वतीं । मन्यतेस्याःपु
त्रवच्चदेवंनारायणंप्रभुं । वेदैर्हिर्व्यज्यतेविष्णुःसाचवेदाभिमानिनी । प्राणस्थोभगवान्विष्णुःप्राणनामाप्रणे
तृतः । ब्रह्मणोपिपितानित्यंभगवान्पुरुषोत्तमः । उपचर्यतेपुत्रइतिवेदैर्यज्यतेहरिः । सादेवीसंहितानाम्नी
वाच्योस्याविष्णुरेवहि । प्रजापत्याख्यशर्वेणप्रोक्तान्यासंहितापिहि । विष्णुरेवादितिर्नामसर्वस्यात्तायतःप्र
भुः । सएवपितृसंस्थस्तुपातृत्वात्पितृनामकः । देवतोत्तरवर्णस्यमातृस्थोमातृनामकः । माननात्पूर्ववर्णस्य

भाष्यं

३ । १

॥४१३॥

देवतेतिप्रकीर्तितः । पोषकत्वात्संधिनामावर्णयोरंतरस्थितः । सएवपुत्रसंस्थश्चपुत्रनामाजनार्दनः । त्राणा
त्पूतितएवासौवर्णसंधानकर्मणि । संधाननामासंधानकर्तृत्वात्पुरुषोत्तमः । प्रजातिकर्मसंस्थश्चसएवप्रजना
भिधः । जनकत्वात्परोविष्णुरेवंविष्णुर्हिसंहिता । वासुदेवादिरूपेणचतुर्थैवंव्यवस्थितः । सएवदिविसंस्थश्च
द्युनामाक्रीडनात्प्रभुः । अंतरेवेक्षणाच्चैवसोंतरिक्षोंतरिक्षगः । पृथिवीपृथिवीस्थश्चप्रथितत्वाज्जनार्दनः । मु
ख्यार्थत्वात्सर्वनाम्नासर्वदेवाभिधोहरिः । विश्वेदेवाइतिप्रोक्तोबहुधातेषुसंस्थितः । ज्ञानद्युतेर्देवनामास्थितो
देवेषुकेशवः । गांधारयंश्चगंधर्वोगंधर्वेषुव्यवस्थितः । माननान्मानुषोनाममानुषेषुस्थितोहरिः । पालनात्पि
तृनामासौपितृष्वेवव्यवस्थितः । रतेःप्राणेषुराख्यश्चसोऽसुरेषुव्यवस्थितः । एवंपंचजनेषुस्थोहरिःपंचजना
भिधः । जातनामाजातसंस्थःप्रादुर्भूतगुणत्वतः । जनिक्रियास्थितश्चासौजनित्वमितिगीयते । जनिंयस्मा
त्तवयतितवनंहिप्रकाशनमितिच । प्रथश्चसप्रथश्चैवराजानौमत्स्यदेशजौ । यापयामासतुर्विष्णोर्हविर्नाम्नो
हविर्मुखे । अनुष्टुब्देवतायस्तुनृसिंहोजगतोस्यच । स्वमुखेहवनादेवहविरित्यभिधीयते । तस्मिन्यज्ञेवसि
ष्ठस्तुचतूरूपाज्जनार्दनात् । आजहारश्रियंदेवींरथंतरवराभिधां । चतुर्मूर्तिःस्तुतस्तेनप्रेषयामासतांश्रियं ।

ऐतरेय
॥ ४७ ॥

साचास्मैप्रददौविद्यांप्रययौचपुनर्हरिं । धातेत्युक्तोनिरुद्धस्तुप्रद्युम्नस्तुद्युनामकः । वासुदेवःप्रसवितासर्वस्यप्रस
वाद्भिभुः । संकर्षणोविष्णुनामाप्रणेतृत्वाद्बलादपि । चतूरूपंपरंविष्णुराजानौप्रथमप्रथौ । भरद्वाजोवसिष्ठश्चध्या
त्वाविंदन्परात्परं । यजनीयोयजुर्नामाविष्णुःसंकर्षणाभिधः । जीवानांस्कंदनादेवस्कन्नःप्रद्युम्नउच्यते । प्रथ
मोवासुदेवस्तुदेवयानोनिरुद्धकः । प्राप्योदेवैर्यतो नित्यमनिरुद्धाभिधोहरिः । तस्मादेवंचतुर्मूर्तेःस्तुतिसंतो
षिताद्धरेः । आजहारभरद्वाजोरूपंनारायणाभिधं । तद्बृहन्नामकंविष्णोश्चातुरात्म्यात्समुद्गतं । भरद्वाजमु
पागम्यप्रादान्मोक्षवरंपरं । चतुर्मूर्तिःसभगवानग्निरित्यभिधीयते । अग्र्यत्वात्सर्वभूतानामेवंचत्वारण्वते । अ
विंदंस्तंचतुर्मूर्तिसाक्षान्नारायणंप्रभुं । गुहायांसंस्थितमपिह्यतीवहितमस्यच । सर्वज्ञत्वाद्यज्ञनाम्नोविष्णोस्ते
जःपरंहितत् । तस्मादेवचतुर्मूर्तेःसूरिप्राप्यत्वहेतुतः । सूर्यनाम्नोहरन्धर्मनामानंतंनृसिंहकं । धर्षणात्सर्वलोक
स्यनृसिंहोधर्मउच्यते । निर्गत्यसचतुर्मूर्तेर्विप्रक्षत्राभिसंस्तुतात् । प्रथादीनांचतुर्णांचपुरुषार्थचतुष्टयं । दत्त्वा
जगामभगवान्स्वकीयांतनुमेवच । वसिष्ठाच्चभरद्वाजाद्धोत्रध्वर्योर्नृपौतुतौ । यथेष्टसिद्धिसंप्राप्तौसम्यगिष्टा
जनार्दनादित्याद्यृग्वेदसंहितायां । यस्यप्रथइतिनामसचहविर्नाम्नोविष्णोर्हविर्यत् अयत् । अटोलोपेनांत

भाष्यं

३ । ३

॥ ४१४ ॥

णीतिणिच्त्वेनअयापयदित्यर्थः। एवंसप्रथइतियस्यनामासौ। हविर्यदितिपृथक्संबंधः। आचक्रे आकारयामा
स। अविंदंते तेअविंदन्नित्यध्यात्माधिदैवतयोरुभयत्रापिभगवंतमविंदन्नित्यर्थः। देवयानंगुहायदितिवचना
त्। चतुःशिखंडांतुरमांदिरूपोभगवान्हरिः। परमानंदरूपत्वात्सुपर्णइतिनामकः। रमयामासतस्यांचनिष
णःसर्वदैवसः। एकएवचविष्णुःसप्रविष्टःक्षीरसागरं। सर्वपश्यत्यसौदेवःपूर्णाकुंठेनचेतसा। परिपक्वेनमन
साऽपश्यमित्याहतंत्वजः। मातेवव्यंजकत्वात्तंप्राणस्थंवाक्सरस्वती। लिहतेलिह्यतइवप्राणस्थेनतुसासदा।
स्वयंतुभगवान्विष्णुर्वाक्पतेर्ब्रह्मणोपिहि। नित्यःपितास्वतंत्रश्चनास्यमातापितापिचेत्यादिच॥६॥ इतिश्री
मदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमन्महैतरेयोपनिषद्भाष्येतृतीयप्रघट्टकेप्रथमोऽध्यायः॥३॥१॥
ॐ॥ गृहस्याच्छादनादीनामध्यवंशोयथाश्रयः। तथेंद्रियाभिमान्यादिदेवानांवायुराश्रयः। तेषुसर्वेषुभगवा
न्बहुरूपोहरिःस्थितः। विष्णुनामाक्षरेष्वेवमन्येष्वपितदर्थतः। प्राणनामापिभगवान्प्राणस्थश्चोष्मसुस्थितः।
ऊष्मनामासमर्थत्वात्सएवभगवान्हरिः। पूर्णत्वादात्मनामासौप्रतिमात्वादमुष्यतु। संघातआत्मशब्दोक्तो
ह्यस्थिरश्चास्थिनामकः। अस्थिस्थितोहरिःस्पर्शसंस्थितःस्पर्शनामकः। स्पर्शहेतुत्वतःस्पर्शनामासभगवान्ह

ऐतरेय
॥ ४८ ॥

रिः । मज्जासुस्थः समज्जाख्यो मदं जनयतीतिह । स एव स्वरसंस्थश्च स्वराख्यः स्वरतेः प्रभुः । प्रमाणं सारयेद्यस्मा
न्मांसाख्यो मांससंस्थितः । लोहिताख्यो रक्तवर्णो लोहितस्थो जनार्दनः । अस्थिस्थान्येवरूपाणि पर्वस्वपिहरे
र्यतः । तत एव विभक्तानि संख्यातेषां पृथङ्मनतत् । तस्मात्सप्तशतान्येव देहे विंशच्चतस्यहि । रूपाणि विष्णोर्भा
गे तु षष्ठ्युत्तरशतत्रयं । तान्येव विष्णोरूपाणि वत्सराहस्सुसर्वशः । अहर्नामा च भगवानहार्यत्वात्प्रकीर्तितः ।
अहोभिः समसंख्यानियस्मादध्यात्मगानितु । रूपाणि विष्णोस्तेनायमहस्संमान उच्यते । पूर्णदर्शनशक्तित्वा
च्चक्षुर्मय उदीरितः । तादृक्श्रवणशक्तित्वात्तथा श्रोत्रमयः स्मृतः । छंदोमयः सत्यकामो मंतृवक्तृबलात्मकः । ए
वं विद्वांस्तस्य रूपाण्याप्नोति ज्ञानपुत्रवान् । पीयमानं शमाप्नोति प्राप्याहर्नामकं हरिं ॥१॥ एवमुक्तप्रकारेण तस्य
ह्यक्षरनामकं । अशीत्युत्तरसाहस्ररूपं वर्णेषु संस्थितं । विष्णुनामोऽथ वान्येषु पञ्चाशत्संख्यकेष्वपि । तावत्संख्या
नि देहेषु पृथङ्मज्जास्थिपर्वसु । रूपाणि विष्णोस्तावन्ति चेष्टकानि पृथक्पृथक् । अर्कस्थितबृहत्याख्यरूपाण्यह्नां
च सर्वशः । संपादकानि तान्येव तान्यक्षरमितानि च । अस्थ्यादिस्थितरूपाणि तान्युपास्य विमुच्यत इति च । त
स्यैतस्यात्मनस्तस्य शरीराख्यस्यात्मनो य आत्मा आदानादिकर्ता तस्य परमात्मन एतस्य । अस्त्रां मज्जां पर्वणां च

भाष्यं
३ । २

॥४९५॥

मिलितानामपि विंशोत्तरसप्तशतत्वोक्तेस्तत्स्थविष्णुरूपाण्येवोच्यंत इति सिद्धं । अस्थ्यादीन्येव चेदशीत्युत्तरसहस्राणिसंति हि । षणुष्णुरित्येतानि विष्णुनामगतान्यूष्माक्षरसंधिनामकानि तद्गतभगवद्रूपाणि मुख्यतस्तन्नामकानि । अहार्यत्वादहर्नामारात्रिनामरतिप्रदः । संधानात्संधिनामासौ स्वयं नारायणः प्रभुः । संध्यूष्माक्षरगाण्यस्य विष्णोरूपाणि सर्वशः । संध्यारात्रिदिवास्थानिसाशीतिकसहस्रकं । तान्येवास्थिषु मज्जासु पर्वस्वपि च सर्वशः । परज्ञानात्तु पर्वाणि विष्णोरूपाणि तानि हि । अस्थानान्मदनाच्चैव ह्यस्थिमज्जाभिधानि च । व्यक्तिर्मज्जासु तस्यैव प्राणो मज्जासु संस्थितः । मज्जैवरेतो भवति रेतसि स्थो विशेषतः । प्राणस्तेन हितद्रेतो युक्तं प्राणेन सर्वदा । यदि प्राणो न तद्रेतो न गर्भत्वं व्रजेत् क्वचित् । विशेषप्राणसंबंधवर्जितान्यत एव हि । न मांसादीनि गर्भत्वं यांत्यतः सहिरेतसि । विशेषेण स्थितः प्राणः प्राणे चैव विशेषतः । स्थितो नारायणो देवस्तस्मान्मज्जासु च स्थित इति च । मज्जास्वधिकसन्निधानज्ञापनार्थमिदं वचनं । अशीत्युत्तरसहस्रवर्णानामभावाच्च तत्स्थविष्णुरूपाण्येव तत्संख्यानीति सिद्धं । अर्केनिलीनत्वेनादृश्यत्वेन स्थिता भगवत्प्रादुर्भावा अर्कलिनः । त एव शरीरे स्थित्वासहस्रंबृहतीः संपादयंति । वाक्प्रेरकत्वाद्विष्णुनामार्थवत्त्वादेव च बृहती सहस्रस्य तद्देवताश्चैतान्येवाशीत्युत्तरसहस्ररूपाणि ए

ऐतरेय

॥ ४९ ॥

तान्येवाहः प्रवर्तकानि च । अहः शब्देन यज्ञोदिवसश्चोभावप्यभिप्रेतौ । यज्ञानां दिवसानां च साशीतिकसहस्रकैः ।
विष्णुः प्रवर्तको रूपैर्बृहत्युक्थस्य चांजसा । बृहत्युक्थेन वाच्यानिरूपाण्येतान्यधीशितुरिति च ॥ २ ॥ संसारवा
धितैः प्राप्योवाध्वोवायुरुदाहृतः । सहिमोक्षप्रदो विष्णो राज्ञया स उवाच ह । सर्वदेहाभिमानी तु शरीरपुरुषः शिवः ।
सर्ववर्णाभिमानी च शेषो सौच्छांदसः पुमान् । सर्ववेदाभिमान्येव गरुडो वेदपुरुषः । संवत्सराभिमानी तु ब्रह्मैव हि
महापुमान् । सारः शिवस्यानिरुद्धनामा देहस्थितो हरिः । अइत्याक्रियते यस्माद्वासुदेवो ह्यकारकः । शेषस्य सारः
सविभुर्ब्रह्माख्यो ज्ञानबृंहणात् । संकर्षणाख्यस्तु हरिः सारः स गरुडस्य च । ब्रह्मत्विक्संस्थितश्चासौ तस्माद्ब्रह्मिष्ठ
मेव हि । कुर्याद्ब्रह्मत्विजं तस्मिन्विशेषेण स्थितो हरिः । ब्रह्मणः सारभूतस्तु प्रद्युम्नो भगवान् हरिः । स एवादित्यसंस्थ
श्च सहादिर्जगतो विभुः । ततश्च सर्वभूतेषु जीवानां विनियामकः । स एवादित्यगोविष्णुर्यः प्रद्युम्नाभिधो हरिः ।
स एव सर्वदेहेषु चानिरुद्धतनुः स्थितः । संकर्षणो वासुदेव इत्येकः स चतुर्विधः । प्रतिपूरुषमेतस्मात्स्थितो विष्णुर्नि
यामकः । आदित्यादिषु च स्थित्वा द्योतको सौ प्रतिप्रति । सचेतनतमत्वाद्धिचित्रमित्यभिधीयते । मुख्यत्वात्स
र्वदेवानामननादीशितृत्वतः । कर्तृत्वादप्यनीकं स उदैत्सूर्यस्थितो हरिः । ज्ञानदत्त्वाच्च देवानां चक्षुरेनेन दर्शना

भाष्यं

३ । २

॥ ४९ ॥

त्। आपूरयत्सर्वलोकान्प्रकाशेन जनार्दनः। आदानात्सर्वजीवानामचृत्वात्प्रलयेऽपि च। आत्मेत्युक्तः स भगवान्
जगतः स्थावरस्य च। एवं चतुर्विधो विष्णुः संहिता देवता यदा। ज्ञायते पूर्ववर्णस्य रूपं नारायणाभिधं। प्रादुर्भावाः
समस्ताश्च चरमाणस्य देवताः। तदा तु संहितां सम्यङ्मन्येहं संहितामिति। आह वायुरिमं विष्णुं बृहत्युक्थस्य देव
तां। महाव्रताख्यस्तोत्रस्य चेष्टकानां च देवतां। एतमेवाखिलजगद्वाप्तं पूर्णगुणात्मकं। संवत्सराभिधः। नियामकः स जीवानां सर्वेषां प्रभुरीश्वरः। अनन्तमूर्तिर्ब्रह्मासावनन्तजगदास्थितः। नियामक
स्तस्य विष्णुस्तावद्रूपेण संस्थितः। तत्संवत्सरसंमानः स विष्णुः परमेश्वरः॥ ३॥ य एनं वक्तव्ययोग्येभ्यो योथैवैनं
महाव्रते। कर्मण्याचार्यतो न्यस्य शंसेत पितृतोथ वा। महाव्रतेन स्तोत्रेण स्तुवीतैनमथापि वा। महाव्रते चित्तिं वा
पि कुर्यान्नास्य फलं श्रुतेः। सुकृतस्य फलं चैव नासौ सम्यगवाप्स्यति। प्रत्यक्षज्ञानिनोऽप्येतदानन्दं द्वा सकृद्भवेत्।
प्रत्यक्षज्ञानिनो मोक्षो न कथं चिद्भिहीयते। आचार्यमेव तं विद्याद्गुणैर्यः स्वात्मनो धिकः। गुणाधिकस्य तेनैव शं
सनादि न दुष्यति। अयोग्यस्योपदेशे तु कृते हौत्रादिकेऽपि वा। प्रायश्चित्तार्थमेतत्तु शंसीत शतवारकं। अन्यथा मा
नुषेभ्येव जायते न दिवं व्रजेत्। योग्या अस्याश्च विद्याया देवा ऋषय एव च। एकदेशज्ञानयोग्या मानुषा उत्तमा यदि।

ऐतरेय

॥ ५० ॥

कर्मसंचयवेत्तारंत्यजेन्नारायणंहियः । प्रीत्यैकदेशसंस्थत्वात्सखायमितिचोदितं । नविद्यायाःफलंतस्यश्रुतंच
नरकावहं । नैवप्राप्नोतिसुकृतंसंत्यागात्परमात्मनः । मुख्यत्यागोहरेरेषयन्नास्तीतिवदेदमुं । तत्समंवाधिकं
वापिब्रूयादैक्यमथापिवा । ऐश्वर्यादिगुणानांवाहासंनास्तित्वमेववा । तत्प्रसादंविनामोक्षंब्रूयाद्वाकस्यचित्क
चित् । ऐक्यंवाब्रह्मशर्वादैर्मुक्तावैक्यमथापिवा । व्यत्यासंचावताराणांजीवाभेदममुष्यवा । भेदज्ञानंतद्गुणानां
तेनवाथमिथोपिवा । तथैवतक्रियाणांचतद्रूपाणामथापिवा । असाम्यदर्शनंवापितद्गुणानांपरस्परं । देहदेहि
विभेदंचतस्मिन्नवयवेषुवा । परस्परंभेददृष्टिस्तेनवाकुत्रचित्कचित् । दोषसंसर्गमस्यापिस्वतःपरतएववा । अज्ञा
नतोज्ञानतोवानिर्देहत्वममुष्यच । तद्देहस्यप्राकृतत्वमचिदानंददेहतां । प्रादुर्भावेष्वापिविभोर्देहत्यागोद्भवादि
कं । अज्ञानदुःखासामर्थ्यपारवश्यादिकंतथा । अतद्वशत्वंकस्यापिकदाचित्कचिदप्युत । परिमाणंबलादेर्वा
तस्यविष्णोर्महात्मनः । भेदाभेददृशिर्वास्यजीवैर्वास्वगुणादिभिः । तर्कैस्तस्यापलापोवातत्ररक्तेनचेतसा । त्या
गानामेवमुक्तानांतर्काद्यैःसाधनंतथा । अचिंत्यविभवेप्यस्मिन्नसंभवनिरूपणं । सएवमुख्यतस्त्यागोवासुदेवस्य
कीर्तितः । रमाब्रह्मादिकानांचतारतम्यानभिज्ञता । संशयश्चोक्ततत्त्वेषुजगन्मिथ्यात्वदर्शनं । अमृतिर्वासुदे

भाष्यं

३ । २

॥ ४१७ ॥

वस्यतद्भक्तानाचनिंदनं । द्वितीयएषत्यागस्तुविष्णोरेवप्रकीर्तितः । निषिद्धकर्मकरणंविहितस्यचवर्जनं । त्या
गस्तृतीयोहिहरेश्चतुर्थोऽयोग्यपूरुषे । उपदेशःकेशवस्ययथाशास्त्रोदितक्रमात् । आचार्यपित्रोरन्यत्रतथैवच
महाव्रते । हौत्राद्वात्राध्वर्यवाणित्यागएवंचतुर्विधः । त्यागद्वयात्तुप्रथमात्प्राप्यतेधंतमःक्रमात् । तृतीयान्निरय
प्राप्तिश्चतुर्थान्नदिवंब्रजेत् । उपदिष्टेपियस्तत्त्वेसंशयंकुरुतेपुमान् ॥ सौधंतमोव्रजेदन्योनिरयायैवगच्छति । स
एवभगवान्विष्णुरेतैर्दोषैर्विनायदि । ज्ञायतेमुक्तिदःसाक्षान्नात्रकार्याविचारणा । यदिज्ञानंनातिपक्वंसरागंच
मनोभवेत् । तदास्वर्गादिलोकाप्तिःसंशयश्चेत्कचित्कचित् । आवृत्तिरेवसंसारयावन्निःसंशयोभवेत् । पुनरावृत्ति
हीनंतुतमोऽधमुक्तिरेवच । पूर्वतुनिःसुखंतत्रनिर्दुःखंचापरंमतं । निश्शेषगुणहीनंचपूर्वनिर्दोषकंपरं । विमिश्रग
तयस्त्वन्याःपुनरावृत्तिसंयुताः । असुरादेवतामर्त्यायोग्याएतेषुचक्रमात् । नचतेषांसंकरोस्तियथायोग्याहि
तद्गतिः । मानुषेषूत्तमामुक्तिमधमानिरयंतथा । आप्नुवंतिमनुष्येषुमध्यमाःसृतिभागिनः । नियमोयंनान्यथा
स्यादच्छिद्रत्वंयथाभवेत् । दोषेथवागुणेवापितदादैत्याःसुराअपि । स्वांस्वांगतिसमायांतितावत्संसारभागिनः ।
अच्छिद्रत्वंनैवसर्वैःकदाचित्प्राप्यतेयतः । सृष्टिस्थितिलयादीनानोच्छेदस्तेनकुत्रचित् । तस्माद्दोषान्प्रहायैव

ऐतरेय
॥ ५१ ॥

विष्णुं सर्वोत्तमोत्तमं । जानीयात्तेन मुक्तिः स्यादपरोक्षदृशेरनु । सूर्यमंडलगोविष्णुर्देहे चक्षुषिसंस्थितः । अ
निरुद्धश्च हृदयेन च भेदो न योः क्वचित् । अन्येषामपि रूपाणामिति विद्याद्विचक्षणः । द्विरूपः स यदा विष्णुरपग
च्छति देहतः । तदैव दुर्निमित्तानि जायन्ते नान्यदा क्वचित् । तस्मात्तेषां दर्शने तु कर्तव्यं पारलौकिकं । सर्वमेव जपेच्चै
व यदंतीत्यादिका ऋचः । ऋग्भिः षड्भिर्वायुरेव पवमानादिनामकः । स्तूयते सो गने तृत्वादग्निरित्यभिधीयते ।
परस्य ब्रह्मणो विष्णोर्ज्ञापनाख्यप्रसूतिभिः । वायुः पुनाति यल्लोकान्सविता तेन कथ्यते । पवित्रं नाम साक्षात्तत्
रं ब्रह्म जनार्दनः । प्रसादयित्वा तं विष्णुं तेन लोकान् पुनात्यसुः । ज्ञानाख्यप्रसवेनापि स्वयं वायुः पुनात्ययं । प्रा
णान्नेरर्चिषो देहे विततास्तेषु केशवः । अर्चिष्मान्विततो नित्यं वायुस्तेन पुनात्ययं । यत्र ब्रह्मेति षड्भिश्च प्रार्थनीयः
समारुतः । मोचयित्वैव संसाराद्विष्णोर्लोके कृधीति च । आदित्प्रत्नस्येति विष्णुः स्तुत्यो वै कुंठलोकगः । आदित्य
मंडलस्थश्च साक्षान्नारायणः प्रभुः । उद्वयं त्विति मंत्रेण स्तुत्यो वायोरपीश्वरः । अपमृत्युभयंतस्य यदंती यृग्जपाद्
जेत् । कालमृत्युर्यदि भवेत्तथा जन्मादिकं भयं । अन्याभिः कर्मतः पूतो यत्र ब्रह्मेति वैष्णवं । लोकं व्रजेत्तथान्याभ्यां
विष्णुर्मोक्षसुखप्रदः । इष्टप्रदानशीलत्वादि दुर्वायुः स एव च । सोमः सौम्यस्वरूपत्वात्पवमानश्च पावनात् । वि

भाष्यं
३ । २

॥ ४१ ॥

ष्णुःपुरातनत्वात्तुप्रबोरेतोमहारतिः । देवत्रादेवएवासौसर्वदेवेश्वरोयतः । सूर्यश्चसूरिभिःप्राप्योनित्यानंदोर
मापतिः । देशतःकालतश्चैवगुणतश्चापिपूर्तितः । अतइत्युच्यतेविष्णुःसंततोह्यतउच्यते । तृतीयवर्णोतिशयेयत
स्तेनातिरेववा । अतइत्युच्यतेविष्णुःसम्यक्श्रुत्याद्यशक्यतः । पूर्णत्वाद्भगवान्विष्णुरश्रुतत्वादिनोदितः । अंत
स्थःसर्वजीवानांपूर्णत्वात्पुरुषाभिधः । समःसर्वरूपेषुसर्वजीवनियामकः । इतिविद्यात्परंविष्णुमुच्यतेतेनसंसृ
तेरित्यादिच । शरीरपुरुषादीनांप्राप्यत्वात्तदुपास्यत्वात्तेषांनियामकत्वेनतेभ्योप्युत्तमत्वेनतेषुस्थितत्वाच्चतेषां
सारइत्युच्यतेभगवान् । यदींएवअलकंअरकंयत्किंचिच्छृणोतितत्सर्वमरतिरूपांधतमःप्राप्तिकारणमेवतस्यभव
ति । तत्रहिसर्वरत्यभावोरतिविरुद्धदुःखंचपूर्ण । परस्मैशंसनमात्रादरतिरेवेत्यतःप्रस्तुतेचतुर्थत्यागेनतस्यवाच्य
पिभागोअस्ति । नहिप्रवेदसुकृतस्यपंथामितिदोषद्वयमेवेत्यवधारयति । नतस्यानूक्तेभागोस्तिनवेदसुकृतस्य
पंथानमित्येतत्तदुक्तंभवतीति । अलकंशृणोतीतित्यागद्वयस्यमुख्यतस्तृतीयस्यापिनरकंशृणोतीतिकिंचिद्भव
ति । तौयदास्माच्छरीराद्विहीयेतेतदैवैतानिनिमित्तानिपश्यंतीतिनियमः । नचतदापश्यत्येवेति । वासेनरमय
तीतिवासरंविष्णुर्ज्योतिः । यत्रब्रह्मावेदवाक्यंव्याचक्षाणोमस्वैर्यजन् । सोमेनचसुतेनेशमास्तेलोकेहरेर्हिसइति

ऐतरेय

॥ ५२ ॥

स्कांदे। ग्राणा सोमविषये सोमेनेष्ट्वामहीयते तेनैव विष्णुप्रीत्या स्वस्यानंदं जनयन् । स्वरानंदरूपो विष्णुः । दिवो
देव्या अवरोधनंतस्याः परिवारभूताः सर्वदेव्यः द्यौर्नामवायुपत्नी । अजनयो मरुतो वक्षणाभ्यो दिव आवक्षणाभ्य
इत्यादेः । यह्वतीः स्यंदमानाः । सर्वेष्टदजगत्प्राणमामादाय परिस्रव । यत्रासौ भगवान्विष्णुस्वंहिमोक्षप्रदः स दे
ति च । इंदुरिष्टप्रदत्वाद्यो वायुरादाय गच्छति । इंद्रनाम्नः केशवस्य समीपं मुक्तमंजसेति च । अनन्यहेतुकं साक्षा
द्भगवद्भक्तिरूपकं । सुखमानंदइत्युक्तो मोदो भोगनिमित्तकः । प्रमोदस्तद्विशेषोत्थो मुन्नामात्यल्पभोगतइत्यृग्वे
दसंहितायां । तमसः सकाशात् उद्धता वयमुत्तरं सर्वोत्तमं विष्ण्वारुणं ज्योतिः परिपश्यंतस्तमेव देवत्रादेवं देवविष
येऽपि देवमगन्म । तदेव ज्योतिष्ट्वेनोत्तरत्वेन च पश्यंत इति दर्शने इत्थं भावविधानार्थं पूर्वं । तथैवासौ भगवानुत्तमं
ज्योतिः । नराजादिष्विवाविद्यमानभक्तिमात्रमिदमिति ज्ञापयितुमगन्म ज्योतिरुत्तममिति पुनर्वचनं । अ
र्चिषोऽंशावर्तुलास्तुनाम्नावटरकाः स्मृता इति शब्दनिर्णये । बृहत्तमं मधुयदिसहा पूषं प्रभक्षयेत् । स्वप्ने तस्याचिरान्मृ
त्यूरक्ता जेवाशिरोधृत इति ब्रह्मांडे । रात्र्यास्तु देवतादुर्गादुः स्वप्ने सा प्रपूजिता । पायसे न हरेन्मृत्युं रात्रि सूक्तादका
लिकं । यदिकालिकमृत्युः स्यात्पदं सा परमं नयेत् । सहैव विष्णुना भक्तं विष्णोस्तद्वेदिनं तथा । रतिदत्वात्परोवि

भाष्यं

३ । २

॥ ४१९ ॥

ष्णुर्मुख्यतोरत्रिरुच्यते । तदाश्रयत्वाद्गुर्गापिरात्रिरित्यभिधीयते । स्त्रीरूपः सपरोविष्णुः पायसेष्टोहिमोक्षदः । तस्माद्भौसहैवेज्यौभक्त्यादुःस्वप्नदर्शने । बहुभिर्नयनैर्विष्णुर्वहुधेदं ददर्शह । आयन्सर्वेषु लोकेषु धृतास्तेनैव हि श्रियः । नीचानुच्चांश्च जीवान्सब्रह्मादीनुर्वपूरयत् । ज्ञानेन बाधते ज्ञानं स्वसारं स्वं तथा करोत् । उष आख्यं शुक्लवर्णं प्रमदारूपमेव च । तमश्चापाकरोत्येव तदा सूर्यादिषु स्थितः । स नः स्वामी यदुदरे यमनाद्यामनामके । अविक्षम हिवयं सर्वे वृक्षे यद्वत्पतत्रिणः । श्येनाख्यास्तु सुखी नत्वा दासमंतात्सुरोत्तमाः । पद्वन्तो मानुषाश्चैव पादमात्रप्रयायिनः । ग्रामाख्या बहुलत्वात्तु दैत्या एव प्रकीर्तिताः । अर्थिनस्तु कृतार्थत्वात् नमुक्ता एव श्रुताः श्रुतौ । ऊरीकृतप्रमाणत्वादूर्म्यः स भगवान्हरिः । वृकास्तेनैव निर्याप्या वृकाः क्रूरत्वतोसुराः । तत्स्वभावाश्च वृक्याः स्युः स्तेनास्तत्र महासुराः । ब्रह्मस्तेनायतस्ते हि नित्यमैकात्म्यवेदिनः । विष्णुः सुखतरश्चैव भक्तानां भवति प्रभुः । कृष्णं व्यक्तं तमो ज्ञानमज्ञानां पेशलंहितत् । तद्यातयत्यृणमिव भगवान्पुरुषोत्तमः । स एव चोषाः कथितः प्रकाशत्वाज्जनार्दनः । जयिनः स्तोममिव च ब्राह्मणाय यथा च गाः । उपाकरं तथा स्तोमं तवाहंत दृणीष्व च । द्यौरिति ज्ञानमुद्दिष्टं तद्व्यंग्यत्वाज्जनार्दनः । दुहितादिव इत्युक्त एव मर्थेन पूज्यते । रात्री सूक्तेन भगवान्साक्षान्नारायणः प्रभुः । तत्सन्निधानाद्गु

ऐतरेय
॥ ५३ ॥

र्गायाणोर्थउपचारतः। एवंस्तुतस्तथैवेष्टो भगवान्मोक्षदो भवेत्। यदंतीत्याद्यृचः सर्वा अपि दुःस्वप्नदर्शने । जप्या
एव विशेषो यं होमो दुःस्वप्नदर्शने । परोक्षज्ञानिनो विष्णुरापरोक्ष्यं ब्रजेत्त्वरन् । अपरोक्षदृशः प्रीतः सुखाधिक्यं क
रोत्यजः । मुक्तस्य द्विविधैस्तस्माज्जपो योगश्च सर्वथा । कर्तव्यो न्यासि भीराव्रीसूक्तं जप्यं त्रिशो जसेत्यैतरेयसंहि
तायां ॥ ४ ॥ अथ सर्ववाग्विषया विद्योच्यते । विष्णुशब्दा (नामार्थ) र्थत्वात्सर्ववाचां । पूर्वोक्ता अपि सर्ववागुप
निषद एव । तथापि मुख्यत एव सर्ववाग्विषयत्वाद्दक्ष्यमाणामेव सर्वस्यैवाच उपनिषदिति सर्वेऽप्याचक्षते । पृथि
व्यादिस्थितो विष्णुः पृथिव्याद्यभिधानवान् । स्पर्शादीनां देवतासौक्रमेणैव प्रकीर्तितः । तस्य विष्णोरयं देहो वी
णासाक्षात्प्रकीर्तिता । दैवी वीणा ततः सेयं लोकसिद्धा तु मानुषी । ब्रह्मादिदेहान्यो वेदविष्णोर्वीणेति भक्तितः ।
विद्यापूर्णमुखः सस्याद्भूमिपूरितकीर्तिमान् । विद्याधिक्यार्थमेवैतां वाक्सारामप्यृचं जपेत् । ध्यात्वानारायणं देवं
स्त्रीरूपं वाचिसंस्थितं । ओष्ठापिधानेत्येषा ह्यृक्सारो वाचः प्रकीर्तितः । विष्णोर्हि वाचिसंस्थस्यैवोष्ठावेतौ पिधानव
त् । कुलीति चोक्तो भगवान्प्रलीनाशेषकुत्सितः । पातिसर्वविशिष्टश्च सर्वस्मादित्यतः पविः । सर्ववागीश्वरो विष्णुः
स्त्रीरूपो मांसुवादयेदिति च । नेत्युपमानार्थः । ओष्ठावपिधानवदस्येति । न च विष्णोरन्यासर्वस्यावाच ईशाना ।

भाष्यं
३ । २

॥ ४२० ॥

सहिमुख्यतः सर्वेश्वरः । तस्यैव प्रस्तुतत्वाद्दक्ष्यमाणत्वाच्च । श्रियः पतिर्यज्ञपतिर्जगत्पतिर्गिरांपतिलोकपतिर्ध
रापतिरिति भागवते । यो वाचितिष्ठन्वाचोत्तरोयं वाङ्मनवेदेत्यादि श्रुतिश्च । स्त्रीलिंगत्वं देवतेत्यादिवदपियुज्य
ते । स्त्रीरूपत्वाच्च ॥ ५ ॥ संवत्सर इति विशेषणाद्विरिंच एवात्र प्रजापतिः । ब्रह्मा विश्वः कतमः स्वयंभूः प्रजाप
तिः संवत्सर इत्यादि श्रुतेः । श्रान्तो ब्रह्मा सर्ववेदैः स्तुत्वानारायणं प्रभुं । तेनैव सम्यक्संधाय दाढ्यं देहस्य सो करो
त् । संधानात्संहितेत्युक्तो विष्णुरेव सनातनः । विष्णुना म्रिणशब्देन विष्णोर्बलमुदीर्यते । ण इत्यां क्रियमाणत्वा
णकारोऽस्य बलं मतं । विष्णुना म्रिषकारेण रमा ब्रह्मेशपूर्विणः । प्रणेतृता खिलस्यैव विष्णोरुक्ता तथात्मता । आत
तत्वं सर्वगुणैर्देशतः कालतस्तथा । आत्मशब्दोदितं तच्च षशब्देनाभिधीयते । ष इत्यां क्रियमाणत्वं प्रणेतृत्वं च पू
र्णता । विष्णोः षकार इत्युक्ता वीत्युक्तस्य विशिष्टता । अंत्यस्थित उकारस्तुताच्छील्यं दिहरेर्वदेत् । एवं वि
शिष्टप्राणत्वमाततत्वं च सर्वतः । विशिष्टं च बलं विष्णोः सर्वस्माच्छीलमित्यपि । उदितं विष्णुशब्देन तस्माद्
क्संहितामनु । वर्णद्वयसमायोगे णुशब्दस्यार्थमेव तु । विष्णोः प्राणत्वमात्मत्वं बलं चैवात्र वेत्तियः । स एव वि
ष्णोर्बलवित्तथा प्राणत्वविद्भवेत् । स एव मुक्तः संसारान्नित्यायुष्मान्भविष्यति । संहिता सहितत्वेन यद्वचोधीम

ऐतरेय

॥ ५४ ॥

हेवयं । वेदानन्यान्पुराणंवातेनविष्णुपदोदितः । अवाप्तोभगवान्स्यान्नस्तन्नामार्थायतोखिलाः । इत्याहुर्ऋ
षयःसर्वेकिमन्याध्ययनाद्भवेत् । यज्ञैर्वेत्यृषयोप्यन्येकावषेयावदंतिहि । मौनेनविष्णुशब्दार्थध्यायंतोवाचमेव
वा । जुहुमोविष्णुनामाख्यांजपंतोमंत्रमेववा । नमस्कारसमायुक्तंजुहुमःप्राणमत्रहि । किमन्यैर्बहुभिःकार्यै
रेतस्यैवाधिकत्वतः । एतदर्थानुसंधानपूर्ववेदानथापिवा । अधीमहेयजामोवानान्यथातुकथंचन । एषएवहिस
र्वेषांवेदानामर्थईरितः । विष्णुनामोदितोयोर्थस्तद्व्याख्यान्यद्वचोखिलं । एवंविशिष्टप्राणात्मबलाद्यखिलसद्गु
णैः । पूर्णस्वभावःसर्वेषांवचसामर्थईरितः । संहिताख्यानिविष्णोस्तुरूपाण्येतानिसर्वशः । अन्यविद्यास्वशि
ष्यस्यनब्रूयात्प्रथमंकचित् । व्याख्यानशक्तिहीनायनैवब्रूयात्कथंचन । वैष्णवायसुवृत्तायमेधाश्रद्धायुतायच ।
गुरोःशुश्रूषकायैवब्रूयादित्यनुशासनमितिच । यएतेनणइतिशब्देनाक्रियमाणंविष्णोःपूर्णबलंषशब्देनाक्रिय
माणंदेशतःकालतो गुणतश्चाततत्वंचसर्वासंहितामनुतदर्थत्वेनवेद । अक्षरद्वयसंयोगरूपयासंहितयैतदेवस
र्वत्रोच्यतइतिसंपूर्णबलंसर्वप्रणेतृत्वशक्त्यादियुक्तंविष्णुंवेद । अथेत्यादिकाअपिसंहितारूपाएव । पदवर्ण
योःपृथगनभिव्याहारात् । तस्मात्सर्वशब्दाविष्णुनामव्याख्यानरूपाएव । यद्वयंसंहितायुक्तत्वेनचोधीमहेते

भाष्यं

३ । २

॥४२१॥

नास्माकं शब्दशब्दार्थरूपो विष्णुरुपात्तः । तद्व्याख्यानत्वात् सर्ववाचां । वीत्युपसर्गत्वादुकारस्य च ताच्छील्या
र्थत्वादुक्तार्थविशेषणरूपत्वेन प्रसिद्धत्वात् न पृथक् तयोर्व्याख्यानमत्र कृतं । ऋच इति सर्ववाचा मुपलक्षणं । अतः सर्व
वेदादिशब्दोदितः सर्वगुणपरिपूर्णो भगवान्नारायण इति सिद्धं । सर्वैश्च वैदिकपदैरपि लोकशब्दैर्मेघाग्निवारिधि
तलादिरवैश्च सर्वैः । एकोभिधेयपरिपूर्णगुणः प्रियो लं नारायणो मम सदैव सुतुष्टिमेतु ॥६॥ यस्य त्रीण्युदितानि
वेदवचने रूपाणि दिव्यान्यलंबद्वत्तद्वर्शतमित्थमेव निहितं देवस्य भर्गो महत् । वायो रामवचो नयं प्रथमकं पृक्षो द्वि
तीयं वपुर्मध्वो यत्तु तृतीयकं कृतमिदं भाष्यं हितेन प्रभौ । हनुशब्दो ज्ञानवाची हनूमान्मतिशब्दितः । रामस्य स्मृत
रूपस्य वाचस्तेनानयंत हि । भूतमो भीम इत्युक्तो वाचो मामातरः स्मृताः । ऋगाद्या इति हासंच पुराणं पंचरात्रकं ।
प्रोक्ताः सप्तशिवास्तत्र शयो भीमस्ततः स्मृतः । मध्वित्यानंद उद्दिष्टो वेति तीर्थमुदाहृतं । मध्य आनंद तीर्थः स्यात्तृ
तीयामारुतीतनुः । इति सूक्तगतं रूपत्रयमेतन्महात्मनः । यो वेद वेदवित्स स्यात्तत्त्ववित्तत्प्रसादत इति च । साध
को रामवाक्यानां तत्समीपगतः सदा । हनूमान्प्रथमो ज्ञेयो भीमस्तु बहुभुक् पिपतोः । पृतनाक्षयकारी च द्वितीयस्तु तृ
तीयकः । पूर्णप्रज्ञस्तथानंद तीर्थनामा प्रकीर्तितः । दशेति सर्वमुद्दिष्टं सर्वपूर्णमिहोच्यते । प्रज्ञाप्रमतिरुद्दिष्टा पूर्ण

ऐतरेय

॥ ५५ ॥

प्रज्ञस्ततःस्मृतः । आसमंतात्पतित्वेतुगूढंकलियुगेहरिं । असत्यमप्रतिष्ठंचजगदेतदनीश्वरं । वदद्भिर्गूहितं
संतंतृतीयोसुर्मथायति । येनविष्णोर्हिवर्पाख्यान्गुणानज्ञासिषुःपरान् । ईशानासःसूरयश्चनिगूढान्निर्गुणोक्ति
भिः । त्रेतायांद्वापरेचैवकलौचैतेक्रमात्रयः । एतेषांपरमोविष्णुर्नेतासर्वेश्वरेश्वरः । स्वयंभुब्रह्मसंज्ञोसौपरस्मैब्रह्म
णेनमइतिच ॥ पूर्णागण्यगुणोदारधाम्नेनित्यायवेधसे ॥ अमंदानंदसांद्रायप्रेयसेविष्णवेनमः ॥ इतिश्रीमदा
नंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमन्महैतरेयोपनिषद्भाष्येतृतीयप्रघट्टकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ २ ॥
तृतीयप्रघट्टकःसंपूर्णः ॥ ऐतरेयोपनिषद्भाष्यंसंपूर्ण ॥ ॥ ॥ ॥

॥ इत्यैतरेयोपनिषद्भाष्यंसंपूर्ण ॥

भाष्यं

३ । २

॥४२२॥

The Credit of getting the Sarvamoola Books Scanned goes to Panditavareenya ityaadi birudankita Shreemajjalihaala Shreenivaasaachaaryasya Vidyaa Suta, "Gomanjari" Udgrantha kartru, (Raghunatha suri virachita Manikya manjari granthasya Khandana Grantha) Veda Shaastra Puraanaartha Vishaarada, Panditavareenya Shree Dwarakaanaathaachaaryaru. My heartfelt salute for him to provide me such a wonderful opportunity to work on this project.

Project Started on : 21 December 2009

Project Completed on : 20 March 2011

Scanned By : Aravindacharya Haranahalli, aravindbharadwajhs@gmail.com